

ฉันทกตัญญู ประจำปี ๒๕๖๖/2023
รำลึกถึงคุณูปการ ๕ ผู้เกษียณอายุการทำงาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วันกตัญญู

รำลึกถึงคุณูปการผู้เกษียณอายุการทำงาน
ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๖

จัดพิมพ์เป็นที่ระลึก
แด่บุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงาน
๓๐ กันยายน ๒๕๖๖

“วันกตัญญู” รำลึกถึงคุณูปการผู้เกษียณอายุการทำงาน ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๖

- จัดพิมพ์โดย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เนื่องในงาน “วันกตัญญู” รำลึกถึงคุณูปการผู้เกษียณอายุ
การทำงาน ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๖
- ที่ปรึกษา : พระราชวัชรสารบัณฑิต, รศ.ดร.
พระมหาไพรัชน์ ธมฺมทีโป, รศ.ดร.
- บรรณาธิการ : พระมหาถาวร ถาวรเมธี, ดร.
พระมหาบัณฑิต ปณฺชิตเมธี, ดร.
- กองบรรณาธิการ : พระปลัดโกมุท สุธีโร
พระมหาบุญยืน ญาณโสภโณ
นางสาวกมลวรรณ ปั่นขาว
- แบบปก : นายศักดิ์รพี พันพา
- รูปเล่ม : นายสมบูรณ์ เฟ่งพิศ

วัยเกษียณ

วันที่ ๓๐ กันยายน ของทุก ๆ ปี เป็นวันที่มีความสำคัญอีกวันหนึ่งของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทวนรำลึกถึงคุณงามความดีของบุคลากรทั้งบรรพชิต และคฤหัสถ์ที่ได้สนองงานของมหาวิทยาลัยมาเป็นเวลานาน ดั่งนั้น ทางมหาวิทยาลัย จึงได้จัดงาน “วันกตัญญู” ขึ้นมา เป็นวันแห่งการรำลึกถึงคุณความดี รำลึกนึกถึง คุณูปการที่ผู้เกษียณอายุการทำงานไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ทุกระดับชั้น ทั้งส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ ห้องเรียนและหน่วยบริการต่าง ๆ ได้สร้างไว้ให้กับมหาวิทยาลัย ท่านทั้งหลายได้ทุ่มเททั้งกำลังกาย กำลังความคิด อุทิศ ตนสนองงานของมหาวิทยาลัยตามภาระงานที่ได้รับหมายหมาย ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ ความเสียสละ สามารถนำพามหาวิทยาลัยสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน มีผลงาน เป็นที่ประจักษ์และเป็นที่ยอมรับแก่สังคมชาวโลกในหลาย ๆ ประเทศ ดังที่ปรากฏ ดั่งนั้น ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ วันนี้ เป็นวันที่ท่านทั้งหลาย ได้สนองงานมาครบกำหนด อายุการรับราชการหรือสิ้นกำหนดเวลารับราชการ หรือทำงานมาจนอายุครบตาม ระเบียบกฎเกณฑ์ ๖๐ ปี การมีอายุยืนยาวถึง ๖๐ ปี นับว่ามากทีเดียว คนจีนจึงมักมีการทำบุญใหญ่ที่เรียกว่า “เซียด” แต่สมัยนี้เราจะเห็นว่ามีคนที่มีอายุ ๖๐ ปี จำนวน ไม่น้อยที่ยังดูหนุ่มดูสาวกว่าอายุจริง และยังมีสุขภาพอนามัยที่แข็งแรง มีสมองที่แจ่มใส จนดูไม่ออก น่าจะทำงาน ต่อไปได้อีกหลายปี อย่างไรก็ตามเมื่อสังคมกำหนดกฎเกณฑ์ ให้วัย ๖๐ ปี เป็นวัยของการปลดแอกจากงานประจำ ก็จำเป็นที่จะต้องปฏิบัติตาม ระเบียบนั้น ๆ ถึงแม้ว่าจะเกษียณอายุราชการหมดหน้าที่ในส่วนนี้ไปแล้วก็ตาม เราก็ สามารถที่จะดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ยังสามารถหาอะไรอื่นทำได้อีกหลายอย่าง เพราะเป็นการปลดเปลื้องภารกิจและความรับผิดชอบอันหนักอึ้งออกจากบ่า แต่โดย แท้จริงแล้วผู้เกษียณอายุจำนวนไม่น้อยที่ต้องออกจากสังคม ออกจากสิ่งแวดล้อม ที่คุ้นชินมาหลายสิบปี ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ทำงาน เพื่อนร่วมงาน อาจจะทำให้เกิดความ เหนงบ้าง ก็เป็นเรื่องที่เป็นปกติ เป็นไปตามโลกธรรม ๘ ประการ

ท่านทั้งหลายที่ทำงานมาเนิ่นนานถึงวันนี้ สิ่งดี ๆ ท่านเคยทำไว้มีมากมาย สอนลูกศิษย์มาหลายพันคน บริหารงานมาตั้งแต่ต้นจนเกษียณอายุงาน วันนี้นับเป็นวันแรกที่ตื่นขึ้นมาแล้วไม่ต้องมาทำงาน วันเกษียณอาจจะเป็น “วันที่รอคอย” สำหรับใครหลาย ๆ คน เพราะเป็นวันที่สามารถพักผ่อนได้อย่างเต็มที่ อยากทำอะไรก็ได้ทำ อยากไปไหนก็ได้ไป แต่เมื่อวันนั้นมาถึงจริง ๆ เชื่อได้เลยว่า หลายคนจะมีความรู้สึกแบบเดียวกันคือ “ใจหาย” ใจหายที่จะไม่ได้ทำงานที่เรารัก ไม่ได้เจอเพื่อนร่วมงาน ไม่ได้ใช้ชีวิตการทำงานที่คุ้นเคย และที่สำคัญคือ ใจหายเพราะจะไม่ได้รับเงินเดือนอีกแล้ว แต่ใครจะใจหายมาก หรือใจหายน้อย ก็ขึ้นอยู่กับว่า ได้มีการเตรียมตัวเรียนรู้วิธีที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทั้งร่างกาย จิตใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องปรับเปลี่ยนชีวิตในวัยเกษียณได้มากน้อยเพียงใดเพื่อให้วัยเกษียณของท่านทั้งหลายสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสุขกาย สุขใจ ได้อย่างเต็มที่

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย คุณงามความดีบุญกุศลทั้งหลายทั้งปวงที่ได้บำเพ็ญมา จงมารวมกันเป็นตบะเดชะ มีพลาณภาพยิ่งใหญ่ไพศาล อภิบาลปกป้องคุ้มครองรักษาทุก ๆ ท่านจงประสบแต่ความร่มเย็นเป็นสุข ปราศจากทุกข์โศกโรคภัย เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธนสารสมบัติ คิดมุ่งมาดปรารถนาสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ประกอบชอบด้วยธรรม ขอให้สิ่งนั้น จงพลันสำเร็จ ๆ จงทุกประการ เทอญ

(พระพรหมวชิราธิบดี)

นายกสภามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

อนุโมทนาภคา
แต่ บุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงาน
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๖

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีความเจริญก้าวหน้ามาตามลำดับ ได้ก็ด้วยมีบุคลากรที่มีคุณภาพปฏิบัติหน้าที่ในส่วนงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย ทั้งสายวิชาการ และสายปฏิบัติการวิชาชีพฯ โดยในระดับผู้บริหารแบ่งได้เป็น ๓ ระดับด้วยกัน คือ ระดับต้น ระดับกลางและระดับสูง ผู้บริหารระดับต้น ต้องรู้จักประสานงานให้คนงานทำงานเพื่อเป้าหมาย ทักษะที่ใช้ส่วนใหญ่คือ ต้องเก่งงาน ได้แก่ รองผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า ผู้บริหารระดับกลาง ต้องมีศาสตร์และศิลป์ในการทำงานร่วมกับคน ใช้คนเป็น ทักษะที่ใช้ส่วนใหญ่คือ ต้องเก่งคน ได้แก่ ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่า และสำหรับผู้บริหารระดับสูง ต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถแก้ปัญหาและพัฒนาองค์กรให้เจริญก้าวหน้าได้ ทักษะที่ใช้ส่วนใหญ่คือ ต้องเก่งคิด ได้แก่ ตำแหน่ง ผู้ช่วยอธิการบดี ผู้อำนวยการสถาบัน สำนัก ศูนย์ วิทยาลัย คณะบดี รองอธิการบดี และอธิการบดี การที่บุคลากรพ้นจากตำแหน่งหน้าที่การงานไม่ว่าจะสายงานไหน หรือตำแหน่งระดับใดเพราะครบเกษียณอายุการทำงานเมื่ออายุครบ ๖๐ ปี และบางท่านในสายวิชาการครบกำหนดเมื่ออายุ ๖๕ ปี ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ มีทั้งสิ้น ๓๐ รูป/คน แบ่งเป็นตำแหน่งประเภทวิชาการ ๒๓ รูป/คน และตำแหน่งประเภทปฏิบัติการวิชาชีพและบริหารทั่วไป ๗ รูป/คน จึงเป็นที่น่าเสียดายยิ่งของมหาวิทยาลัย

บุคลากรของมหาวิทยาลัยดังกล่าวมาทั้งจากส่วนกลาง วิทยาเขต วิทยาลัย ล้วนได้ปฏิบัติหน้าที่มาด้วยความมุ่งมั่น ทุ่มเทและเสียสละเป็นระยะเวลายาวนาน อุทิศกำลังกาย กำลังใจ และกำลังความคิดในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่าง ๆ จนทำให้การปฏิบัติหน้าที่สำเร็จลุล่วงด้วยดีเสมอมาตลอดอายุการทำงาน ก่อเกิดความสำเร็วจนมีคุณประโยชน์โดยส่วนรวมแก่มหาวิทยาลัย วิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์

สมตามพระบาลีที่ว่า “อโมฆี ทิวส์ กยิรา อปเปเน พหุเนน วา ยัม ยัม วิวหเต รตติ ตทูนตสส ชีวิติ คฺวรทำวันคินนไม่ให้เปล่าจากประโยชน์ ไม่ว่าจะน้อยหรือมากก็ตาม เพราะวันคืนผ่านบุคคลใดไป ชีวิตของบุคคลนั้น ย่อมพร่องจากประโยชน์นั้น” และทุกท่านก็สามารถทำตามหลักการที่ว่า “ครองตนให้ดี ครองคนให้ได้ ครองงานให้เด่น” จึงกล่าวได้ว่า ทุกท่านที่เกษียณอายุการทำงานเปรียบปานดังดวงประทีปของมหาวิทยาลัย ที่ใช้เวลาในช่วงปฏิบัติงานส่องแสงสว่างอันเจิดจ้าแห่งความคิด และสติปัญญา ด้วยความปรารถนาดีต่อมหาวิทยาลัย เป็นบุคลากรที่มีจิตวิญญาณของการให้ การทุ่มเท การเสียสละ เป็นมิตรที่ดีมีแต่ความเอื้ออาทรต่อเพื่อนร่วมงาน เป็นที่ที่มีแต่ความปรารถนาดีแก่น้อง ดังผลงานของทุกท่านที่ได้ปรากฏเป็นที่ประจักษ์ ซึ่งทำให้พวกเราเปี่ยมไปด้วยศรัทธาที่มีต่อทุกท่าน

ในนามมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอขอบคุณท่านที่เกษียณอายุการทำงานที่ได้ปฏิบัติภารกิจตามตำแหน่งหน้าที่อันเป็นกำลังสำคัญของมหาวิทยาลัย ด้วยดีตลอดมา จนครบวาระเกษียณอายุการทำงานในปีี้ คุณประโยชน์ใด ๆ ที่ท่านทั้งหลายได้มอบให้กับมหาวิทยาลัย จะอยู่ในความทรงจำของคณะรุ่นหลังต่อไป ขออำนวยการให้ทุกท่านที่เกษียณอายุการทำงานใน พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ จงมีสุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ เจริญยิ่งขึ้นไปในร่มธรรมแห่งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า โดยปราศจากทุกข์ โศก โรคภัย อุบัติอันตรายทั้งปวง ถึงซึ่งความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธรรมสารสมบัติ ธนสารสมบัติ ปรารถนาสิ่งใดที่ขอบประจบด้วยธรรม ก็ขอให้ความปรารถนาเหล่านั้น จงพลันสำเร็จสมมโนรมมุ่งมาดปรารถนาทุกประการ เทอญ

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศาสตราจารย์ ดร.

อธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๖๐ ปีที่ทรงคุณค่า สมกับเวลาที่ผ่านพ้น

เป็นที่ทราบกันดีว่าวันที่ ๓๐ กันยายนของทุกปีเป็นวันเกษียณอายุการทำงาน ชีวิตข้าราชการ หรือเจ้าพนักงานของรัฐที่ปฏิบัติหน้าที่มาครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๖๖ นี้ มีบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่สังกัดทั้งส่วนกลาง วิทยาเขต และวิทยาลัยสงฆ์ จำนวน ๓๐ รูป/คน ได้ปฏิบัติหน้าที่ มาจนครบเกณฑ์การเกษียณอายุการทำงานซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับและกติกาที่กำหนดไว้

การที่บุคลากรของมหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติหน้าที่ในฐานะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มาจนครบวาระเกษียณอายุการทำงานนั้น แสดงถึงความรู้ความสามารถ และความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติหน้าที่เป็นอย่างดี ทั้งนี้ ก็ด้วยความเสียสละ และอุทิศตนเพื่อประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ประเทศชาติ และพระพุทธศาสนาเป็น อเนกประการ จึงควรได้รับการยกย่อง เชิดชูเกียรติ และระลึกถึงคุณูปการด้วยความ ภาวภูมิใจ อีกทั้งเป็นบทพิสูจน์และเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าบุคลากรแต่ละท่านที่ปฏิบัติ หน้าที่มาจนครบเกษียณอายุการทำงาน ประกอบด้วยคุณลักษณะสำคัญ ๔ ประการ คือ **คุณวุฒิ - มีความรู้, คุณสมบัติ - มีความพร้อม, คุณภาพ - มีความโดดเด่น, คุณธรรม - มีความดี** ฉะนั้น ตลอดเวลา ๖๐ ปีที่ผ่านมา จึงเป็น “๖๐ ปีที่ทรงคุณค่า สมกับเวลาที่ผ่านพ้นไป”

ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และอำนาจแห่งบุญกุศลคุณงามความดี ที่ได้บำเพ็ญแล้วนั้น จงมารวมกันเป็นพลวปัจจัย อำนวยอวยพรให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกท่าน ผู้เกษียณอายุการทำงาน ในปี ๒๕๖๖ นี้ จงประสบแต่ความสุข และเจริญรุ่งเรืองยิ่งๆ ขึ้นไปด้วยจตุรพิธพรชัยทั้ง ๔ ประการ คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ พร้อมด้วยปฏิภาณ ธรรมสารสมบัติ ธนสารสมบัติ ตลอดกาลเป็นนิത്യเทอญ

พระเทพปวเรเมธี, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร

ผู้รักษาการแทนเจ้าอาวาสวัดมหาจุฬาลงกรณราชูทิศ

คำมุทิตาจิต แด่ผู้เกษียณอายุการทำงาน

การจัดการศึกษาตามหลักไตรสิกขา คือ ศีล สมาธิ และปัญญา มีขั้นตอนสืบเนื่องอย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนามนุษย์ทั้งกาย จิต สังคมและปัญญา การศึกษาจึงถือว่าเป็นอาวุธที่ทรงพลังที่เรานำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ การดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามที่มหาวิทยาลัยคาดหวังต้องใช้เวลาและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะ ประสบการณ์ และทัศนคติที่ประกอบด้วยกุศลเจตนาซึ่งบุคคลผู้มีบทบาทสำคัญในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้สำเร็จผลดังกล่าวประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่ายทั้งในส่วนของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ซึ่งถือว่าทุกท่านเป็นผู้สร้างคุณงามความดีให้แก่ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เป็นอเนกประการเป็นแบบอย่างในการสร้างตน สร้างคน และสร้างงานเพื่อมหาวิทยาลัย พระพุทธศาสนาและประเทศชาติ

ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดงานเพื่อแสดงมุทิตาจิต แด่ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ที่ครบรอบวาระเกษียณอายุการทำงานในปีพุทธศักราช ๒๕๖๖ นี้ ขอชื่นชมและยกย่องในเกียรติคุณของทุกท่านที่ได้ทุ่มเทปฏิบัติหน้าที่ด้วยความวิริยะ อุตสาหะ เสียสละทั้งกำลังกาย กำลังสติปัญญาตามบทบาทหน้าที่ของตนเพื่อพัฒนางานของมหาวิทยาลัยด้วยความรู้ ภูมิปัญญาที่เข้มแข็ง ตามความถนัดและสายงานที่รับผิดชอบมีผลงานและคุณงามความดีในการปฏิบัติงานปฏิบัติหน้าที่ที่เที่ยงงามเป็นแบบอย่างแก่ลูกศิษย์และสังคมเป็นที่ประจักษ์ชัดแก่บุคคลทั่วไปจวบจนครบวันเกษียณอายุการทำงานในวันนี้

ขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและคุณงามความดีทั้งหลาย จงส่งผลให้ทุกท่าน ประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีพละทานมัยที่สมบูรณ์แข็งแรง เป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าต่อวงการพระพุทธศาสนา การศึกษา สังคม และประเทศชาติ ดังคำกล่าวที่ว่า “วันวานที่พากเพียร วันเกษียณที่ภาคภูมิใจ” ทุกท่านเกษียณแต่อายุ

ส่วนร่างกาย และจิตใจ ยังคงเป็นขววมหาจุฬาฯ ขอให้เรียนรู้จากวันวาน ใช้ชีวิตอยู่ในวันนี้ มีความหวังในวันพรุ่งนี้ สิ่งสำคัญคืออย่าหยุดทำงานเพื่อพระพุทธศาสนาและช่วยพัฒนางานการศึกษาของมหาวิทยาลัยตลอดไป

พระเทพเวที, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนิสิต

มุทิตาชื่นชมแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัย

เนื่องในโอกาสที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้กำหนดจัดกิจกรรม “วันกตัญญู” รำลึกคุณูปการผู้เกษียณอายุการทำงานของบุคลากร ประจำปี พุทธศักราช ๒๕๖๖ ขึ้นในวันเสาร์ที่ ๓๐ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยได้จัดขึ้นเป็นประจำทุกปีเพื่อเป็นการยกย่องเชิดชูเกียรติคุณของผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรทุกท่าน นับเป็นวันที่มีความสำคัญยิ่งอีกวันหนึ่งของผู้ที่เกษียณอายุการทำงาน ที่ท่านได้เข้ามาเป็นบุคลากรและได้สนองงานของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตามภาระตามหน้าที่ ตามความสามารถของท่านตั้งแต่วันแรกจนถึงวันนี้ โดยที่ท่านได้ทุ่มเทเสียสละทั้งกำลังกาย กำลังสติปัญญา ปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มกำลัง เต็มความสามารถ สอนงานของมหาวิทยาลัยด้วยความวิริยะ อุตสาหะด้วยดี ตลอดระยะเวลาการปฏิบัติงาน นับได้ว่าเป็นบุคลากรที่ทรงคุณค่าอย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเป็นที่น่าเสียดายอย่างยิ่งต่อมหาวิทยาลัย เพราะนอกจากท่านจะทำหน้าที่ของท่านตลอดระยะเวลาของการเป็นบุคลากรแล้ว ท่านยังได้ถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์ในการทำงานให้กับอนุชนรุ่นหลังได้ศึกษาเรียนรู้ นับว่าเป็นของขวัญอันมีคุณค่าอย่างยิ่งที่ท่านได้มอบไว้เป็นอนุสรณ์ให้กับมหาวิทยาลัยแห่งนี้

ในนามผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออนุโมทนาขอบคุณในความเสียสละที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญคุณูปการและหิตานุหิตประโยชน์ให้เกิดแก่มหาวิทยาลัยตามบทบาทและหน้าที่ความรู้ความสามารถตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการขับเคลื่อนงานของมหาวิทยาลัยให้ดำเนินลุล่วงไปได้ด้วยดี ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งต่อไปนี้ผู้เกษียณอายุการทำงานในปีนี้ได้ปลดเปลื้องกายตนเองจากภาระต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เบาลง ได้พักผ่อนและมีอิสระทางด้านร่างกายเพิ่มมากขึ้น

ท้ายที่สุดนี้ขอตั้งกัลยาณจิตอธิษฐาน ด้วยอาณูภาพ ด้วยเดชแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย ขอจงอำนวยพรอภิบาลรักษาท่านทั้งหลายให้เจริญยิ่งขึ้นไปด้วยพร คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ พร้อมด้วยปฏิภาณ ธรรมสารสมบัติ ธารสารสมบัติ ปราจาศจากทุกข์ โศก โรคภัย อุบัติวันตรายทั้งหลายทั้งปวง เจริญงอกงามในร่มธรรม ขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าถึงความสวัสดิ์ในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อ ตลอดกาลนาน เทอญ

พระราชวัชรสารบัณฑิต, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา

มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เกษียณสุด

เมื่อได้ยินคำว่า “เกษียณ” ที่สังคมไทยนิยมนำมาใช้ในโอกาสวันสิ้นสุดการทำงาน ขวนให้นึกถึงรูปคำเดิมในภาษาบาลี-สันสกฤตว่า “กษิณ” (บาลี คือ ชิน) มีความตามศัพท์ว่า สิ้นไปแล้ว หมดไปแล้ว ถูกขจัดไปแล้ว ถูกทำลายไปแล้ว (exhausted, destroyed, removed) ดังข้อความในพระไตรปิฎกที่แสดงถึงการเสร็จสิ้นภารกิจของผู้บรรลุนิพพานว่า “**ชีณา ขาติ**” แปลว่า ขาติสิ้นแล้ว (การเวียนว่ายตายเกิดสิ้นสุดแล้ว) และว่า “**กตํ กรรมิยํ**” แปลว่า กิจที่ควรทำได้ทำเรียบร้อยแล้ว โดยนัยนี้ ผู้บรรลุนิพพานถึงขั้นสูงสุด ก็คือผู้เกษียณภารกิจส่วนตัวในเรื่องชาติ เรื่องกิจที่ควรทำ เรื่องการประพฤติพรหมจรรย์ แต่ไม่ได้เกษียณในเรื่องการอุทิศตนเพื่อช่วยสรรพสัตว์ให้พ้นทุกข์ ตรงกันข้าม กลับมีเวลาและกำลังเรี่ยวแรงที่จะทุ่มเทอุทิศตนเพื่อคนอื่นได้อย่างเต็มที่

การจัดกิจกรรม “วันกตัญญู” เนื่องในโอกาสเกษียณอายุการทำงานของคุณบุคลากรประจำปี ๒๕๖๖ โดย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนั้น ถือว่าเป็นโอกาสอันเป็นมงคลที่ช่วยย้ำเตือนให้ทั้งบุคลากรผู้กำลังเกษียณอายุการทำงานและผู้ยังไม่เกษียณอายุการทำงาน ได้รำลึกนึกถึงคุณูปการของท่านผู้กำลังเกษียณอายุการทำงานในปีนี้ว่า ทุกท่านได้ทุ่มเทเสียสละอุทิศตนต่อมหาวิทยาลัยมาอย่างยาวนานเกินกว่าครึ่งหนึ่งของชีวิต มหาวิทยาลัยได้รับการพัฒนาและมีความก้าวหน้ามาโดยลำดับเท่าถึงทุกวันนี้ ส่วนหนึ่งเกิดจากความทุ่มเทเสียสละของท่านเหล่านั้น อนึ่ง มีข้อคิดที่อยากฝากไว้เป็นอนุสติว่า การเกษียณอายุการทำงาน เป็นเพียงการสิ้นสุดอายุการทำงานในฐานะบุคลากรของมหาวิทยาลัยเท่านั้น แต่ไม่ได้สิ้นสุดการทำงานในบทบาทหน้าที่อื่น ๆ อีกจำนวนมาก มองในแง่ดี กลับเป็นโอกาสที่เราจะได้สงวนเวลา กำลังเรี่ยวแรง และกำลังทรัพยากร มาทุ่มเทให้กับงานด้านอื่น ๆ ได้อย่างเต็มที่ และเต็มความสามารถ

ในนามผู้บริหารของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออนุโมทนา
ต่อคณะกรรมการจัดงานทุกฝ่าย ที่ได้ทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจในการจัดการงาน
ครั้งนี้ และขออานุภาพแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย จงอำนวยการให้ผู้เกษียณอายุ
การทำงานในปีนี้ เจริญยิ่งด้วยจตุรพิธพรชัย คือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ ตลอด
กาลนาน เทอญ

พระมหาสมบุญ วุฑฒิภิโร, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มุกิตาจิต แต่ผู้เกษียณอายุ

เนื่องในโอกาสมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดงาน “วันกตัญญู”
รำลึกถึงคุณูปการของบุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงาน ในวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ.
๒๕๖๖

การจัดการศึกษาถือว่าเป็นอาวุธที่ทรงพลังที่เรานำมาใช้ในการเปลี่ยนแปลง
เพื่อนำไปสู่สังคมแห่งปัญญาและการเรียนรู้ การดำเนินการเพื่อให้เกิดผลสำเร็จ
ตามนโยบายของมหาวิทยาลัยต้องใช้เวลาและบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ
มีทักษะ ประสบการณ์ และทัศนคติที่ประกอบด้วยกุศลเจตนาซึ่งบุคคลผู้มีบทบาท
สำคัญในการปฏิบัติหน้าที่ ผลสำเร็จดังกล่าวประกอบด้วยบุคลากรหลายฝ่ายทั้งใน
ส่วนของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ซึ่งถือว่าทุกท่านเป็นผู้สร้างคุณงาม
ความดีให้แก่ชาติ ศาสน์ กษัตริย์ เป็นอเนกประการเป็นแบบอย่างในการสร้างตน
สร้างคน และสร้างงานเพื่อมหาวิทยาลัย พระพุทธศาสนา และประเทศชาติ

ถึงแม้ท่านจะหมดภาระหน้าที่จากมหาวิทยาลัยแล้ว ท่านก็คือผลผลิตของ
มหาจุฬาฯ ขอให้รักษาคุณงามความดีและเป็นสมาชิกภาพของสถาบันตลอดไป
ท่านยังมีโอกาสช่วยสนับสนุนพัฒนามหาวิทยาลัยได้หลากหลายรูปแบบและถือว่าเป็น
เป็นการสร้างต่อยอดความดี ด้วยการส่งเสริมให้พระภิกษุสามเณรรุ่นลูกหลานได้เข้า
มาศึกษาเพาะปลูกปัญญาในมหาจุฬาฯ เพื่อช่วยกันขับเคลื่อนพระพุทธศาสนาให้ยั่งยืน
มอบสันตिसุขให้สังคมโลกสืบไป

นับได้ว่า ทุกท่านที่เกษียณอายุการทำงานในปีนี้เป็นผู้มีคุณูปการต่อ
มหาวิทยาลัย เป็นกัลยาณมิตรกับบุคลากรของมหาวิทยาลัยโดยส่วนรวม เป็นผู้
ประสบความสำเร็จในช่วงหนึ่งของชีวิต มีผลงานสำเร็จเป็นที่ประจักษ์จนถึงปัจจุบัน
และจะถูกบันทึกไว้ในความทรงจำและจะเป็นแบบอย่างของบุคลากรในสถาบัน
แห่งนี้ในวันหลังตลอดไป วันเวลาแห่งการเกษียณอายุการทำงานของแต่ละปีก็เวียน
มาถึงก็ทำให้องค์กรสูญเสียบุคลากรที่มากด้วยความรู้ ประสบการณ์ และทักษะ
ทั้งสายวิชาการและสายปฏิบัติการวิชาชีพ ไป จึงทำให้รู้สึกเสียดายเป็นอย่างยิ่ง

ในนามรองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอแสดงความยินดีชื่นชมในคุณงามความดีของท่านทั้งหลายที่ได้เสียสละให้กับมหาวิทยาลัยด้วยใจบริสุทธิ์เสียสละเป็นอย่างยิ่ง และขออำนาจแห่งคุณพระรัตนตรัยและคุณงามความดีทั้งหลาย จงส่งผลให้ทุกท่านประสบแต่ความสุข ความเจริญ มีพละนามัยสมบูรณ์แข็งแรง ดำรงมั่นอยู่ในคำสอนของพระพุทธศาสนา เรียนรู้จากวันวาน ใช้ชีวิตอยู่ในวันนี้ มีความหวังในวันพรุ่งนี้ สิ่งสำคัญคืออย่าหยุดทำงานเพื่อพระพุทธศาสนาและช่วยพัฒนางานการศึกษาตลอดไป

พระมหาชำนาญ มหาชาโน, ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่

๓๐ กันยายน ๒๕๖๖

วันกตัญญูรำลึก

คำสอนทางพระพุทธศาสนาที่ว่า “นิมิตต์ สาธุรูปานํ กตัญญุตเวทิตา” ความกตัญญูตเวทิตเป็นเครื่องหมายของคนดี มีความสำคัญและเหมาะสมกับสังคมไทยเสมอ โดยคนที่เป็นกตัญญูตเวทิต จัดเป็นบุคคลที่หาได้ยาก เพราะคนทั่วไป (ในปัจจุบัน) มักลืมนบุญคุณคนอื่นง่าย

ในวันวัฒนธรรมขององค์กรของ มจร นั้น ถือว่า ครูบาอาจารย์ และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นบุพการีชน เพราะแต่ละท่านได้ทุ่มเทเสียสละให้แก่มหาวิทยาลัยเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ปฏิบัติงานจนเกษียณอายุการทำงาน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าทุกท่านที่ทำงานล้วนมีความรักความผูกพันต่อมหาวิทยาลัยเป็นที่ประจักษ์ในหมู่พวกเราชาว มจร อยู่แล้ว จึงควรแก่การยกย่อง เป็นที่ประทับใจของเราตลอดไป

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ จึงถือเป็นวันที่ผู้ปฏิบัติงานร่วมกันใน มจร โดยเฉพาะผู้ที่ยังไม่เกษียณอายุการทำงาน จะได้มาแสดงออกถึงความมีกตัญญูตเวทิตาธรรมต่อบุพการีที่เกษียณอายุในปี นี้ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น ๓๐ รูปหรือคน

หวังว่า อาจารย์ผู้เกษียณอายุการทำงานไปแล้วที่ยังมีพลังกำลังที่จะปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ คงจะได้อนุเคราะห์สอนลูกศิษย์ของ มจร ต่อไปอีก เพราะองค์ความรู้ของครูบาอาจารย์มิได้สูญหายไปกับการเกษียณ แต่น่าจะนำมาเผยแพร่บำเพาะให้เกิดความรู้แก่ลูกศิษย์ตราบนานแสนนานที่จะเป็นไปได้อีก ส่วนเจ้าหน้าที่ผู้เกษียณออกไป หากแต่ละท่านสะดวกที่จะก่อกุศลมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะทางใดทางหนึ่ง ก็จะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง

โชคดีมีชัยสำหรับทุกท่านครับ

รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล สุขะพรหม

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป

กตเวทิตาจิตและเชิดชูผู้เกษียณ

การปฏิบัติงาน คือ การทำหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมาย แต่การทำหน้าที่ ๆ ได้รับมอบหมายด้วยความทุ่มเทเสียสละ ถือเป็นการปฏิบัติธรรม บุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่เกษียณอายุในช่วงนี้ถือว่าเป็นบุคลากรจึงถือว่าเป็นผู้ปฏิบัติธรรมได้อย่างสมบูรณ์ เพราะท่านเหล่านั้นได้ร่วมทำหน้าที่ใน มจร ยุคบุกเบิกใหม่คือช่วงก่อนมีพระราชบัญญัติและมีช่วงมีพระราชบัญญัติใหม่ ๆ ที่บุคลากรในช่วงนั้นจะต้องทำงานแบบอุทิศชีวิตให้กับองค์กร เพราะทั้งกำลังคน งบประมาณและองค์ประกอบในการพัฒนายังมีข้อจำกัดอยู่มากกว่า ๒๖ ปี ที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบันเราได้มองเห็นและสัมผัสได้กับความก้าวหน้าและพัฒนาการอย่างต่อเนื่องของมหาวิทยาลัย ทั้งนี้ เพราะการทำงานแบบถวายชีวิตของปวงชนียบุคคลที่เกษียณรุ่นแล้วรุ่นเล่าจนถึงรุ่นที่จะเกษียณในปี ๒๕๖๖ นี้

การเกษียณอายุการทำงานถือเป็นกตีกาสาฎกและเป็นกฎของธรรมชาติ ดังนั้นการเปลี่ยนผ่านรุ่นสู่รุ่นจึงเป็นเพียงกฎกติกาเท่านั้น หากแต่ความสัมพันธ์ของบุคลากรกับบุคลากร และบุคลากรกับองค์กรคือมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งที่พวกเราต้องนำมาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้และนำมาสรรสร้างให้เกิดความเจริญงอกงามในองค์กร ความทุ่มเทเสียสละของปวงชนียบุคคลเหล่านี้ คือสิ่งที่ยังอยู่ในมหาวิทยาลัยต้องขอขอบคุณ และสืบสานคุณความดีนั้นให้เป็นแบบอย่างสำหรับรุ่นต่อไป ภาระหน้าที่ในความเป็นบุคลากรในมหาวิทยาลัยพวกท่านอาจหมดไปตามกฏกติกา แต่ภาระหน้าที่ในความเป็นคนของมหาวิทยาลัยและบุคลากรสำคัญของพระพุทธศาสนายังคงอยู่ ที่จะเป็นเครื่องเชิดชูเกียรติของทุกท่านให้พวกเราชาว มจร ได้ระลึกถึงด้วยความขอบคุณสืบไป

โอกาสสมณครั้งนี้ ขออัญองค์คุณพระศรีรัตนตรัยและคุณงามความดีของทุกท่านที่ได้กระทำมา บูรพาจารย์ของมหาวิทยาลัยทุกท่าน สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำมหาวิทยาลัยทุกที่ทุกภูมิภาค จงอำนวยการให้ผู้เกษียณทุกท่าน จงมีอายุวัฒณ์ สมบัติบูรณศิริพูน พลั่งสาร วรรณโชติ ยศชวาล สุขกระแสนต์ นิรันดร์ เทอญ

พระพรหมวชิรโมลี, ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตสุรินทร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มุกิตานุโมทนา

แต่ผู้เกษียณอายุการทำงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ภาระในการรักษาสืบทอดและจรรโลงพระพุทธศาสนาให้คงอยู่เป็นมรดกของมนุษยชาติสืบไปนั้น เป็นความรับผิดชอบร่วมกันของพุทธบริษัททั้งปวง ทั้งฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์ อันพุทธบริษัทที่จะเป็นผู้สามารถรักษาสืบทอดพระพุทธศาสนาไว้ได้นั้น พึงมีคุณสมบัติ ๓ ประการ เป็นอย่างน้อย กล่าวคือ

๑. เป็นผู้ได้ศึกษาเรียนรู้ปริยัติและปฏิบัติ ได้อย่างถูกต้องตรงตามหลักพุทธธรรม
๒. นอกจากเป็นผู้รู้ปริยัติและปฏิบัติได้อย่างถูกต้องด้วยตนเองแล้ว ยังต้องสามารถสอนธรรมนำปฏิบัติแก่ผู้อื่นได้ด้วย
๓. เมื่อมี ปรปวาท กล่าวคือ คำจ้วงจาบ สอนผิดพลาดคลาดเคลื่อนผิดเพี้ยนไปจากพระธรรมวินัยเกิดขึ้น ก็สามารถชี้แจงแก้ไขได้

การจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ดำเนินมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นเวลานาน ๑๓๖ ปี ก็เพื่อมุ่งเสริมสร้างองค์ความรู้ทางพระพุทธศาสนาทั้งส่วนปริยัติและปฏิบัติแก่พุทธบริษัทเป็นสำคัญ นับว่าเป็นการสร้างพุทธศาสนทายาทผู้รักษาสืบทอดพระพุทธศาสนาทางหนึ่ง ซึ่งภาระการจัดการศึกษาดังกล่าวนั้น ดำเนินมาได้ด้วยดีนับร้อยปีก็ด้วยพลังของบุคลากรรุ่นแล้วรุ่นเล่าที่ได้เข้ามาร่วมพลังกันสนองงานมหาวิทยาลัย

ขออนุโมทนา บรรดาท่านทั้งหลายที่มีกำหนดเกษียณอายุการทำงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ที่ได้ร่วมกันสนองงานการจัดการศึกษาพระพุทธศาสนามาเป็นเวลานาน นับสิบ ๆ ปี งานของท่านทั้งหลายเป็นคุณูปการแก่มหาวิทยาลัย พระพุทธศาสนา และมนุษยชาติ ด้วยบุญกุศลที่ท่านทั้งหลายได้ตั้งใจอุทิศตน ทำงานหน้าที่ด้วยความทุ่มเท เสียสละ และสัตย์ซื่อตลอดมา จงอำนาจพรให้ท่านทั้งหลาย จงดำรงชีวิตอยู่ต่อไปบนเส้นทางแห่งพุทธธรรม เป็นพุทธบริษัทที่ดี และเจริญด้วยจตุพิตรซึ้งยิ่ง ๆ ขึ้น เทอญ

พระธรรมวชิรเมธี, รศ.ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตบาฬีศึกษาพุทธโฆส นครปฐม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำแสดงมุทิตาพจน์

เนื่องในวาระแห่งการเกษียณอายุการทำงานของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๖๖

เนื่องในวาระแห่งการเกษียณอายุการทำงานของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ประจำปี ๒๕๖๖ ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลาของการหยุดพักของการเดินทางอันยาวนานของท่านที่ได้ทำเพื่อองค์กรคือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในหน้าที่ของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ด้วยจิตวิญญูณและจิตสำนึกของความเป็นผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่จนครบเกษียณอายุการทำงาน ซึ่งท่านได้เสียสละประโยชน์ส่วนตัวเพื่อประโยชน์แก่ผู้อื่น แบกรับภาระที่หนักและยิ่งใหญ่ เพราะต้องเป็นผู้สร้างคนรุ่นใหม่ที่มีปัญญาควบคู่คุณธรรม (เก่ง ดี มีสุข) ให้แก่สังคม กว่าจะเห็นดอกผลที่ตนสร้างก็ต้องใช้เวลาหลายปีจนถึงวาระแห่งการเกษียณอายุการทำงาน ถือว่าท่านได้สร้างปัญญาให้หลักคิด หลักปฏิบัติในการดำเนินชีวิตและปฏิบัติหน้าที่ตามภาวะฐานะ บทบาทหน้าที่ที่ตนพึงมีพึงเป็นกับศิษย์ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังสุภาษิตมหาวิทยาลัยที่ว่า

ปัญญา โลกสมบัติ

ปัญญาเป็นแสงสว่างในโลก

เนื่องในวาระการเกษียณอายุการทำงานของผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ในสากลโลก ได้โปรดดลบันดาลอภิบาลประทานพรให้ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จงประสบแต่ความสุขเกษมสำราญ มีสุขภาพพลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ ไร้โรคอาพาธ ปราศจากภัยพิบัติ อุบัติวันตรายใด ๆ ทั้งหลายทั้งปวง และสัมฤทธิ์ผลในสิ่งอันพึงปรารถนาในที่ทุกสถาน และในกาลทุกเมื่อ เทอญ.

พระธรรมวชิรธีรคุณ, รศ.ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คำนิยม

เนื่องในโอกาสที่คุณธนพล เกตุรัตน์ ตำแหน่ง พนักงานขับรถ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่ ได้เกษียณอายุการปฏิบัติงานในคราวที่มีอายุครบ ๖๐ ปี ในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖ เหมือนกับบุคลากรท่านอื่นในหน่วยงานรวมทั้งส่วนงานราชการและรัฐวิสาหกิจทั่วไปนั้นถือว่าเป็นเรื่องปกติธรรมดาแต่สิ่งที่พิเศษที่มีอยู่ในตัวของคุณธนพล เกตุรัตน์ นั้น ย่อมเป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติที่สำคัญ ๒ ประการ คือ ประการแรก เป็นผู้มีความมุ่งมั่น ชยัน อดทนและรับผิดชอบในหน้าที่ของตน ๆ จนสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสุดความสามารถจนถึงเกษียณอายุการทำงาน ประการที่ ๒ เป็นผู้ที่มีความศรัทธาต่อสถาบันและรักในอาชีพของตนอย่างไม่ขาดตกบกพร่อง เพราะไม่เคยออกไปทำอาชีพอื่นใด ด้วยคุณลักษณะที่แสดงออกเป็นที่ประจักษ์เช่นนี้ ย่อมแสดงถึงความดีงามที่คุณธนพล เกตุรัตน์ ปฏิบัติหน้าที่ที่ก่อให้เกิดคุณูปการต่อมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตแพร่อย่างน่าชื่นชมอนุโมทนา

ในวาระอันเป็นโอกาสพิเศษเช่นนี้ ในนามของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกรูป/คน ขอส่งความปรารถนาดีและให้กำลังใจในการดำเนินชีวิตหลังเกษียณอายุของคุณธนพล เกตุรัตน์ อย่างไม่มียิ่งหย่อนไปกว่าเดิม ขอให้มีความสุขกายที่แข็งแรง สุขภาพจิตที่เข้มแข็ง มีครอบครัวที่อบอุ่น สามารถดำเนินชีวิตได้ปกติสุข เจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ พร้อมทั้งปฏิภาณธณสารสมบัติ คิดหวังสิ่งใดที่เป็นเป็นไปโดยชอบประกอบด้วยธรรมแล้ว ขอสิ่งนั้นจงพลันสำเร็จจงทุกประการเทอญ.

พระราชเชมมาร, รศ.ดร.

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตแพร่

คำสดุดีผู้เกษียณอายุการทำงาน

เนื่องในโอกาสมงคลของการดำเนินชีวิตมาถึงรอบที่ ๕ ครบ ๖๐ ปี ซึ่งเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญในชีวิตปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ประกาศปลงภาระอันหนักได้รับใช้แผ่นดินสนองงานของมหาวิทยาลัย และพระพุทธศาสนามานาน เริ่มศักราชชีวิตใหม่ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นต้นไป

คำว่า “เกษียณ” ความหมาย คือ การยุติบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับงานประจำ ตามกฎหมาย ในประเทศสหรัฐอเมริกา เรียกว่าผู้เกษียณอาวุโส (Senior Citizen) ช่วงชีวิตของราษฎรอาวุโสจะว่ากล่าวใครก็ได้ ภาษาพระเรียกว่า “ปาปมุต คือ ทำอะไรไม่ก่อผิด” เพราะคนทั่วไปมักไม่ถือโทษ ราษฎรอาวุโสจะว่ากล่าวใครก็ได้ เพราะผ่านร้อนผ่านหนาวมาแล้วหรือเรียกอีกอย่างว่า “รัตตัญญู” แปลว่า ผู้รู้ราตรีนาน มีประสบการณ์สูงนั่นเอง

ตามคติทางพระพุทธศาสนา ถือว่าการได้ดำรงชีวิตตามรอบนักษัตรมาจนถึงวันนี้ได้ ถือว่าผู้นั้นได้บำเพ็ญบุญกุศลเป็นบุพเพกตบุญญา จึงทำให้ชีวิตดำรงไปได้ อย่างราบรื่นปลอดภัยทั้งในส่วนตัว ครอบครัว การงานเกิดจากการบำเพ็ญกุศล ต่อเนื่องกันมา อานุภาพบุญกุศลจึงได้รักษาหล่อเลี้ยงชีวิตให้เจริญงอกงาม การมีชีวิตยืนยาวนานก็เพราะบุญเช่นเดียวกัน คือ พลังบุญช่วยส่งเสริมให้เราได้ศักดิ์ใหญ่ แต่เมื่อบุญให้ผลแล้วก็เป็นอโหสิกรรม คือหมดพลังบุญเพราะได้ใช้ไปแล้ว ฉะนั้นต้องเพิ่มพลังบุญด้วยการทำบุญใหม่ตั้งที่ท่านทั้งหลายได้ทำอยู่ในตอนนี้

เพราะฉะนั้นแล้ว ชีวิตของผู้สูงอายุ จะต้องก้าวต่อไปเพื่อแสวงหาสมบัติภายใน ด้วยการทำบุญทำกุศลให้มาก ดังโคลงโลกนิติว่าไว้

“ปานน้อยสำเนียงรู้	เรียนคุณ
ครั้งใหญ่ย่อมหาทุน	ทรัพย์ไว้
เมื่อกลางแก่แสวงบุญ	ธรรมชอบ
ยามห่อหม่าทำได้	แต่ล้วนอนิจจัง”

ท่านเป็นผู้หนึ่งที่ผ่านช่วงปางน้อยสำเนียงรู้เรียนคุณ ครั้งใหญ่แสงทุนทรัพย์
ไว้สองช่วงชีวิตนี้ดำเนินอย่างประสบความสำเร็จมาแล้ว มาถึงช่วงต่อไปที่จะเอาใจใส่
เมื่อกกลางชราแสงบุญธรรม พัฒนาจิตใจดูแลชีวิต ปล่อยวางภาระ ไม่ต้องห่วงกังวล
มากนักกับเรื่องอื่นเพราะเหตุที่ว่า วัฒนธรรมอารยธรรมทั้งหลายเกิดจากจิตใจที่มี
เวลาว่าง เวลาว่างต่างหากที่สร้างอายุธรรมของโลกและท่านคือ ผู้ว่างแล้วและพร้อม
จะสร้างกุศลเติมแต่งอารยธรรมของโลกนี้ให้เจริญงอกงาม

พระราชพัฒนวัชรบัณฑิต, รศ.ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตขอนแก่น

ค่านิยมวันเกษียณอายุการทำงาน

ค่าของคนอยู่ที่ผลของงาน ตลอดระยะเวลาการทำงานในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เราทั้งหลายได้ร่วมกันฝากผลงานมากมาย ไว้เป็นที่ระลึกนึกถึงภาคภูมิใจ จวบจนกระทั่งเกษียณอายุการทำงานของแต่ละท่าน อาจจะสุขบ้าง ทุกข์บ้าง บางเวลา เป็นเรื่องธรรมดาในการทำงาน ดังคำว่า “งานคือชีวิต ชีวิตคืองาน บันดาลสุข ทำงานให้สนุก เป็นสุขเมื่อทำงาน” เป็นบทกลอนที่ พระพรหมมิ่งคลาจารย์ หรือหลวงพ่อปัญญานันทภิกขุ ได้กล่าวไว้ หากเราทำงานเพื่อสร้างสรรค์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคนอื่น ทำงานให้มีความสุข เราก็จะสนุกกับงาน ให้คนทำงานตามตำแหน่งหน้าที่ ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมาย เป็นกำลังใจในการทำงาน เพราะตลอดชีวิตของคนเราเมื่อถึงเวลาศึกษาเล่าเรียนจนจบ ตามหลักสูตรที่กำหนดไว้แล้ว ก็ต้องแสวงหางานทำ เพื่อเลี้ยงชีพตนเองและบุคคลที่เราเกี่ยวข้อง เป้าหมายสำคัญคือเพื่อสังคมประเทศชาติบ้านเมือง การที่คนเราได้มีโอกาสรับใช้สังคมประเทศชาติ ด้วยการอุทิศตน ปฏิบัติหน้าที่ อย่างเต็มกำลังความสามารถ ผลงานเหล่านี้จะประทับติดตรึงอยู่ในดวงจิตดวงใจของเราและบุคคลในหน่วยงานและองค์กร นับว่าเป็นบุญกุศลอย่างยิ่ง ที่ท่านทั้งหลายทั้งที่เป็นคณาจารย์และเจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้ร่วมกันอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ ให้สำเร็จการศึกษาทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก สร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ ช่วยเหลือพัฒนาสังคม อีกมากมาย ในโอกาสเกษียณอายุราชการของบุคลากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขออำนวยการพรให้ท่านทั้งหลาย จะมีสุขภาพพลานามัย แข็งแรง ให้มีความสุข สดชื่น สมหวัง ด้วยกันทุกท่านทุกคนเทอญ

พระวชิรภิกขุโกศล, ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตอุบลราชธานี

มุกิตากภาพจน์ แต่ผู้เกษียณอายุราชการ

เกษียณแบบที่ไม่เกษียณ

วันที่ ๓๐ กันยายน ของปี ๒๕๖๖ นี้ เขียนมาบรรจบครบรอบอีกวาระหนึ่ง ซึ่งการมาแต่ละครั้งของวันที่ ๓๐ กันยายน นั้น หมายถึง ครบกำหนดเวลาปฏิบัติหน้าที่ การงาน ความรับผิดชอบ รับชอบ ในตำแหน่งต่าง ๆ ของทุกกระทรวงทบวงกรม และทุกหน่วยงาน ที่รับค่าตอบแทนเป็นรายเดือนจากงบประมาณแผ่นดิน คณาจารย์ และบุคลากรเจ้าหน้าที่ทุกระดับของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (มจร) ก็รวมอยู่ในหลักเกณฑ์นี้ด้วยเหมือนกัน คือต้องเกษียณเหมือนกัน เหมือนกับข้าราชการ ในทุกกระทรวงทบวงกรมอื่น ๆ ที่มีอยู่ในประเทศ แต่สิ่งที่ใคร่อยากจะขอฝากท่านที่รักเคารพ ทุก ๆ รูป/คน คือ ขอให้ทุกท่านเกษียณ แบบที่ไม่เกษียณ กล่าวคือ ให้ทุกท่านรำลึกในดวงจิตว่า เรานั้นโชคดียังยิ่ง

โชคดี ประการที่ ๑ คือ เราได้ทำบุญในวิชาชีพ และได้สนองคุณพระพุทธศาสนา ได้บำเพ็ญทานชั้นสูง คือการให้ธรรมทานแก่บรรดานิสิตทั้งหลาย

โชคดี ประการที่ ๒ คือเรามีอายุมันยืนนาน จนอยู่ มาถึงเกษียณซึ่งคนที่เรารู้จักหลายคน ไม่ได้รับโอกาสแบบนี้ เพราะเสียชีวิตไปก่อนที่จะได้เกษียณอายุราชการ

โชคดีประการต่อมาคือ เราได้เป็นผู้หนึ่งในหน่วยงานองค์กรนี้ ที่ได้ร่วมแรงร่วมใจ ร่วมพัฒนาสถาบันระดับอุดมศึกษา อันมีนามว่ามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้เจริญเติบโตใหญ่มาถึงรุ่นปัจจุบัน และจากนี้ไปคณาจารย์ที่เป็นบรรพชิต ท่านยังมีหน้าที่รับผิดชอบอีกมากมาย ที่จะเกษียณมิได้เลย เช่น หน้าที่ผู้นำในองค์กรสงฆ์และหน้าที่อีกมากมายหลากหลายหน้าที่ ที่รอท่านทำอยู่ แบบที่ไม่มีวันจะเกษียณได้ สำหรับคณาจารย์ และบุคลากรของมหาวิทยาลัยที่เป็นคฤหัสถ์ ท่านก็ยังมีหน้าที่อีกมาก ที่ติดอยู่กับตัวท่าน แบบที่แกะไม่ออก และจะเกษียณมิได้เช่นกันคือ หน้าที่ของผู้นำครอบครัว หน้าที่พลเมืองไทย หน้าที่บุพการีของบุตรหลาน เป็นต้น

ดังนั้น จึงขอให้ทุก ๆ ท่านที่ได้ทุ่มเทร่างกาย แรงใจ บำเพ็ญคุณประโยชน์ นานัปการให้กับ มจร ของเรา ดุจร่มเงาแห่งต้นไม้ใหญ่ ได้แผ่ขยายกิ่งก้านสาขา ออกไปอย่างกว้างขวาง นำชื่อเสียงอันเกริกไกรมาสู่สถาบันอันเป็นที่รักของประชาคม มจร จากรุ่นสู่รุ่นแบบไม่ขาดตอนจนถึงรุ่นปัจจุบัน ให้ท่านภาคภูมิใจว่า ท่านจะอยู่ใน ความทรงจำของ มจร ตลอดไป และในโอกาสที่คณาจารย์ทุกๆท่าน ที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ ครบอายุราชการ ในวันที่ ๓๐ กันยายน นี้ และต้องอำลาจากงานที่รักดังกล่าวมา

ผมในนามของผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ บุคลากร นิสิต ของมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ขออาราธนาคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพนับถือโปรดดลบรรดาล ประทานพรให้ทุก ๆ ท่าน ประสบ แต่ความสุข ความเจริญ มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีพลังจิตที่แข็งแกร่ง ได้ดำเนินชีวิต หลังเกษียณอย่างมีความสุขตลอดไป

ด้วยความรักเคารพยิ่ง

พระศรีวัชรวิสุทธิ, ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา

รำลึกผู้เกษียณอายุการทำงาน

บุคลากรมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยทุกท่าน ได้บำเพ็ญ
คุณประโยชน์ให้กับองค์กรมาอย่างยาวนานจนอายุครบเกษียณอายุการทำงาน ๖๐ ปี
นับว่าทรงคุณค่าอย่างยิ่ง สมกับเป็นพุทธมามกะและศาสนทายาทที่ดี เป็นศักดิ์ศรี
ให้กับอาชีพการทำงานและเป็นแบบอย่างที่ดีงามให้กับชนรุ่นหลังได้ศึกษาและเจริญ
รอยตามและยังอยู่ในความทรงจำของศิษยานุศิษย์และเพื่อนร่วมงานอีกด้วย

ขอให้ผู้เกษียณอายุการทำงานทุกท่าน จงมีความภาคภูมิใจในการอุทิศตน
เพื่อมหาวิทยาลัยและชุมชนตลอดการปฏิบัติหน้าที่ของตน ๆ และขออ้อางเอาคุณ
พระศรีรัตนตรัยจงอภิบาลคุ้มครองให้ทุกท่านจงประสบแต่ความสุขความเจริญ
อันประกอบไปด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปณิธาน ธนสารสมบัติทุกทิวาราตรีกาล
นานเทอญ

พระเมธีวชิรคุณ, รศ.ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตพะเยา

จากวันที่พากเพียร สู่วันเกษียณที่ภาคภูมิใจ...

ในช่วงเดือนกันยายนของทุกปี เป็นที่ทราบกันดีว่าเป็นช่วงเดือนสุดท้ายของการทำงานของบุคลากร ที่มีอายุครบ ๖๐ ปีบริบูรณ์ ไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานภาครัฐหรือภาคเอกชน การทำงานจนครบเกษียณอายุ การทำงานนั้นนับเป็นเกียรติประวัติของบุคคลที่ได้ปฏิบัติงานมา การสิ้นสุดระยะเวลาปฏิบัติงานถือว่าท่านได้บรรลุภารกิจ การปฏิบัติงานของท่านแล้ว ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ท่านได้ปฏิบัติงานและได้สร้างผลงานที่มีประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยเป็นอย่างมาก ตามหน้าที่ความรับผิดชอบของท่าน นั่นคือ การปฏิบัติภารกิจตามตำแหน่งหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ภารกิจที่ยิ่งใหญ่ใด ๆ นั้น ทำได้ไม่ยาก แต่ภารกิจที่ต้องตรากตรำ เน้นนานและทำต่อเนื่องจนครบวาระสมบูรณ์นั้นแสนยากยิ่งกว่า กล่าวได้ว่าท่านคือ ผู้แบกรับภาระที่หนักและยิ่งใหญ่ เพราะต้องเป็นผู้ทำงานให้กับมหาวิทยาลัยซึ่งมีหน้าที่สร้างสรรค์ ผลិតคนให้แก่สังคม กว่าจะเห็นดอกผลที่ตนสร้างก็ต้องใช้เวลาอีกหลายปี รุ่งแล้วรุ่งเล่าที่ผลิดอกออกผลไป ถ้าสร้างออกมาได้ไม่ดี สังคม ประเทศชาติก็ตกต่ำ ย่ำแย่ ดังนั้นท่านทั้งหลายจึงเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสร้างคนในนามมหาวิทยาลัย ต้องรับผิดชอบสิ่งที่ตนสร้างไว้ไปจนกว่าชีพจะหาไม่ ไม่มีอะไรจะดีใจเท่ากับเมื่อเห็นบัณฑิตของมหาวิทยาลัยฯ ได้ดีและไม่มีอะไรจะเสียใจเท่ากับเมื่อเห็นบัณฑิตของมหาวิทยาลัยฯ ล้มเหลว ท่านทั้งหลายจึงเป็นผู้สมควร ได้รับการยกย่องที่สุด

กระผม/อาตมา ขอแสดงความขอบคุณอย่างใจจริงที่ท่านได้สร้างผลงานที่มีคุณค่าและประพุดิตตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีจริยธรรมและคุณธรรม ถือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลทั่วไป และโปรดระลึกเสมอว่า คุณค่าแห่งความดีและคุณค่าในตนเองของท่านนั้นจะยังคงอยู่ตลอดไป นับจากนี้ ท่านจะได้เป็นผู้เลือกเส้นทางเดินชีวิตตนเอง และเมื่อมีโอกาสก็ขอให้ท่านได้มีส่วนช่วยเหลืองานของมหาวิทยาลัยฯ และประเทศชาติสืบต่อไป

ในโอกาสนี้ ขออานุภาพคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านเคารพ
นับถือ โปรดประทานพร ให้ท่านและครอบครัวประสบแต่ความสุข ความเจริญ
มีสุขภาพ พลานามัยแข็งแรงสมบูรณ์ และมีจิตใจที่แจ่มใสตลอดไป

พระครูอรุณสุตาลังการ, รศ.ดร.
รองอธิการบดีวิทยาเขตนครศรีธรรมราช

มุกิตาพจน์

รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่

ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจัดงาน “วันกตัญญู” เพื่อรำลึกถึงคุณูปการของบุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงาน ประจำปี ๒๕๖๖ นี้ นับได้ว่าบุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงานทุกท่าน ล้วนเป็นทรัพยากรบุคคลที่ทรงคุณค่าและมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการขับเคลื่อนพันธกิจของมหาวิทยาลัย ให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุดต่อมหาวิทยาลัย นิสิต พระพุทธศาสนา และสังคมประเทศชาติโดยรวม คุณูปการที่ทุกท่านได้ทุ่มเทเสียสละ ให้แก่มหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่องและยาวนานนั้นจักอยู่ในความทรงจำและเป็นแบบอย่างที่ดีของอนุชน สืบไป

กระผม/อาตมาภาพ ในนามผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่ ขอแสดงความยินดี อนุโมทนา และขอบคุณกับบุคลากรผู้เกษียณอายุการทำงานทุกท่านที่ได้ทุ่มเทเสียสละแรงกายแรงใจอุทิศให้กับการพัฒนามหาวิทยาลัยมาโดยตลอด

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย จงบันดาลให้ทุกท่าน มีความสุขความเจริญ งดงามไม่พวยลอยในพระพุทธศาสนา ประกอบด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธนสารสมบัติ โภคสมบัติ ปัญญาสมบัติ บริวารสมบัติ ปราบณาสิ่งใด ขอให้สำเร็จสมความปรารถนาทุกประการเทอญ

ขอแสดงความเคารพ / ขอเจริญพร

พระครูสิริบรมธาตุพิทักษ์, ผศ.ดร.

รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตเชียงใหม่

คำแสดงมุทิตาจิตแด่ผู้เกษียณอายุการทำงาน

ความสำเร็จของการประกอบกิจการในการทำงาน ย่อมมีความยากง่ายแตกต่างกันไป หกสิบปีเหมือนหกสิบเดือน หกสิบเดือนเหมือนหกสิบวัน ตำแหน่งหน้าที่ การงาน อำนาจวาสนา เป็นเหมือนความฝันที่มีวันสิ้นสุด การทำงานก็มีเวลา ต้องเกษียณอายุเช่นกัน ขอชื่นชมบุคคลากรทุกท่านที่ทำงานจนครบเกษียณอายุการทำงาน ซึ่งนับเป็นเกียรติประวัติของบุคคลากรที่เสียสละทำงานเพื่อมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมาตลอดระยะเวลาปฏิบัติราชการถือได้ว่าได้บรรลุภารกิจในการทำงาน ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ท่านทั้งหลายได้สร้างผลงานที่มีประโยชน์แก่มหาวิทยาลัยมาอย่างยิ่ง และผู้ที่ปฏิบัติหน้าที่เป็น “อาจารย์” ก็สามารถส่งต่อลูกศิษย์จบไปหลายรุ่น ประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานก็หลายคน และท่านก็ได้ทำตามหน้าที่ความรับผิดชอบ นั่นคือการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลัง ต้องทำงานหนักเพื่อปั้นแต่งลูกศิษย์ ให้ได้รับความรู้ความสามารถเพื่อเผชิญกับโลกภายนอก การวางรากฐานคือความรู้ ให้แก่ศิษย์โดยไม่หวงแหนวิชา ด้านส่วนตัวก็หมั่นค้นคว้าความรู้ใหม่ ๆ เพื่อถ่ายทอดให้แก่ศิษย์นั้น ซึ่งนับได้ว่า การกระทำอย่างต่อเนื่องจนจบจนครบวาระสมบูรณ์นั้นสมควรยิ่งกว่าความเป็น “ครู” เป็น “อาจารย์” ที่สั่งสอนศิษย์ให้เป็นคนดี ซึ่งกว่าจะเห็นดอกออกผลที่ท่านได้สร้างขึ้นก็ต้องใช้เวลาอีกหลายปี

กระผม/อาตมาภาพ พระครูภาวนาธรรมโฆสิต, ดร. เจ้าคณะอำเภอเมืองหนองคาย, รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตหนองคาย ขอแสดงความมุทิตาจิตอย่างจริงใจ ที่ทุกท่านได้เสียสละได้สร้างผลงานที่มีคุณค่า ประพฤติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม จริยธรรม และถือเป็นแบบอย่างที่น่ายกย่องแก่สาธารณชนทั่วไป และโปรดระลึกอยู่เสมอว่า คุณค่าแห่งความดีและคุณค่าในตัวของท่านทั้งหลายนั้นยังคงอยู่สืบไป

โอกาสนี้ ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ทั้งหลาย บารมีองค์หลวงพ่
พระใส พระคู่บ้านคู่เมืองจังหวัดหนองคาย โปรดอภิบาลประทานพรให้ท่านทั้งหลาย
ที่เกษียณอายุการทำงาน มีความสุขความเจริญในบวรพระพุทธศาสนา มีสุขภาพ
ร่างกายแข็งแรง พละนามัยสมบูรณ์และมีจิตใจที่แจ่มใสตลอดไป

พระครูภาวนาธรรมโฆสิต, ดร.

รองอธิการบดีวิทยาเขตหนองคาย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มุกิตาพจน์ ผู้เกษียณอายุการทำงาน

เนื่องในโอกาสที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จัดกิจกรรมมุกิตาต่อบุคลากรที่เกษียณอายุการทำงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ ในนามผู้บริหารมหาวิทยาลัยขอชื่นชมและยกย่องในเกียรติคุณคุณงามความดีของทุกท่านที่เสียสละทุ่มเทกำลังกาย กำลังสติปัญญา สอนงานมหาวิทยาลัยด้วยความวิริยะ อุตสาหะ ด้วยดีตลอดมา โดยได้เดินทางสู่เส้นชัยของชีวิตในการปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบ อย่างภาคภูมิใจสมเกียรติ จึงเป็นปูชนียบุคคลที่ทรงคุณค่า เป็นแบบอย่างที่ดีของอนุชนคนรุ่นหลังต่อไป

ขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย จงดลบันดาลประทานพรให้ทุกท่านที่เกษียณอายุการทำงานในปี พ.ศ. ๒๕๖๖ นี้ จงปราศจากทุกข์ โศก โรค ภัย และอุปัทวันตรายทั้งปวง ถึงซึ่งความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณธรรมสารสมบัติ ธนสารสมบัติ ปรารณาสິงไต่ที่ชอบประกอบด้วยธรรม ก็ขอให้สมความปรารถนาทุกประการ

พระเมธีวราญาณ, ผศ.ดร.

คณบดีคณะพุทธศาสตร์

มุกิตาพจน์ ผู้เกษียณอายุการทำงาน

ขอแสดงความมุกิตาจิตแต่ผู้เกษียณอายุการทำงานทุกท่าน ท่านทั้งหลาย ได้อุทิศความรู้ ความสามารถ แด่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ด้วยความ วิริยะ อุตสาหะ พยายาม ท่านเต็มเปี่ยมไปด้วยความมุ่งมั่น พร้อมทั้งเป็นแรงผลักดัน ให้เกิดความสำเร็จในงานที่ท่านได้รับผิดชอบ การดำเนินงานของท่านในสายงานนี้ ไม่เพียงแต่เป็นแบบอย่างที่ดี ที่ท่านได้สร้างขึ้น แต่เป็นทั้งการให้แรงบันดาลใจ และเป็นทั้งแบบอย่าง แนวทางในการวางแผน และการปฏิบัติงานสำหรับผู้ที่ดำเนินงาน สืบต่อแนวทางที่ท่านได้สร้างไว้ ความคิด และปรัชญาในการทำงานของท่าน จะยังคง เป็นแบบแผนแต่ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัย และจะคงอยู่เป็นแรงจูงใจในการพัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัยต่อไป

เมื่อถึงวันเวลาฟ้าก็เปลี่ยน
ต้องอำลาจากกันแสนอาลัย
คุณความดีประจักษ์เป็นหลักฐาน
พัฒนามหาจุฬาฯ ให้ยืนยง
ระยะทางจักเป็นเครื่องพิสูจน์ค่า
ผ่านร้อนเย็นอุปสรรคมากมาย
ขออัญเชิญพระไตรรัตน์มาปกป้อง
เกียรติภูมิจะปรากฏเป็นหลักเรือน

กาลเกษียณเวียนมาหน้าใจหาย
แต่สายใยความผูกพันยังมั่นคง
ตราตรำงานอย่างซื่อสัตย์มีไหลทลง
เกียรติต่างก้องปรากฏมิวางวาย
วันเวลาบอกคุณค่าของคนได้
ความดีงามที่สร้างไว้มีผีเสื้อ
จงคุ้มครองให้มีสุขทำใครเหมือน
คอยย้ำเตือนตราตรึงตราบนรินทร์

ขออาราธนาอำนาจคุณพระศรีรัตนตรัย และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย โปรดดล บันดาลให้ ผู้เกษียณอายุการทำงานทุกท่าน ประสบความสุข ความเจริญ ปราศจาก ภัยอันตรายทั้งปวง มีชีวิตหลังเกษียณอายุ ด้วยความเปี่ยมสุข และสัมฤทธิ์ผลในสิ่ง อันพึงปรารถนาทุกประการ.

พระมหาบัณฑิต ปณฺฑิตเมธี (ป.ธ.๙), ดร.

คณบดีคณะครุศาสตร์

คำทูลิตาพจน์

ผู้เกษียณอายุการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๖๖

เนื่องในโอกาสที่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้จัดงานวันรำลึกถึงคุณูปการของบุคลากรผู้เกษียณอายุงาน ประจำปี ๒๕๖๖ เพื่อเป็นขวัญและกำลังใจ ยกย่อง เชิดชูเกียรติคุณ บุคลากรนับตั้งแต่การเริ่มการปฏิบัติงานมาถึงวัยที่อย่างเข้าสู่การเกษียณอายุการปฏิบัติงานในวันนี้ ถือว่าเป็นระยะเวลายาวนานพอสมควรที่ท่านได้ปฏิบัติงานในหน้าที่ ที่ได้รับมอบหมายด้วยความ วิริยะ อุตสาหะ และมุ่งมั่นปฏิบัติหน้าที่ของตนให้เจริญก้าวหน้าวัฒนาสถาพรมาโดยลำดับ

ขอขอบพระคุณ/ขอขอบคุณ และขอแสดงความยินดีกับทุกท่านที่จะได้มีเวลาใช้ชีวิตอยู่กับตัวเอง อยู่กับเพื่อน อยู่กับครอบครัว อยู่กับคนที่รักและทำให้เรามีความสุขในวัยเกษียณเช่นนี้นับ แต่วันนี้เป็นต้นไป ท่านจะได้มีโอกาสให้รางวัลชีวิตแก่ตัวท่านเอง ได้มีโอกาสพักผ่อน หลังจากได้ใช้ร่างกายสนองงานองค์กรมาอย่างยาวนานในรั้วของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ต่างมีความเหน็ดเหนื่อยเมื่อยล้าเป็นธรรมดา เครื่องจักรทำงานยังมีโอกาสพัก แต่ชีวิตของคนเราไม่ใช่เครื่องจักร จะไม่มีการพักได้อย่างไร

การเกษียณอายุการปฏิบัติงานนั้น มิใช่การเกษียณทุกอย่างในชีวิต แต่เป็นเพียงสมมติแห่งกาลเวลาตามกฎระเบียบ และกติกาขององค์กรที่ได้ปรับเปลี่ยนสภาพหนึ่งไปสู่อีกสภาพหนึ่งเท่านั้น แต่ชีวิตหลังเกษียณอายุการปฏิบัติงานแล้วยังคงต้องดำเนินต่อไปตามกาลเวลา จึงขออนุโมทนาและขอบคุณที่ทุกท่านที่ได้สร้างผลงานที่มีคุณค่า และประพาดิตนด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เสียสละกำลังกาย กำลังความคิด กำลังสติปัญญา เป็นแบบอย่างที่ดีต่อบุคคลทั่วไป และได้โปรดระลึกเสมอว่า คุณค่าแห่งความดีมีอยู่ในตัวทุกท่าน และทุกท่านได้สรรค์สร้างออกมาเป็นผลงานอันประจักษ์ต่อสายตาผู้พบเห็น พร้อมทั้งสนองงานของมหาวิทยาลัยด้วยดีตลอดเสมอมา トラบนานเท่านั้น

ดังนั้น วันนี้จึงเป็นวันที่เราจะมีโอกาสได้พักผ่อนอย่างเต็มที่และจริงจัง จึงขอแสดงความยินดีกับทุกท่านไว้ ณ โอกาสนี้ความสามารถและผลงานของทุกท่านที่ได้สร้างไว้จะเป็นผลงาน และองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยจะช่วยให้องค์กรเจริญก้าวหน้าต่อไปได้อย่างไม่มีวันสิ้นสุด

ในโอกาสสุดท้ายนี้ขอขอบพระคุณ/ขอขอบคุณ พร้อมทั้งขออภังคิบุญญาบารมีแห่งคุณพระศรีรัตนตรัย รวมถึงบารมีธรรมแห่งพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มาประมวลรวมกันเข้าให้เป็นตบะ เป็นเดชะ เป็นพลพัจจัย ส่งผลดลบันดาลอภิบาลปกป้องคุ้มครองและรักษา ขอให้ท่านมีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง มีจิตใจแข็งแกร่ง เป็นกำลังใจให้แก่บุคลากรคน รุ่นหลังของมหาวิทยาลัยต่อไป ขอให้ท่านเป็นผู้ที่มีความสุขในการดำเนินชีวิต ใช้ชีวิตได้อย่างมีสติ นำพาชีวิตและครอบครัวรวมถึงคนที่รักประสบพบแต่ความสุขความเจริญในการดำเนินชีวิตตลอดกาลนาน เทอญฯ

วันเกษียณ	เพียรมา	พาบรรจบ
ขอน้อมนบ	บาทบงส์	พระทรงศรี
ขออำนาจ	บุญญา	บารมี
ส่งผลดี	มีสุข	ทุกกาลนาน เทอญฯ

พระอุดมสิทธินายก, รศ.ดร. (กำพล คุณงกโร, ป.ธ.๙)

คณบดีคณะสังคมศาสตร์

งานราชการนั้น ต้องอาศัยความรู้ ๓ ส่วนในการปฏิบัติ คือความรู้ในหลักวิชาที่ถูกต้อง แม่นยำ ลึกซึ้ง กว้างขวาง ความรู้ในการปฏิบัติบริหารงานตามภาระหน้าที่ และความรู้จิตวิญญ์ที่ถูกต้องด้วยเหตุผล หลักวิชา และหลักธรรม. ข้าราชการทุกคนจึงต้องสร้างสมอบรมความรู้ทั้งสามส่วนนี้ ให้สมบูรณ์พร้อมอย่าให้บกพร่องในส่วนใดเป็นอันขาด จะได้สามารถปฏิบัติงานให้บรรลุผลเป็นประโยชน์ที่แท้ทั้งแก่ประเทศชาติและประชาชน.

พระที่นั่งอัมพรสถาน พระราชวังดุสิต
วันที่ ๕ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

กำหนดการ

งาน “วันกตัญญู” รำลึกถึงคุณูปการผู้เกษียณอายุการทำงาน ประจำปี ๒๕๖๖

วันเสาร์ที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

ณ ชั้น ๒ อาคารวิปัสสนาธุระ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

วันเสาร์ที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๖

เวลา ๐๘.๐๐ น.

ผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่พร้อมกัน ณ อาคารวิปัสสนา

เวลา ๐๙.๓๐ น.

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ.ดร. อธิการบดี ประธานในพิธี

เดินทางถึงอาคารวิปัสสนาธุระ จุดชูปเทียนบูชาพระรัตนตรัย
นั่งเก้าอี้ที่จัดรับรองประธาน

พระราชวัชรสารบัณฑิต, รศ.ดร.

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา กล่าวถวายรายงาน

พระมหาถาวร ถาวรเมธี, ดร. ผู้อำนวยการกองกลาง

อ่านประกาศเกียรติคุณของบุคลากรผู้เกษียณฯ

ขานชื่อผู้เกษียณเข้ารับเกียรติบัตร พร้อมของที่ระลึก

พระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ.ดร. อธิการบดี

กล่าวมุทิตากถา และให้โอวาท

พระสงฆ์ ๑๐ รูป เจริญพระพุทธมนต์

- ถวายเครื่องไทยธรรมแด่พระสงฆ์

- พระสงฆ์ทั้งนั้นอนุโมทนา

ผู้แทนผู้เกษียณฯ ฝ่ายบรรพชิต กล่าวแสดงความรู้สึก

ผู้แทนผู้เกษียณฯ ฝ่ายคฤหัสถ์ กล่าวแสดงความรู้สึก

เวลา ๑๑.๐๐ น.

ฉันภัตตาหารเพล/รับประทานอาหารกลางวัน

เสร็จพิธี

มจร

พิธีกรประจำวัน :

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลืออง

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ

ผศ.ดร.เมธาพันธ์ โพธิ์ธีรโรจน์

รองคณบดีฝ่ายบริหาร คณะมนุษยศาสตร์

จัดโดย กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
"ทัศนะก้าวไกล ใสใจบริการ สู่มาตรฐานสากล"

ธรรมที่ปณี กรีนินพนธ์

วิทยาลัยพระธรรมทูตและกองวิเทศสัมพันธ์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พจนกวี มุทิตา “เกษมเจียร เกษียณงาน”

เกษมเจียรเกษียณงานวิศาลศิลป์
ร่วมเคียงบ่าเคียงไหล่อำไพบุญย์

“พระราชาธิราชคุณ “นาม “บุญเรียน”
“พระศรีสังญาณมุนี” มีเมตตา

“พระครูปริยัติธรรมวงศ์” พงษ์แสนงาม
“พระครูวรารณวิฑูรย์” บุญเรืองรอง

“พระมหาอัมพร ชุตินธโร”
“พระครูสุมนต์ธรรมชาดา” เมตตาพร

“พระเจริญ วฑฒโน”
“พระมหานพต สายสุดา” เมธาบุญย์

“พระณรงค์ สระแก้ว” แผ้วผ่องผุด
“พระมหาสังคม ช่างเหล็ก” เสกซ์ชีวิน

“พระมหาสุภาวิชัย วิราม”
“นายคำพันธ์ วงศ์เสน่ห์” เสฎฐกร

“นายสมควร นิยมวงศ์” อารังศาสน์
“นายพิรพิบูลย์ กาญจนพิพิธ” ภาวิชัยธรรม

“นายสิน งามประโคน” ชนม์สุขสันต์
นิริติศัย “นายเชน นคร”

สุธีรินทร์ มจร ก่อเกื้อหนุน
กอบเกื้อกุลปัญญาภาสัวัฒนา

บำเพ็ญเพียรเรื่องอุไรไตรสิกขา
สุเมธาชัยภูมิบุญย์คุ้มครอง

สุนทรนามวิครุตสุทธิ์แสงส่อง
เกียรติเกริกก้องแกแลวกล้าปัญญาภรณ์

เกียรติภิญโญสิริสวัสดิ์ประภัสสร
อลงกรณ์อลงกตโสทธิคุณ

ธรรมภิญโญไตรสิกขาค่างามสุนทร
กอบเกื้อกุลอดุลย์ธรรมงดงามจินต์

สุวิสุทธิ์ครุศาสตร์พิพัฒนศิลป์
สุธีรินทร์เป็รื่องปราดภาสกร

อุโฆษนามสุวิวัฒน์ประภัสสร
จตุรพิธพรสถิตมันชีวันงาม

ปัญญาภาสเทวคุปต์อุปถัมภ์
ปัญญาารามรื่นรมย์อุดมพร

ดวงชีวันงดงามยิ่งดังสิงขร
คุณากรบุญย์พิลิสฐสถิตธรรม

“นายพรธาดา พุฒยางกูร” บุณโยภาส
นครศรีธรรมราชปราชญ์เรื่องนาม

สิริสวัสดิ์กล้าเก่งคนเกรงขาม
“นายดิเรก นุ่นกล้า” ธรรมาภรณ์

“นายสุพิมล ศรศักดิ์” อุบลราชธานี
“นางพิศมัย วงษ์จำปา” คุณากร

ปราชญ์เมธีอดิศัยอดิศร
ตั้งจันทรงามงดอลงกตบุณย์

เกียรติเกียรติเกรียงไกร “นายวินัย ภูมิสุข”
“นายปัญญา นามสง่า” อนรรฆาคุณ

นิรุกษ์เทพโอบเอื้อพรหมเกื้อหนุน
สุขไพบุลย์ร่ำรวยด้วยเงินทอง

“นายเกษม ประอาจ” สร้างสรรค์ศิลป์
“นางสาวลาวัลย์ วารินศิริรัตน์” เรื่องรอง

ปัญญาบดินทร์สุขสวัสดิ์พัฒนาส่อง
เทพคุ้มครองสุขสันต์ทุกวันคืน

“นายชัยพร วัชระสุขโพธิ์” ภิญโญธรรม
“นางปวันรัตน์ พรหมพิทักษ์” รักษายั่งยืน

เกียรติตั้งงามวิวัฒน์ปราชญ์ขมชื่น
จิตรมย์รื่นร่ำรวยทรัพย์นับอนันต์

“นางสาวลักคณา อาตมนตรี” ศรีแก่นขน
“นายคม ณีสูงเนิน” เจริญชีวัน

อลงกรณ์อลงกตโรจน์สุขสันต์
ทฤหรรษ์ด้วยความดีริวิบุญ

“นายกิตติพัฒน์ สุวรรณสิริเมธี”
“นายธนพล เกตุรัตน์” วัฒนคุณ

ดวงชีวิไตรรัตน์พัฒนาสุนทร
สุขไพบุลย์อุดลย์ธรรมงดงามจินต์

เกษมเจียรเกษียณงานวิศาลธรรม
อลงกรณ์พรวิชัยมิตรธีรินทร์

สง่างามบุคลากร มจร ก่อเกื้อศิลป์
ขอชีวันสุขสวัสดิ์พัฒนาเทอญา

พระมหาสุรศักดิ์ ปัจจนุตเสโน, ผศ.ดร.

ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชสิทธาราม

รองอธิการบดีฝ่ายกิจการต่างประเทศ มจร

ประพันธ์

ผู้เกษียณอายุการทำงานปี ๒๕๖๖

◆◆◆◆

พระราชธีรคุณ

พระศรีสังญาณเมธี, ดร.

พระครูปริยัติธรรมวงศ์, รศ.ดร.

พระครูวรวรรณวิฑูรย์, ผศ.ดร.

พระมหาอัมพร ชุตินุธโร, ดร.

พระครูสุมนต์ธรรมธาดา, ผศ.ดร.

พระเจริญ วฑุฒโน, ผศ.ดร.

พระมหานพดล ปุณฺณสุวฑุฒโก, ผศ.ดร.

พระณรงค์ ฐานวฑุฒโธ, ผศ.ดร.

พระสังคม ชยานนุฑโธ, ดร.

พระมหาสุภวิฑุญ์ ปภสสุโร

ผศ.คำพันธ์ วงษ์สนธิ์

ผศ.ดร.สมควร นิยมวงศ์

ผศ.ดร.พิธิพิบูลย์ ทองเกลี้ยง

รศ.ดร.สิน จามประโคน

ผศ.ดร.เซน นคร

รศ.ดร.พรรษา พุดผยางกูร

ผศ.ดร.ดิเรก นุ่นกล้า

ผศ.สุพิมล ศรีศักดิ์

ผศ.พิศมัย วงษ์จำปา

ผศ.ดร.วินัย ภูมิสุข

รศ.ดร.ปิยญา นามสง่า

นายเกษม ประสง

นางสาวลาวัลย์ วารินศิริรัตน์

นายชัยพร วิษระสุโขทัย

นางปวันรัตน์ พรหมพิทักษ์

นางสาวลักขณา อาตมนครศรี

นายคม ณีสูงเนิน

นายกิตติพัฒน์ สุวรรณสิริเมธ

นายธนพล เกตุรัตน์

ภูมิใจในวันเกษียณ

วันเวลาล่วงไปไม่ทวนกลับ

จากผลงานสู่ผลงานที่ผ่านกลาย

เหมือนไต่ยีนพรฟากดั่งจากวัด

หลักสูตรพุทธศาสนาแผ่กว้างไป

โลกธรรมของแท้ไม่แปรเปลี่ยน

คำพันธ์ วงศ์เส้นที่ยึดรั้งกลับบ้านนา

พระศรีสังฆญาณมุณีศักดิ์ศรีสงฆ์

คิดถึงเพื่อนสนิท พิธิพิบูลย์

เกษียณงานผ่านพ้นมงคลสุข

คนทუნงามสุพิมล ศรีศักดิ์ดา

พระครูวรธรรมวิฑูรย์จำรูญศาสตร์

ปวันรัตน์ทวนตากับลาววัลย์

กราบพระราชธีรคุณอบอุ้นจิต

พระณรงค์ สระแก้วมั่นแนวทาง

พระครูปริยัติธรรมวงศ์สงฆ์แก่นขาม

พระมหาสุภวิฑูรย์ศิษย์คุ่นเคย

พระมหานพตล สายสุตา ขมาน้อม

กิตติพัฒน์ สุวรรณสิริเมธีศรีนคร

พระมหาสังคม ชยานนุโธ ไร่ปลั่ถิ่น

นายคม ณีสูงเนินประเณตน

ยังประทับใจอยู่ไม่รู้ทลาย

เกินบรรยายอเนกนับประทับใจ

ท่านพระครูปลัดเจริญให้

เช่น นครมือวางไม่จ่ำใจลา

สิน งามประโคนเกษียณไม่กังขา

ที่พรชาผลงานยึด พฤษยามงูร

ชื่อสมควร นียมวงศ์ดั่งไม่สูญ

มอบดอกคุณวางบนตัก..ลักคณา

ดีเรกปลูกทำวันนัยไร่ปัญหา

บอกปัญญา นามสง่าอย่าทิ้งกัน

เกษมปราษฎ์ ปรองออย่างสร้างสรรค์

คลังเจียบงัน...ใต้เจียบเหงาลำเนา

บริหารทำนอุทิศกิจทุกอย่าง

พิสมัยละอ่อนนางยืมคุ่นเคย

อาจารย์แดงมาทุกยามเอ๋ย

อยู่เมืองเลยห่างไกล...ชัยพร

ผู้เพียบพร้อมสื่อสารเรื่องการสอน

ตกเบิกย่อนริบรับกับ...ชนพล

แก่งศาสตร์ศิลป์ครูดั่งศิษย์หวังผล

ไม่นำพินผ่านเกษียณหน้าเนียนงาม

พระครูสุเมธที่ธรรมธาตา สายเหนือ
พระมหาอำพร ชูตินชโรโจวินยาม

ทกลีบปีครบกกำหนดหมดสิทอิอยู่
หมดหน้าที่เก็บลากจ่างจากไกล
เพียงสมมุติหยุดลงตรงวัยพัน
ท่านเป็นผู้ตรวจจำในตำนาน

สกุลลือบบวมในคงไร่หนาม
หนึ่งพระคัมปรีดิพิพัฒน์ใจ

เพื่อเจ็ดชูสถาบันเราฝันไฟ
พรั่งนี้ไม่มีแล้วเปลี่ยนแวงงาน
สุขเหลือล้นภูมิใจให้กล่าวขาน
สำเร็จการผ่านกวี... *โชคดีเทอญ*

ช.ศรีนอก

แทนความรู้สึก ๓๐ ท่าน

พระราชธีรคุณ

(บุญเรือน บุญญวิชัย/ฟากสระ)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา

๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันจันทร์ที่ ๒๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

บ้านเลขที่ ๕๙ หมู่ที่ ๕ บ้านหนองแครง ตำบลโสกปลาดุก
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ

ที่อยู่ปัจจุบัน

๓๔๔ วัดสระเกศ ราชวรมหาวิหาร แขวงบ้านบาตร
เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๐๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๑๗ สอบได้ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ ๔
โรงเรียนบ้านโสกปลาดุก ตำบลบ้านโสกปลาดุก
อำเภอหนองบัวระเหว จังหวัดชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๒๒ สอบได้นักธรรมชั้นเอก
สำนักเรียนคณะจังหวัดชัยภูมิ วัดทรงธรรม ตำบลบ้านกอก
อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๒๔ สอบได้ประโยค ป.ธ.๔
สำนักเรียนคณะจังหวัดชัยภูมิ วัดทรงธรรม ตำบลบ้านกอก
อำเภอจัตุรัส จังหวัดชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๒๘ สอบได้ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบาลี
เตรียมอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๖ สอบได้พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.)
- ประวัติการทำงาน - พ.ศ. ๒๕๒๙ ครูสอนพระปริยัติธรรม
- พ.ศ. ๒๕๒๙ กรรมการตรวจธรรมสนามหลวง

- พ.ศ. ๒๕๓๐ ผู้ช่วยเจ้าคณะ ๑๗ วัดสระเกศ
- พ.ศ. ๒๕๓๑ ผู้ควบคุม ดูแล แนะนำพระนวกภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๓๓ กรรมการควบคุมดูแล พระภิกษุสามเณร
- พ.ศ. ๒๕๔๑ ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดสระเกศ ฝ่ายการศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๔๑ เลขานุการรองเจ้าคณะภาค ๙
- พ.ศ. ๒๕๔๑ เลขานุการเจ้าคณะภาค ๑๒
- พ.ศ. ๒๕๕๓ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายปกครอง
โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๖ รองผู้อำนวยการ ฝ่ายบริหาร
โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๑๒
- พ.ศ. ๒๕๕๙ ผู้อำนวยการ โรงเรียนบาลีเตรียมอุดมศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คติพจน์ในการทำงาน การทำงานอย่างกลัวคำวิจารณ์

๘๘๘๘

พระศรีสำญาณมุนี, ดร.

(สุมินทร์ ยติกโร/ก่อบุญ)

ผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิลำเนา

วัดห้วยหินฝน ตำบลวังทอง อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ

ที่อยู่ปัจจุบัน

วัดห้วยหินฝน ตำบลวังทอง อำเภอภักดีชุมพล จังหวัดชัยภูมิ/
วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๓๔ น.ธ. เอก วัดชัยภูมิพิทักษ์ สำนักเรียนคณะจังหวัด
ชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๔๘ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.)

สาขาวิชาพุทธศาสนา มจร

- พ.ศ. ๒๕๖๕ นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.)

สาขานิติศาสตร์ มจร

- พ.ศ. ๒๕๕๘ พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พธ.ม.)

สาขาวิชาพุทธศาสนา มจร

- พ.ศ. ๒๕๖๒ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พธ.ด.)

สาขาวิชาพุทธศาสนา มจร

คติพจน์ในการทำงาน มีระเบียบ มีวินัย มุ่งมั่นในการพัฒนา

๘๘๘๘๘

วันนั้นในอดีต และปัจจุบันและจะเป็นอดีตเป็นตำนาน

พระศรีสังฆญาณมุนี, ดร.

วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

การศึกษาเป็นจุดเริ่มต้นในการเปลี่ยนชีวิต

จากลูกชาวไร่ชาวนา ที่จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ ๗ และย้ายไปอยู่กับครอบครัวอยู่ในป่าดงดิบ ไม่ได้เรียนต่อ ก็มองไม่เห็นอนาคตจะได้เป็นอะไร ทำงานอะไร เพราะพ่อบอกว่าเรียนต่อก็ไม่ได้เป็นเจ้าของนาย คงเป็นชาวป่าเขา ชีวิตช่วงวัยรุ่นทำงานเลี้ยงน้อง และชอบเดินป่าขึ้นภูเขา และได้มีโอกาสได้มาทำงานที่กรุงเทพฯ พอได้เห็นความเจริญอยู่บ้าง อายุ ๒๖ ปี จึงได้อุปสมบท คิดว่าจะบวชแค่ ๓ เดือน แต่เหมือนมีบุญมาเตือนว่า ๓ เดือนยังไม่คุ้มกับค่าที่เข้ามาบุกงานบวช จึงอยู่ต่อ และได้มาอ่านพุทธประวัติที่พระรูปเก่าทิ้งไว้ที่ศาลามุงหญ้าสำหรับพักผ่อน เกิดศรัทธาในพระพุทธรูปเจ้ากับพระอานนท์ พระอ่านตอนที่ปรินิพพาน อ่านธรรมวิภาค เรื่องความกตัญญูในระหว่างนั้นญาติก็นำเรื่องปัญหาทางบ้านไปเล่าให้ฟังประจำ จิตใจพระใหม่ก็สับสนว่ารุ่นน้องอยากสึกจะไปจัดการปัญหาทางบ้านให้เสร็จแล้ว จะกลับมาบวชใหม่ แต่บุญเตือนว่าถ้าสึกไปแล้ว ก็คงกลับเข้ามายาก เพราะไปแล้ว คงมีครอบครัว ที่ตั้งใจว่าจะเป็นคนกตัญญูเลี้ยงดูพ่อแม่คงยาก เป็นพระก็เลี้ยงได้ เพราะอ่านพุทธประวัติ

ในพรรษาได้เรียนนักธรรมชั้นตรีสำเร็จ ตั้งใจว่าไม่สึก มีญาติโยมถามว่าไม่สึกหรือ ก็บอกว่าอยู่ไปเรื่อย ๆ คือ คำตอบที่เป็นกลาง มีสามเณรเปรียญธรรมมาจากสระบุรีมาชวนไปเรียนบาลีบอกว่าหลวงพ่อยุ่มาแล้วเรียนไม่ไหว เขาบอกว่าอายุมากกว่าหลวงพี่เขายังเรียนเลย บวกกับตั้งใจไว้ว่าถ้าจะบวชจะต้องไม่เป็นหลวงตา ต้องมีการศึกษานักธรรมชั้นเอก เพราะเรารู้แค่นักธรรม บาลียังไม่เคยรู้จัก อย่าพูดถึงปริยญา หรือ มจร เลยไม่รู้จัก โยมเลยเอาหนังสือหลักสูตรบาลีไวยากรณ์มาให้ท่อง เป็นหนังสือเก่าของลูกโยมที่เคยบวชเณร ท่องมากจนปวดหัว เครียด บวกกับท่องนักธรรมชั้นโทด้วย สอบนักธรรมชั้นโทผ่าน ย้ายวัดมาอยู่ที่ผาเก็ง (วัดชัยภูมิพิทักษ์)

ตั้งใจจะมาพักปฏิบัติธรรมแล้วให้หลวงพ่อส่งไปเรียน เพราะวัดผาเก็งนี้มีแต่มุ่งการปฏิบัติเป็นหลัก มีพระบางรูปท่านก็บอกว่าอย่าไปเลยวัดผาเก็ง วัดนั่งหลับตา ไม่ได้อะไรหรอก หมดอนาคต แต่ก็ไม่ใช่ก็มาขออยู่หลวงพ่อกำลังจะอยู่ไหวหรือไม่ฉันอาหารเวลาเดียว มั่งสวิรติด้วย ตอบท่านขอทดลองอยู่ไปก่อน ไม่ไหวค่อยกลับ แต่ว่าตั้งแต่มาอยู่ไม่เคยคิดกลับเลย ทำวัตร ๓ เวลา เช้า เทียง เย็น เข้าตี ๓ เย็น ๑๖.๐๐ ถึง ๑๘.๐๐ น. ฉันน้ำปานะ ๑๘.๐๐ ถึง ๒๐.๐๐ น. เรียนนันทกรรม เพราะตอนนั้นหลวงพ่อบริเริ่มให้พระเณร แม่ชี เรียนนันทกรรมและธรรมศึกษาและให้ทดสอบทั้งหมด นอกจากคนที่เขียนหนังสือไม่เป็น แต่เวลาเรียนต้องมานั่งฟัง

ต่อมาหลวงพ่อส่งไปอบรมเป็นครูสอนนันทกรรมตามหลักสูตรของกรมการศาสนา เห็นพระที่ท่านไปอบรมท่านพูดถึงเรื่อง มจร มจร แต่ยังไม่รู้จัก กลับมาหลวงพ่อบอกว่า ท่องบาลีไปนะหลวงพ่อกจะหาครูมาสอนให้รู้จักดีใจเป็นอย่างมากที่เป็นเหมือนท่านรู้จัก นึกในใจบวกกับตอนนั้นหลวงพ่อบริเริ่มรับหน้าที่เป็นพระปริยัตินิเทศก์จังหวัดชัยภูมิด้วย ได้เรียนบาลีด้วย เป็นครูสอนด้วย จนกระทั่งสอบได้ ป.ธ.๖ จึงขออนุญาตหลวงพ่อกมาเรียนต่อที่กรุงเทพฯ หลวงพ่อกพามาฝากกับหลวงพ่อกพระธรรมสิริชัย เจ้าอาวาสวัดอรุณราชวรารามในขณะ และสอบได้ ป.ธ.๗-๘ ที่สำนักเรียนวัดอรุณราชวราราม

ช่วงชีวิตช่วงแรกที่ได้เข้ามาสัมผัสในรั้วมหาวิทยาลัย

ในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ สอบได้ ป.ธ.๗ ในใจคิดจบ ป.ธ.๙ จึงจะเข้า มจร เพราะพระที่อยู่ในวัดอรุณฯ เรียน มจร ทำงานอยู่ มจร เริ่มรู้จัก มจร แล้วว่าเป็นอะไร ปี ๒๕๔๒-๒๕๕๓ สอบ ป.ธ.๘ ไม่ผ่าน เลยตัดสินใจเข้าเรียน มจร ไปสมัครที่วัดมหาธาตุฯ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา จบปี ๒๕๕๗ และสอบผ่านประโยค ป.ธ.๘ ด้วย ปี ๒๕๕๙ หลวงพ่อกให้กลับวัดชัยภูมิพิทักษ์มาบริหารโรงเรียน บริหารงานวัด ทั้งเรียนประโยค ป.ธ.๙ ทั้งบริหารงาน ทั้งได้เป็นอาจารย์พิเศษของหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิด้วย โดยเริ่มมีประสบการณ์การสอน จนสอบผ่าน ป.ธ.๙ เสร็จแล้วไปต่อปริญญาโทที่หยุด เพราะมุ่งจะสอบให้ผ่านประโยค ป.ธ.๙ ก่อน และเมื่อหน่วยวิทยบริการ มจร จังหวัด

ชัยภูมิ จะยกวิทยฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์ หลวงพ่อท่านดำรงตำแหน่งเป็นรองเจ้าคณะจังหวัด และได้รับมติจากคณะสงฆ์ให้เป็นผู้หาทุนสร้างอาคารแห่งใหม่จนแล้วเสร็จ ก็ได้รับความเมตตาจากท่านให้มาดำรงตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการ และได้ดำเนินการผลักดันจนได้รับยกฐานะมาเป็นวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิและได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้อำนวยการ ๒ สมัย

ประสบการณ์ในการทำงานจากที่ไม่เคยรู้ระบบของมหาวิทยาลัย ก็ต้องศึกษาอย่างมากเพราะการทำงานจากที่เราเรียนรู้ บางสิ่งยากจะให้มันได้ตั้งใจ เสร็จทันเวลา ก็ไม่เป็นอย่างที่ตั้งใจเรา ต้องเครียดกับงาน จากประสบการณ์ในการทำงานสอนให้เรารู้ว่าต้องทำงานเป็นทีม ต้องยึดใจของคนได้บังคับบัญชาให้ได้ บางอย่างใช้พระคุณบางอย่างใช้พระเดช ทำให้มีประสบการณ์ในการบริหารงาน ก็ขอขอบพระคุณบริหารระดับสูงที่ท่านได้เปิดโอกาสให้ได้ทำงานทางการศึกษา

ความประทับใจในการทำงาน

มีความภาคภูมิใจที่เป็นคนของ มจร ตั้งแต่เข้าเรียนเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ได้ไปร่วมกิจกรรมกับผู้บริหารในการหาทุนสร้าง มจร ที่วังน้อย จบแล้วเห็นความเจริญและพัฒนาการของ มจร คิดว่าเราคงไม่มีโอกาสได้เข้ามาสัมผัส มจร อีก แต่ก็ไม่นึกไม่ฝันว่าจะได้มา มีความประทับใจในความเป็น มจร เป็นสิ่งที่ตั้งใจ แม้มันจะต้องเกษียณจากหน้าที่ในรั้ว มจร ในความปณิธาน ก็ตั้งใจว่าจะสนับสนุน ส่งเสริม ยกย่องมหาจุฬาฯ ให้เจริญ โดยเฉพาะวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ ซึ่งเปรียบเสมือนวัดที่ได้มาอาศัยพักทำงาน ตลอดระยะเวลาที่เป็นผู้บริหารมากกว่าอยู่วัดอีก ขอบคุณในไมตรีจิตเพื่อนร่วมงาน ผู้บริหารระดับสูง โดยเฉพาะพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระเทพภาวนาวิกรมที่ปรึกษาเจ้าคณะภาค ๑๑ ที่ท่านให้การศึกษา ให้ทำงานผลักดันมาจนประสบความสำเร็จในชีวิต

สิ่งที่ยากจะฝากถึงพุทธบริษัท ๔

ในปัจจุบันนี้ พระพุทธศาสนาได้แผ่ขยายออกไปยังประเทศต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง แต่มีคนบางกลุ่มกลับหาผลประโยชน์เข้าตนเองโดยใช้พระพุทธศาสนาเป็นเครื่องมือ ตัวอย่างในปัจจุบันเช่น ครูกายแก้ว เป็นเหตุให้พระพุทธศาสนาเสื่อมลง ดังนั้น หน้าที่ของพุทธบริษัท นอกจากจะศึกษาและปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอน และทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาแล้ว ยังต้องช่วยกันปกป้องธำรงรักษาพระพุทธศาสนาไม่ให้มัวหมอง เพื่อให้ดำรงอยู่สืบไป

สิ่งที่ยากจะฝากถึงพุทธบริษัท ๔ ในเรื่องของการปกป้อง ค้ำครอง และธำรงรักษาพระพุทธศาสนานั้น พุทธบริษัทในสังคมไทยสามารถทำได้ คือ การประพฤติตนตามหลักศีล ๕ อย่างเคร่งครัด คือ ไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ ไม่ประพฤติผิดในกาม ไม่พูดเท็จ ไม่ดื่มสุราและเสพของมีนเมาทุกชนิด นำหลักธรรมมาเป็นหลักในการดำเนินชีวิต คือ ดำเนินชีวิตตามทางสายกลางหรืออริยมรรคมีองค์แปด สืบสานประเพณี และพิธีกรรมต่าง ๆ เช่น ทอดผ้าป่า พิธีถวายทาน ซึ่งชาวพุทธควรศึกษาและปฏิบัติอย่างถูกต้องเหมาะสม ให้ความอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา โดยการทำนุบำรุงทั้งสถาบัน และบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาสม่ำเสมอ เช่น ทำบุญตักบาตร และถวายเครื่องไทยธรรมจตุปัจจัยทั้งหลายเพื่อร่วมปฏิสังขรณ์วัดวาอารามต่าง ๆ อันจะช่วยให้พระพุทธศาสนาดำรงอยู่สืบไปข้างหน้า เสริมสร้างความสามัคคี ความเป็นปึกแผ่นในหมู่พุทธศาสนิกชน ช่วยเผยแผ่หลักธรรมอันบริสุทธิ์ประเสริฐของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อความตั้งมั่นยั่งยืนแห่งพระพุทธศาสนาดำรงอยู่สืบไป

พระครูปริยัติธรรมวงศ์, รศ.ดร.

(สุพล รมมวโสภาแสนพงษ์)

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร วิทยาเขตขอนแก่น

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

บ้านเลขที่ ๒๕ หมู่ที่ ๘ บ้านหินแห่ ตำบลวังยาว (ปัจจุบัน
แยกเป็นตำบลตอนกลาง) อำเภอโกสุมพิสัย
จังหวัดมหาสารคาม

ที่อยู่ปัจจุบัน

วัดหนองแวง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น
๔๐๐๐๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๒ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ (ม.ศ.๓)
โรงเรียนโกสุมวิทยาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม
- พ.ศ. ๒๕๒๔ มัธยมศึกษาปีที่ ๕ (ม.ศ.๕)
โรงเรียนผู้ใหญ่นาคามพิทยาคม จังหวัดมหาสารคาม
- พ.ศ. ๒๕๓๓ นักธรรมชั้นเอก จากสำนักศาสนศึกษา
วัดบ้านหนองกุง ตำบลหนองกุง อำเภอน้ำพอง
จังหวัดขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๓๔ เปรียญธรรม ๓ ประโยค
โรงเรียนพุทธธรรม สำนักศาสนศึกษาวัดบ้านหนองกุง
ตำบลหนองกุง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๓๕ เปรียญธรรม ๔ ประโยค
จากสำนักศาสนศึกษา วัดหนองแวง ตำบลในเมือง
อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

- พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกาศนียบัตรวิชาชีพรู้ (ป.วค.)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๓๙ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๔ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม.ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๕๘ พุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต (พธ.ด.พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๔๘ เป็นอาจารย์ (อัตราจ้าง)
วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน เป็นอาจารย์
ประจำวิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๐ เป็นรักษาการหัวหน้าฝ่ายกิจการนิสิต
- พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๓ เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
สำนักงานวิทยาเขตขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๘ เป็นผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
วิทยาเขตขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๕๗ - ปัจจุบัน เป็นผู้ช่วยอธิการบดี
ฝ่ายบริหาร วิทยาเขตขอนแก่น
- พ.ศ. ๒๕๕๑ - ๒๕๕๗ เป็นรองประธานบริหารศูนย์
พระสอนศีลธรรมในโรงเรียน ภาค ๙

คติพจน์ในการทำงาน ชีวิตมีเป้าหมาย

การถอดบทเรียนในวันเกษียณการทำงาน

พระครูปริยัติธรรมวงศ์

(สุพล แสนพงษ์), รศ.ดร.

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริหาร วิทยาเขตขอนแก่น

ผู้เขียนรู้สึกดีใจที่มีสุขภาพแข็งแรงและอายุยืนยาวมาจนถึงวันที่เกษียณอายุการทำงานของตนเองในปีพุทธศักราช ๒๕๖๖ ทั้งนี้ โดยผู้เขียนขอถ่ายทอดบทเรียนของตนเองเพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้ปฏิบัติหน้าที่ “อาจารย์” ในมหาวิทยาลัยของคณะสงฆ์ไทย ซึ่งผู้เขียนมีภาพความทรงจำที่ประทับใจเกี่ยวกับการทำงานในบทบาทของความ เป็นอาจารย์ที่อบรมสั่งสอนนิสิต บทบาทของบุคลากรมหาวิทยาลัยที่เป็นฟันเฟืองเล็ก ๆ ในการพัฒนาขับเคลื่อนองค์กรให้มีความเจริญก้าวหน้า และบทบาทของพระภิกษุสงฆ์ที่ใช้กระบวนการทางปัญญาในการพัฒนาชีวิตของตนเองเพื่อสืบทอดอายุของพระพุทธศาสนาตามพระธรรมวินัย

มหาวิทยาลัยสงฆ์ นามมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนั้น เป็นสถาบันอุดมศึกษาพระไตรปิฎกและวิชาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ โดยจัดการศึกษาพระพุทธศาสนา บูรณาการกับศาสตร์สมัยใหม่ และสร้างพุทธนวัตกรรมเพื่อพัฒนาจิตใจและสังคม จึงเปรียบเสมือนคลังสมองของคณะสงฆ์ไทย ที่ให้โอกาสพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์เข้ามาศึกษาหาความรู้แล้วตกผลึกทางปัญญา มาเจียระไนชีวิตของตนเองให้สุขสว่างใสตรงตามอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ซึ่งบุคคลผู้เดินทางด้วยเส้นทางนี้ส่วนมากล้วนเป็นผู้ที่มีทุนชีวิตแบบดินดานถ่านดำดิบสู่เพชรยอดมงกุฎทั้งสิ้น สมดังสุภาษิตที่ว่า “ปัญญา โลกสมิ ปชโชโต” แปลว่า “ปัญญา เป็นแสงสว่างในโลก”

บุคลากรมหาวิทยาลัย มีสายวิชาการและสายปฏิบัติการ ผู้เขียนอยู่สายวิชาการ ซึ่งต้นทางก็มาจากดินดานถ่านดำดิบที่ได้รับการบ่มเพาะเคี่ยวกรำเจียระไนตัดแต่งจนได้ส่องประกายฉายแสงเพชรในการพัฒนาตนเองหลายประการ อาทิเช่น เป็นศิษย์เก่าแล้วพัฒนาตนเองเป็น “อาจารย์ผู้ให้และสร้างแรงบันดาลใจแก่ศิษย์” ในการผลิต

บัณฑิตคุณภาพที่มีอัตลักษณ์สำคัญคือมีศรัทธาอุทิศตนเพื่อพระพุทธศาสนา ตรงตาม
อัตลักษณ์บัณฑิต แล้วยกระดับตนเองจนเป็นนักวิจัยแบบ “นวัตกรรมวิจัย” ที่สร้าง
เครือข่ายนักวิจัยที่มีคุณธรรมและผลงานวิจัยที่มีคุณภาพตอบโจทย์ปัญหาของชุมชน/
สังคมและประเทศชาติ เป็นพระภิกษุสงฆ์ที่ส่งเสริมพระพุทธศาสนาและบริการ
วิชาการแก่สังคมผ่านการเทศน์ธรรมนำความรู้ที่ถูกต้องดึงามไปชี้้นำทางการประพฤติ
ปฏิบัติแก่พุทธศาสนิกชนและสร้างเครือข่ายสังคมชาวพุทธและเพื่อนศาสนิกชนอื่น ๆ
ให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข เป็นผู้สืบทอดมรดกทางวัฒนธรรมและชีวิตวิถีพุทธจาก
บรรพชนสู่อนุชนรุ่นหลังโดยการทำวัดให้เป็นบ้านของชุมชน สร้างหอ尼ทธรรคการ
ประวัติศาสตร์ที่มีชีวิตในการเล่าเรื่องราวจากอดีตสู่ปัจจุบันผ่านการทะนุบำรุงศิลปะ
และวัฒนธรรมในรูปแบบการพัฒนาวิถีอีสานสู่การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม: ดนตรี
พื้นบ้าน อาหารพื้นถิ่น งานศิลป์พื้นภูมิ โขว์รัมผ้าไทย ในลานวัด ซึ่งสิ่งที่กล่าวมานั้น
เป็นเพียงเศษเสี้ยววิถีชีวิตของผู้เขียนที่บูรณาการพันธกิจของมหาวิทยาลัยสู่การ
ดำเนินชีวิตประจำวันตลอดระยะเวลาเกือบสองทศวรรษที่ทำงานในมหาวิทยาลัย
แห่งนี้

บนเส้นทางชีวิตจากพระนิสิตสู่ความเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยสงฆ์นั้น
เป็นประสบการณ์ชีวิตที่สร้างเมตริจิต มิตรภาพ กัลยาณมิตร กัลยาณธรรมให้แก่
ผู้เขียนเป็นอย่างยิ่ง กล่าวคือในการทำงานนั้นจะมีบุคลากรที่เกี่ยวข้องชีวิตทางโลก
แต่อ่อนพรธาทางธรรม และบุคลากรที่แก่พรธาทางธรรมแต่อ่อนเตียงสาทางโลก
มาทำงานร่วมกัน เมื่อโลกและธรรมมาพบกันจึงเกิดช่องว่างตรงกลางที่ต่างกันและ
ต้องเรียนรู้ทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน บางครั้งต้องใช้เวลาในการปรับพื้นฐานจิตใจ
ของบุคลากรที่ทำงานร่วมกันให้มีศรัทธาและความไว้วางใจต่อกันจนสามารถทำงาน
ร่วมกันจนบรรลุผลสำเร็จได้ ซึ่งไม่ใช่บทเรียนที่ผู้เขียนจะสอบผ่านได้ง่ายนัก ต้องอาศัย
พี่เลี้ยงและที่ปรึกษาในการทำงานในช่วงปฐมกาลแห่งการเดินทางนี้เช่นกัน นอกจากนั้น
การทำหน้าที่ในมหาวิทยาลัยสงฆ์ต้องอุทิศตนคือต้องทำงานตามงาน (เกาะติดงานที่
ได้รับผิดชอบให้เสร็จตามกรอบเวลา) ไม่ใช่ทำงานตามเวลา (ที่หมดเวลาแล้วก็เลิกงาน)

ต้องพัฒนาตนเองตามพันธกิจ ๔ ด้าน ของมหาวิทยาลัยให้ตนเองมีสมรรถภาพอยู่ตลอดเวลา

เมื่อมีประสบการณ์ชีวิตเพิ่มขึ้นแล้วได้มองย้อนกลับไปทบทวนบทเรียนในอดีต จึงเห็นร่องรอยแห่งอดีตตามคำสอนของพระพุทธศาสนา มัชฌิมกาลและปัจฉิมกาล แห่งการทำงานในชีวิตของผู้เขียน จึงเป็นการเรียนรู้ที่จะลัดอดีตและเข้าใจอดีตของ บุคลากรที่มาทำงานร่วมกัน หลายคนอาจไม่เคยสัมผัสว่า ความสุขในการทำงานนั้น เป็นเช่นไร เพราะความไม่รู้และการอยู่ในวังวนแห่งอดีตนั้น สำหรับผู้เขียนได้สัมผัส สิ่งที่เรียกว่าความสุขในการทำงานก็เมื่อสังขารโรยลาอ่อนแรงจากโรคร้ายไข้เจ็บที่มา เยี่ยมเยือนเรือนชานแห่งกายตนเองแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปีสุดท้ายของการทำงาน ก่อนเกษียณอายุราชการที่ผู้เขียนป่วยเป็นโรคร้ายแรง จนไม่สามารถทำหน้าที่ของ ตนเองได้อย่างครบถ้วนสมบูรณ์ทุกพันธกิจเหมือนเช่นเดิม ในห้วงเวลาแห่งความทุกข์ ยากและหวาดกลัวนั้น มหาวิทยาลัยยังเป็นบ้านที่อบอุ่นสำหรับผู้เขียนเสมอ การดูแล สนับสนุนช่วยเหลือเอื้ออาทรให้ความเมตตาและกำลังใจ/ให้ออกาสจากผู้บริหาร องค์กรทุกระดับ ความเห็นใจและเข้าใจในสภาพความอ่อนล้าในการทำงานจาก บุคลากรสายวิชาการและเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดุจญาติมิตรสหายในครอบครัว ทำให้ผู้เขียนฮึดสู้กับโรคร้ายไข้เจ็บของตนเองและฟื้นคืนชีพมาได้อีกครั้งในวันนี้ เพื่อมากราบนำนสการขอบคุณผู้บริหารมหาวิทยาลัย ขอบคุณและขอบใจเพื่อน สหวิชาชีพทุกรูป/คนที่ไม่ทอดทิ้งผู้เขียนในห้วงเวลาที่เผชิญกับทุกขเวทนาในการ เจ็บป่วยที่ร้ายแรงที่สุดในชีวิต

อย่างไรก็ตาม แม้จะถึงวันเกษียณการทำงานแล้วก็ตาม เราก็ก็น่าจะเข้าใจ สัจธรรมของชีวิตได้ทุกแง่มุม จนกระทั่งเราปล่อยให้ชีวิตทยอยบอกสอนบทเรียนสำคัญ แก่เราผ่านวันเวลาและทุกข์สุขมากมาย เช่น เราจะเริ่มตระหนักว่า ชีวิตนี้สอนให้รู้เรื่อง อะไรบ้าง ทุกวันนี้มีชีวิตอยู่เพื่ออะไร เหตุการณ์ที่มอบบทเรียนสำคัญกับชีวิต หรือ อยากให้คนจดจำตัวเราแบบไหน ฯลฯ เป็นต้น ทั้งนี้ ชีวิตคือการเรียนรู้ ชีวิตนี้สอน ให้รู้หน้าที่ของตนเอง เวลาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด เพราะเวลาไม่คอยทำใคร อยากทำ

อะไรให้รีบทำก่อนจะหมดโอกาส ทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้จะเปลี่ยนแปลงเป็นนิรันดร์ เราต้องยอมรับและอยู่กับมันให้ได้ ความลำบากสอนให้อดทนและสู้ ถ้าอยู่กับความกลัว เราจะไม่กล้าทำอะไรเลย ความสุขของมนุษย์คือการมีปฏิสัมพันธ์กับคน คำพูดของคนในหน่วยงานเป็นสิ่งสำคัญ บางเรื่องลืมไปบ้างก็ได้ ปล่อยวางไม่ต้องไปซีเรียสกับสิ่งต่าง ๆ การรู้ว่าเราทำให้ชีวิตคนอื่นดีขึ้นได้อย่างไรมันทำให้ชีวิตของเรามีพลัง ขอให้เรามีอายุยืนแต่อย่ามากเกินไปจนเดือดร้อนตนเองและคนรอบข้าง ควรทำให้ข้างในตัวเองงอกงาม เรียนเพื่อความรู้ อยู่เพื่อผู้อื่นเดินทางสู่เป้าหมายชีวิตโดยไม่ละเลยวิธีการแบบสันติวิธีเพื่อชีวิตที่สงบเย็นและเป็นประโยชน์

บทสรุปสุดท้าย การเดินทางสู่เป้าหมายในชีวิตการทำงานนั้นมีวันสิ้นสุด คือการเกษียณอายุราชการแต่การเดินทางสู่เป้าหมายชีวิตนั้นเราสามารถสร้างสรรค์และออกแบบการเดินทางของเราได้จากแสงสว่างทางปัญญาของเรา เราสามารถทำงานอย่างมีความสุขได้ตั้งแต่จุดเริ่มต้นจนสุดปลายทางเพราะสุขคือไม่สิ้นสุด การสิ้นสุดของสิ่งหนึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของสิ่งใหม่เสมอผู้เขียนก็เช่นเดียวกัน ชีวิตที่เหลืออยู่ภายหลังการเกษียณอายุราชการผู้เขียนจะอุทิศชีวิตนี้ทำงานเพื่อพระพุทธศาสนาอย่างสุดกำลังความสามารถ เพื่อสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้มั่นคงถาวร และขอร่วมเป็นส่วนหนึ่งในการสร้าง/สนับสนุนผลงานแห่งความภาคภูมิใจในการเจริญรอยตามพระภิกษุสงฆ์ที่เป็นดินแดนถ่านดำดิบสู่เพชรยอดมงกุฏของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและคณะสงฆ์ไทยสืบต่อไป

**พระครูวรธรรมวิฑูรย์, ผศ.ดร.
(ไพฑูรย์ อุกคณโณ/เฟ็กแก้ว)**

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ วิทยาเขตพะเยา

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๑๐๖ หมู่ที่ ๑๖ บ้านห้วยทรายขาว ตำบลห้วยแก้ว
อำเภอภูพานยาว จังหวัดพะเยา
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๒ หมู่ที่ ๗ วัดห้วยทรายขาว ตำบลห้วยแก้ว อำเภอภูพานยาว
จังหวัดพะเยา
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๓๙ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) รัฐศาสตร์
มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา
 - พ.ศ. ๒๕๔๒ M.A. (Buddhist Studies),
University of Delhi, India
 - พ.ศ. ๒๕๔๕ M.Phil. (Buddhist Studies),
University of Delhi, India
 - พ.ศ. ๒๕๕๓ Ph.D. (Buddhist Studies),
University of Delhi, India
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๕๓-ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ มจร วิทยาเขตพะเยา
 - พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘ หัวหน้าสาขาวิชาพระพุทธศาสนา
 - พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๘ รักษาการเลขานุการบัณฑิตศึกษา มจร
วิทยาเขตพะเยา

- พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ ผู้อำนวยการหลักสูตร
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
และรักษาการผู้อำนวยการหลักสูตรพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
- พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา
- พ.ศ. ๒๕๖๓ - ๒๕๖๔ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายวิชาการ
- พ.ศ. ๒๕๖๕ รักษาการผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
- พ.ศ. ๒๕๖๖ ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

คติพจน์ในการทำงาน มุ่งมั่น ตั้งใจและรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

ประสบการณ์การทำงานในมหาวิทยาลัย

พระครูวรธรรมวิฑูรย์, ผศ.ดร.

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ วิทยาเขตพะเยา

ข้าพเจ้าสำเร็จการศึกษาพุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ (การเมือง การปกครอง) รุ่นที่ ๔๑ และเป็นรุ่นแรกของ มจร วิทยาเขตพะเยา หลังจากนั้น ได้เดินทางไปศึกษาต่อระดับ M.A., M.Phil., Ph.D. (Buddhist Studies) ณ มหาวิทยาลัยเดลี เมืองเดลี สาธารณรัฐอินเดีย

ข้าพเจ้าได้เข้ามาทำงานในฐานะอาจารย์ (ทดลองงาน) ผู้รับผิดชอบหลักสูตร บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ขณะที่รอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต (ปริญญาเอก) มหาวิทยาลัยเดลี ประเทศอินเดีย และได้รับการบรรจุเมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

เมื่อสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก และได้เข้ามาทำงาน ภายใต้มหาวิทยาลัยแห่งใหม่ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดโอกาสให้ข้าพเจ้าได้พัฒนาความรู้ความสามารถ สิ่งที่ทำให้ข้าพเจ้ามีความประทับใจ มีดังนี้

ประทับใจในสถาบัน มหาวิทยาลัยแห่งนี้ ซึ่งได้รับการสถาปนาโดย สมเด็จพระบพิตรพระราชสมภารเจ้าสมเด็จพระปรมินทรมหาจุฬาลงกรณ์พระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๒ มีชื่อเดิมว่า “มหาธาตุวิทยาลัย” และมีพระบรมราชโองการเปลี่ยนนามใหม่ว่า “มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย” เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๓๙ โดยมีพระราชประสงค์จะให้เป็นอนุสรณ์เฉลิมพระเกียรติยศของพระองค์สืบไป และเพื่อเป็นสถาบันการศึกษาชั้นสูงสำหรับพระภิกษุสามเณร ฝ่ายมหานิกาย ความประทับใจของข้าพเจ้า เมื่อได้เข้ามาทำงานในสถาบันแห่งนี้ ประกอบด้วย

ประทับใจในบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกระดับ ทั้งผู้บริหารระดับสูงส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค และเจ้าหน้าที่ ที่ได้ร่วมกันบริหาร ให้แนวทาง ถ่ายทอดประสบการณ์ เกี่ยวกับการบริหาร รวมทั้งมอบหมายงานในหน้าที่ที่นอกเหนือจากหน้าการสอน

การบรรยาย เป็นบทบาทหน้าที่ที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดการตื่นรู้ พัฒนาตนเอง และมีความ
รับผิดชอบ นอกจากนี้ ผู้บริหารยังกระตุ้นให้คณาจารย์เพิ่มพูนความรู้ ทักษะและ
งานวิจัย โดยการช่วยบ่มเพาะส่งเสริมในด้านวิชาการให้เข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ
งานที่น่าประทับใจอีกประการหนึ่ง คือ การที่ผู้บริหารได้มอบหมายให้ดูแลงาน
วารสารของวิทยาเขต คือ “วารสารบัณฑิตแสงโคมคำ” พร้อมด้วยคณะกรรมการ
และเจ้าหน้าที่ประจำวารสาร พัฒนาจากวารสารที่ไม่มีฐานกระทั่งเข้าสู่ฐาน ๒ และ
ฐาน ๑ ในที่สุด

ประทับใจที่มีส่วนในการพัฒนานิสิต ข้าพเจ้าได้มีส่วนในการเปิดหลักสูตรระดับ
บัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท, ปริญญาเอก) การได้เห็นนิสิตที่เคยบรรยายถ่ายทอด
ความรู้ขณะที่เรียนอยู่ระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เมื่อจบการศึกษา
แล้วมีหน้าที่การงานเป็นเจ้าคณะผู้ปกครอง เป็นเจ้าอาวาส เป็นครู เป็นอาจารย์สอน
ในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งเป็นบุคลากรหน่วยงานอื่น ๆ

นับได้ว่า ประสบการณ์ทำงาน ๑๕ ปี มีคุณค่าคุณูปการแก่ข้าพเจ้ามาก
ได้เรียนรู้ บ่มเพาะประสบการณ์ ได้เป็นกลไกหนึ่งของวิทยาเขตพะเยา ได้ทำงาน
สายวิชาการ และการบริหาร จนกระทั่งเกษียณอายุการทำงาน

๘๘๘๘๘

**พระมหาอัมพร ชุตินฺธโร(พันธุ์กา), ดร.
อาจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์
วิทยาเขตเชียงใหม่**

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๑๙๙ บ้านต้นผึ้ง หมู่ ๒ ตำบลหนองล่อง อำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๑๒๙ หมู่ ๓ วัดสันคะยอม ตำบลมะขามหลวง อำเภอสันป่าตอง จังหวัดเชียงใหม่
- ประวัติการศึกษา**
- พธ.บ. (เอกภาษาอังกฤษ)
 - M.A. (Sociology)
 - ปริญญาเอก (การบริหารการพัฒนา)
- ประวัติการทำงาน**
- เป็นพระวิทยากรบรรยายธรรมะให้หน่วยงานองค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชนทั่วไป
 - อบรมธรรมะเยาวชนตามสถานศึกษาต่าง ๆ มากมายหลายแห่ง
 - จัดเข้าค่ายคุณธรรมให้กับสถานศึกษาต่าง ๆ ทั้งระดับประถม มัธยม และมหาวิทยาลัย
 - เป็นอาจารย์ประจำสาขารัฐประศาสนศาสตร์ มจร วิทยาเขตเชียงใหม่
- คติพจน์ในการทำงาน** "รักองค์กร รักตัวเอง เก่งการพัฒนา"

๘๘๘๘๘

ประสบการณ์การทำงานใน มจร.

พระมหาอัมพร ชุตินธโร (พันธุ์กา), ดร.

อาจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ วิทยาเขตเชียงใหม่

ในชีวิตของข้าพเจ้า มี ๓ โอกาสที่คิดว่ายอดเยี่ยมที่สุดในชีวิต คือ

๑) โอกาสจากพ่อแม่ที่ท่านได้ให้ชีวิตมา

๒) โอกาสที่ได้เข้ามาบวชในพระพุทธานุศาสนนา

๓) มีโอกาสได้เข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

กล่าวเฉพาะโอกาสที่ ๓ ทำให้ข้าพเจ้าได้ต่อยอดเรียนไปถึงปริญญาโทและเอกตามลำดับ เด็กที่เกิดปี พ.ศ. ๒๕๐๖ นั้น จะได้เรียนต่อหลังจากจบการศึกษาภาคบังคับ ประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้วนั้น ต้องเป็นลูกกำนัน หรือไม่ก็เป็นลูกครู ข้าพเจ้าไม่ใช่ทั้งลูกกำนันและลูกครู แต่ได้อาศัยช่องทางทางพระพุทธานุศาสนนาจึงมีบุญวาสนาได้เรียนต่อ

นอกเหนือจากที่ได้จบการศึกษาชั้นสูงสุดทางโลกแล้ว ข้าพเจ้ายังโชคดีเป็นอย่างมาก ที่ได้ของแถมพ่วงเข้ามาด้วยอีกอย่าง นั่นคือการได้เข้าทำงานใน มจร (วิทยาเขตเชียงใหม่) ในฐานะบุคลากรของมหาวิทยาลัย องค์กรแห่งนี้สอนให้ข้าพเจ้าได้เรียนรู้ศาสตร์ทั้งทางโลกและทางธรรมแบบผสมผสาน ได้แนวคิดแบบบูรณาการในทุก ๆ เรื่อง ที่สามารถนำไปต่อยอดการพัฒนาด้านอื่น ๆ ที่วัดและชุมชนที่ข้าพเจ้าเป็นผู้นำได้อ่างน่าภาคภูมิใจ ข้าพเจ้าจึงตระหนักและซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งในพระคุณของ มจร ที่มีต่อชีวิตของข้าพเจ้า และขอบุชาคุณของบรรพบุรุษทั้งหลายทุกผู้นามที่มีวิสัยทัศน์ และได้ทุ่มเทเสียสละแรงกายแรงใจอย่างมหาศาลเพื่อให้กำเนิด มจร จนเฉิดฉายประกายแสงมาจนถึงกาลปัจจุบัน

สิ่งที่รู้สึกประทับใจตลอดระยะเวลาของการได้ทำงานที่ มจร ก็คือ ได้เห็นมิตรภาพแบบพี่ ๆ น้อง ๆ จากผู้ร่วมงานในทุกระดับชั้น ได้เห็นความมีถ้อยทีถ้อยอาศัย อະลุ่มออล่วย ผ่อนหนักให้เป็นเบา ให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ทั้งหมดทั้งมวลนี้ ส่งผลให้ชีวิตการทำงานของข้าพเจ้ามีความสุขทั้งในและนอกเวลาทำงาน และดีใจแทนน้อง ๆ

ซึ่งส่วนหนึ่งก็คือลูกศิษย์ในชั้นเรียนที่ข้าพเจ้าได้สอนมา ซึ่งบางคนได้เปลี่ยนสภาพจากนักศึกษามาเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย น้อง ๆ เหล่านั้นมีองค์ความรู้ใหม่ ๆ ตามยุคสมัย และมีศักยภาพตลอดถึงวิสัยทัศน์ที่ยอดเยี่ยม ที่จะสามารถรับมือต่อจากคนรุ่นข้าพเจ้า เพื่อนำองค์กรให้พุ่งทะยานไปข้างหน้าอย่างมีหยุดยั้งและทรงพลังยิ่งนัก

ในส่วนของข้อเสนอแนะ ข้าพเจ้าขอเน้นไปที่เรื่องกายภาพเป็นหลัก ทั้งในเรื่องของสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สถานที่และวัสดุอุปกรณ์การศึกษาของมหาวิทยาลัยนั้นต้องค่อนข้างสมบูรณ์ครบครันและตอบโจทย์คนรุ่นใหม่ได้แบบไม่น้อยหน้ามหาวิทยาลัยทางโลก จากการไปศึกษาดูงานตามสถาบันการศึกษาต่าง ๆ พบว่า สถานที่และวัสดุอุปกรณ์การศึกษามีผลจูงใจให้นักศึกษาเข้ามาเรียนเป็นอย่างมาก และหากสถานที่พร้อม วัสดุอุปกรณ์พร้อม มันก็จะส่งผลให้การเรียนการสอนของครูบาอาจารย์มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประสิทธิภาพที่ดีก็ทำให้เราได้ประสิทธิผลที่น่าพึงพอใจ การใช้งบประมาณจากภาครัฐเพื่อการนี้ อาจจะไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องมีการระดมทุนจากภายนอกเข้ามา ด้วยวิธีต่าง ๆ ที่บุคลากรทุกท่านต้องหาทางร่วมกัน เพื่อเสริมความเป็นเลิศทางด้านวิชาการทั้งโลกศาสตร์และธรรมศาสตร์ แล้วจะกลายเป็นจุดแข็งของมหาวิทยาลัยอันเป็นที่รักยิ่งของพวกเราสืบไป

๘๘๘๘๘

**พระครูสุมนต์ธรรมธาดา จนทวโส/บวบขม, ผศ.ดร.
ประธานหลักสูตรสาขาวิชาพระพุทธศาสนา
วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช**

๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

บ้านเลขที่ ๓๔/๒ หมู่ ๑ ตำบลคลองกระจง อำเภอสวรรคโลก
จังหวัดสุโขทัย ๖๔๑๑๐

ที่อยู่ปัจจุบัน

วัดคลองกระจง ๖๖ หมู่ ๘ ตำบลคลองกระจง อำเภอสวรรคโลก
จังหวัดสุโขทัย ๖๔๑๑๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๕๒ พธ.บ. (ปรัชญา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๔ พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๙ พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๕๕ อาจารย์ประจำวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๘ ประธานบริหารและรับผิดชอบหลักสูตร
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาพระพุทธศาสนา

คติพจน์ในการทำงาน การได้ทำงานคือการได้รับโอกาสทำความดี

๘๘๘๘

ความภาคภูมิใจในวันในวัยเกษียณ

พระครูสุเมธธรรมธาดา จันทวิโส/บวชขม, ผศ.ดร.

ประธานหลักสูตรสาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

ข้าพเจ้าคิดว่าเป็นบุญวาสนาที่ได้เข้ามาเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนงานวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช พิษณุโลก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพระพุทธศาสนา ด้วยการให้โอกาสและชักชวนจากครูบาอาจารย์ที่เคยสอนข้าพเจ้าในระดับปริญญาตรี สาขาวิชาปรัชญา ที่วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ซึ่งตอนนั้นข้าพเจ้าได้เรียนจบปริญญาโท สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ที่วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ และกำลังศึกษาต่อที่ปริญญาเอกสาขาวิชาพระพุทธศาสนา ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรียนที่วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎ์ ซึ่งข้าพเจ้าไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะได้มีโอกาสมาเป็นอาจารย์สอนในระดับอุดมศึกษาเช่นนี้ เมื่อมีโอกาสแล้วจึงตั้งใจทำงานมาตลอด เพราะคิดว่าเวลาการทำงานของเราไม่มากนักด้วยอายุที่มากแล้วจนถึงวันเกษียณด้วยความภาคภูมิใจ

การทำงานของข้าพเจ้าถือว่าได้ตอบแทนคุณของมหาวิทยาลัย และได้มีโอกาสทำความดี จึงทำงานอย่างมีความสุข ตลอดเวลาของการทำงานของข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้าได้เข้าใจถึงจิตวิญญาณของความเป็นอาจารย์ว่ามีคุณค่าและความยิ่งใหญ่เพียงใด จึงทำให้มีเจริญก้าวหน้าตามลำดับ จนได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์สาขาพระพุทธศาสนา ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เวลาในการทำงานของข้าพเจ้าในฐานะที่เป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในส่วนงานวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช ที่ผ่านมาเป็นเวลาสิบกว่าปี ถามว่านานหรือไม่ ในความรู้สึกของข้าพเจ้าคิดว่าไม่นานเลย หรือจะเป็นเพราะว่ามันเป็นช่วงเวลาที่มีความสุขและความภาคภูมิใจในชีวิต ตลอดระยะเวลาข้าพเจ้าได้รับความชื่นชมและได้รับให้กำลังใจจากญาติมิตรสหายทั้งหลาย ทำให้มีพลังในการทำงานจนถึงวันเกษียณด้วยความเต็มใจ ถึงแม้ว่าจะเกษียณแล้วถ้ามีโอกาสในการใช้ชีวิตความรู้ที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมาให้ประโยชน์งานคณะสงฆ์และสังคมต่อไป

ขอขอบคุณผู้มีอุปการคุณทั้งหลายที่ให้โอกาสแก่ข้าพเจ้าตลอดมา อนุโมทนาเพื่อนอาจารย์ทุกท่านที่เกษียณพร้อมกันกับข้าพเจ้า ขอให้ท่านทั้งหลายสุขภาพแข็งแรงปราศจากโรคภัยไข้เจ็บทั้งหลายทั้งปวง ถึงแม้จะเกษียณจากทำงานในฐานะอาจารย์แล้ว แต่เราก็สามารถทำงานทำความดีอย่างอื่นเพื่อพระพุทธศาสนา เพื่อสถาบันที่เราเคยศึกษาและให้โอกาสแก่เรา ช่วยเหลือสังคมและเพื่อนมนุษย์ได้

๘๘๘๘๘

**พระเจริญ วฑฺฒโน/มันจะนา, ผศ.ดร.
อาจารย์ คณะพุทธศาสตร์**

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๓๐๘ หัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๔๐
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ที่พักสงฆ์ธรรมสถานมูลนิธิพุทธะมหาเมตตา ๕๙/๙ หมู่ ๑๐ ตำบลเชียงรากน้อย อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๑๘๐
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๔๗ พธ.บ. (พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๕๓ พธ.ม. (พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๖๒ พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๕๖ อาจารย์ประจำ ภาควิชาพุทธศาสนา
คณะพุทธศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๖๒ รักษาการผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร
สถาบันวิปัสสนาธุระ
 - พ.ศ. ๒๕๖๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพระพุทธศาสนา
- คติพจน์ในการทำงาน** การคิดบวกอยู่เสมอยอมทำให้เราทำงานอย่างมีความสุข

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

วันวานที่พากเพียร วันเกษียณที่ภาคภูมิใจ

พระเจริญ วฒทโน/มันจะนา, ผศ.ดร.

อาจารย์ คณะพุทธศาสตร์

เมื่อกล่าวถึงการทำงานและประสบการณ์ชีวิตที่ได้รับจากทำงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้เข้ามาทำงานในรั้วของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตั้งแต่ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เหตุผลที่ได้เข้ามาเนื่องจากมีแรงจูงใจบางอย่าง แรงจูงใจนั้น คือ ความผูกพันมาตั้งแต่สมัยเป็นนิสิตของมหาวิทยาลัยที่ได้รับโอกาสจากสถาบันและผู้บริหารคณาจารย์ให้เข้ามาศึกษาในสถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้ เลยมีความตั้งใจ จะตอบแทนบุญคุณของมหาวิทยาลัยโดยเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของสถาบัน เมื่อจบ การศึกษาและได้ทำงานในการเผยแผ่ให้กับสังคมแล้ว เคยถามตนเองว่าเมื่อเราประสบความสำเร็จในการศึกษาและการทำงานให้กับสังคมแล้ว เราควรจะตอบแทนบุญคุณ ของมหาวิทยาลัยได้อย่างไรบ้าง จวบจนเมื่อได้รับโอกาสเข้ามาเป็นอาจารย์อยู่ที่คณะ พุทธศาสตร์ ได้มาสอนนิสิตจริง ๆ จึงทำให้ตลอดเวลาของการทำงาน ได้เข้าใจถึง จิตวิญญาณของความเป็นอาจารย์ว่ามีคุณค่าและความยิ่งใหญ่เพียงใด ซึ่งข้าพเจ้า ได้รับการบรรจุเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาพระพุทธศาสนา คณะพุทธศาสตร์ สอนนิสิต ตั้งแต่ระดับปริญญาตรี โทและเอก ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ เทอมแรก ในวิชาธรรมภาคปฏิบัติ และวิชาอื่น ๆ ที่จัดการเรียนการสอนในภาควิชาพระพุทธศาสนา มีความเจริญรุ่งเรือง ตามลำดับ โดยได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาพระพุทธศาสนา และ ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้รับการแต่งตั้งเป็น รักษาการผู้อำนวยการส่วนงานบริหาร สถาบัน วิปัสสนาธุระ

เวลาในการทำงานในมหาวิทยาลัยในตำแหน่งต่าง ๆ ที่ผ่านมา จะว่านานก็ได้ หรือว่าไม่นานก็ได้ ที่ว่านานก็เนื่องจากว่าความผูกพันทำให้เกิดความมุ่งมั่นจะ พัฒนางาน พัฒนาตน ให้เป็นคนคุณภาพคนหนึ่ง จนทำให้ลืมนึกถึงอุปสรรคที่มัน เกิดขึ้นไปโดยปริยาย ทุกอย่างคือการเรียนรู้ และเติมเต็มประสบการณ์ชีวิต มีครูบา-

อาจารย์ เพื่อนฝูงสหายธรรมิกคอยสนับสนุน ประดุจครอบครัวเดียวกัน ทำให้วันเวลา ดูเหมือนนาน แต่ที่ว่าไม่นานก็เนื่องจากหากนับวันเวลา สถิติเป็นตัวเลข และถืออายุขัย เฉลี่ยของมนุษย์ที่จะใช้ชีวิตอยู่ในโลกนี้ ก็ถือว่าไม่นาน มีเวลาเหลือน้อยลงแล้ว แต่จะอย่างไรก็ตาม ก็ถือว่า ข้าพเจ้ามีความประทับใจ ได้เรียนจบปริญญาโท ปริญญาเอก ในมหาวิทยาลัยที่เป็นลูกหม้อ และได้ทำหน้าที่เป็นครูบาอาจารย์ในสถานที่ที่ข้าพเจ้า ได้อาศัยเรียนศึกษา บ่มเพาะตนเอง จากอาจารย์ธรรมดา เป็น อาจารย์ ดร. เป็นผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร. และเป็นผู้บริหารตามลำดับ ในวาระแห่งการเกษียณคราวนี้ ก็ขอ ขอบคุณมหาวิทยาลัยที่ให้ความภาคภูมิใจในชีวิต ด้านการศึกษา ชีวิต สังคม และการปฏิบัติธรรม ตลอดถึงก้าวย่างที่สง่างามแก่ข้าพเจ้าเสมอมา

ขอบคุณครูบาอาจารย์ทั้งหลายที่เกษียณในเพลเดียวกัน ที่ท่านทั้งหลาย ได้ทุ่มเท กับการทำงาน ทั้งกายและใจ ขอให้สุขภาพแข็งแรง ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทั้งหลายทั้งปวง ถึงแม้จะปลดเกษียณแล้ว แต่เราก็สามารถทำอย่างอื่นเพื่อช่วยเหลือ สังคมและเพื่อนมนุษย์ได้

ขออัญเชิญพระไตรรัตน์มาปกป้อง
 จงคุ้มครองให้มีสุขหาใครเหมือน
 เกียรติภูมิจะปรากฏเป็นหลักเรือน
 คอยย้ำเตือนตราตรึงตราพานิรันดร.

๘๘๘๘

พระมหานพดล ปุณฺณสุตฺตทโภ/สายสุตฺตา, ผศ.ดร.
อาจารย์ คณะพุทธศาสตร์

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** บ้านเลขที่ ๑๑๓ หมู่ ๗ บ้านร้องขี้เหล็ก ตำบลเชิงดอย
อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ๕๐๒๒๐
- ที่อยู่ปัจจุบัน** เลขที่ ๕๑๗ วัดมหาพทุฒารามวรวิหาร ภูมิพระวิหาร मुख
คณะพระวิหาร ถนนมหาพทุฒาราม แขวงมหาพทุฒา
เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร ๑๐๕๐๐
- ประวัติการศึกษา**
- ประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนบ้านร้องขี้เหล็ก ตำบลเชิงดอย
อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่
 - ม.๓ โรงเรียนบาลีสหศึกษา มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - ม.๖ (ป.ธ.๕ เทียบโอน) กองวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 - น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดมหาพทุฒารามวรวิหาร
 - ป.ธ.๗ สำนักเรียนวัดมหาพทุฒารามวรวิหาร
 - พธ.บ. สาขาวิชาบริการการศึกษา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - ศศ.ม. ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบาลีสันสกฤต
มหาวิทยาลัยศิลปากร
 - พธ.ด. สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- ประวัติการทำงาน**
- อาจารย์ประจำ ภาควิชาบาลีและสันสกฤต คณะพุทธศาสตร์
 - หัวหน้าภาควิชาบาลีและสันสกฤต คณะพุทธศาสตร์
 - รักษาการหัวหน้าภาควิชาพระพุทธศาสนา คณะพุทธศาสตร์
 - กรรมการประจำหลักสูตรบาลีและสันสกฤต, คณะพุทธศาสตร์
 - รองคณบดีคณะพุทธศาสตร์
 - กรรมการงานและร่วมงานวิสาขบูชาโลก (ICDV) ตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ถึงปัจจุบัน
 - ผู้จัดการเวทีการประชุมวิชาการนานาชาติ IBSC และ AIBU เนื่องในวิสาขบูชาโลก ของ ICDV 2558/2015
 - อาจารย์ใหญ่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดมหาพฤฒารามวรวิหาร
 - ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนวัดมหาพฤฒาราม
 - ประธานกรรมการศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยบางรัก กรุงเทพมหานคร
 - กรรมการตรวจสอบนักเรียนธรรมสนามหลวง แม่กองธรรมสนามหลวง
 - กรรมการตรวจสอบบาลีสสนามหลวง แม่กองบาลีสสนามหลวง

คติพจน์ในการทำงาน “ดำรงชีวิตอยู่อย่างเข้าใจโลกธรรม และเป็นสุขอยู่กับการตื่นรู้อยู่กับปัจจุบันขณะ และปัจจุบันธรรมที่นี้เดี๋ยวนี้ ทุกที่ทุกเวลา”

ประสบการณ์ทำงานหล่อหลอมชีวิต

พระมหานพดล ปุณฺณสุวฑฺฒโก/สายสุตา, ผศ.ดร.

อาจารย์ คณะพุทธศาสตร์

ยังระลึกเสมอว่าที่เรามีชีวิตอยู่ได้ทุกวันนี้ก็ด้วยเหตุที่มีบุรพการีชนคือพ่อแม่ญาติผู้ใหญ่ให้ความรักความเมตตาให้การอุปถัมภ์ค้ำจุนเกื้อกูลส่งต่อถ่ายทอดประสบการณ์และอบรมสั่งสอนพระพุทธานุภาพในวัยเยาว์เรื่อยมาจนเติบโตใหญ่รู้เพียงสา ต่อมาได้เข้าเรียนฝึกหัดอ่านเรียนมาจากคุณครู อาจารย์ และได้มารับการบรรพชาอุปสมบทเรียนรู้อาณาจักรพระอุปัชฌาย์ พระอาจารย์ ท่านอาจารย์ ได้รับการศึกษาทั้งในระบบของคณะสงฆ์ไทยคือพระปริยัติธรรมแผนกธรรมและแผนกบาลีและได้เข้าศึกษาระบบมหาวิทยาลัยยุคใหม่ หลักสูตรรายวิชาแบบหน่วยกิต มีสองภาคการศึกษาต่อหนึ่งปีการศึกษา และมีการวัดผลประเมินผลอย่างเป็นระบบสากล ที่สำคัญหลักสูตรการศึกษาในสถาบันมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีข้อกำหนดให้ผู้เข้าศึกษาต้องเข้าฝึกกัมมัฏฐานประจำปี อย่างน้อยระดับปริยญาตรีปีละ ๑๐ วัน (๔ ปีรวม ๔๐ วัน) ปริยญาโท ๓๐ วัน ปริยญาเอก ๔๕ วัน ได้รับการฝึกฝนอบรมวิปัสสนากัมมัฏฐานทั้งในสมัยที่เรียนเป็นนิสิตและในสมัยมาเป็นอาจารย์สอนตลอดระยะเวลา ๓๐ ปี ที่ทำงานในสถาบัน มจร จึงได้สัมผัสประสบการณ์ทั้งปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธมายาวนานถึงทุกวันนี้

การสอน การถ่ายทอดวิชาการให้ความรู้สาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง หรือการถ่ายทอดธรรมะเป็นการให้ เป็นธรรมทาน ที่เป็นการให้ขั้นสูง แต่ที่เป็นสุดยอดแห่งการให้จริง ๆ ต้องรู้จักให้แบบกระตุ้นเร้าใจให้ผู้รับ มีความแจ่มแจ้งชัดเจนน่าสนใจในธรรมเกิดศรัทธาในคำสอนอย่างแก่กล้าร่าเริง มีความยินดีเปิดใจที่จะรับฟังยินดีที่จะเรียนรู้ รับการถ่ายทอดพระธรรมอย่างซาบซึ้งใจ มีความสุขขโม้มเอิบใจเบิกบานอาจหาญในธรรมในรสพระธรรมและน้อมใจปฏิบัติตามคำสอนนั้นเป็นอย่างยิ่งจริงจังและมีผลกำลังภายในขึ้นมาเรียกว่าเกิดมีอินทรีย์ห้ามีผลห้าประกอบภาวนาที่นำพาผู้ปฏิบัติตาม

ไปสู่ทางที่ถูกต้องเป็นทางสายกลางทางสายเอกคือมัชฌิมาปฏิปทาสัมมาปฏิบัติ มีใจฝึกฝนในการเรียนรู้และฝึกฝนฝึกหัดปฏิบัติธรรมอย่างต่อเนื่องไม่ทอดย

การสอนควรเริ่มจากง่ายไปหายากตามลำดับขึ้นไปอย่างเป็นขั้นตอนตามอัธยาศัยของผู้รับการถ่ายทอดด้วยการทำให้เขารู้จักเสียสละให้ทาน รู้จักรักษาศีลสำรวมระวังรักษากายวาจาให้ทำดีพูดดี เสวยสุขวิบากจากการให้ทานและการรักษาศีลมีสุขสวัสดิภาพสะดวกสุขกายสบายใจตั้งอยู่ในสวรรค์ แต่ก็เห็นโทษภัยของความติดใจหลงใหลหมกมุ่นอยู่ในความสุขนั้นด้วยการพิจารณาเห็นความจริงของสังขารทั้งปวงและธรรมทั้งปวงด้วยสติปัญญาสัมมาทิวฏฐิคือมีความรู้ความเห็นถูกต้องตามเป็นจริงว่า สังขารทั้งปวงล้วนไม่เที่ยงแท้แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงทั้งรูปขันธ์และนามขันธ์ ทั้งความรู้สึกละสุขและทุกข์หรือเฉยเป็นกลางจะว่าทุกข์ก็ไม่ใช่จะว่าสุขก็ไม่เชิง แม้แต่ความคิดดีไม่ดี กุศลธรรม อกุศลธรรมล้วนมีปัจจัยปรุงแต่งเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาหาความเป็นตัวตนไม่มี

เมื่อเห็นอยู่เช่นนี้ จิตจะคลายความยึดมั่นถือมั่นไม่ทะยานอยากไปตามกระแสปรุงแต่งอีกต่อไป จนถึงความเบื่อหน่ายคลายกำหนดออกจากกามารมณ์และกามคุณทั้งหลาย เพราะเห็นทุกข์โทษภัยของความรักลุ่มหลงและเห็นคุณค่าประโยชน์ในการรู้เท่าทันความจริงเห็นความผิดแผกใสใจบริสุทธิ์ ชีวิตจิตใจไม่ปราศจากสติ มีความเพียร ตื่นรู้ตัวทั่วพร้อมในกาย เวทนา จิตและธัมมารมณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบันขณะ และปัจจุบันธรรม

จิตที่ถึงพร้อมด้วยสติสมาธิปัญญาจะถอนความเห็นผิดมาเป็นเห็นถูกต้อง รู้ถูกต้อง จำได้หมายรู้อย่างถูกต้องว่าสังขารทั้งปวงล้วนไม่เที่ยง เป็นทุกข์ เป็นอนัตตา ไม่สวยไม่งามน่ารังเกียจจึงไม่ยินดียินร้ายในโลกหรือโลกาภยตนะอันได้แก่ ขันธ์ ๕ อายตนะทั้ง ๑๒ ธาตุ ๑๘ อินทรีย์ ๒๒ อริยมรรคมีองค์ ๘ และอริยสัจ ๔ มีแต่ทุกข์เท่านั้นที่เกิดขึ้น ทุกข์เท่านั้นตั้งอยู่และทุกข์เท่านั้นดับไปตามเหตุปัจจัยอาศัยกัน และกันให้เกิดขึ้นตั้งอยู่และดับไปเช่นนั้น

จิตที่มีสติสมาธิปัญญาอย่างถูกต้องจะเห็นว่าสรรพสิ่งทั้งที่เป็นสังขตธรรมและอสังขตธรรมล้วนเป็นเช่นนั้นตามเป็นจริงในสังขธรรมจึงมีการปล่อยวางทางใจปลดปล่อยเปลื้องอวิชชาต้นเหตุอาพาทานภายในใจได้ ชีวิตอยู่เย็นเป็นสุขได้ในปัจจุบันด้วยการมีสติมา อาตมาปี สัมปะชาโน ประคองจิตไว้สม่ำเสมอและมีพรหมวิหารธรรมเป็นเครื่องอยู่อาศัยในโลกสมมติปัจจุบัน

"เราเกิดมาเพื่อสร้างบารมี มิใช่เกิดมาชดใช้หนี้กรรม"

มีพระพุทธพจน์ว่า “อตตานิ ทมยนติ ปณฺชิตา. คนฉลาดย่อมฝึกฝนตนเอง” ประสพการณ์มันหล่อหลอมรวมสรรพสิ่งที่ผ่านเข้ามาในชีวิตแต่ละปีของผู้มีสติมีสมาธิและปัญญาพัฒนาชีวิตให้เข้าสู่กระแสธรรมโดยไม่แยกรวยหรือจน ไม่แยกบนหรือล่าง ไม่แยกกว้างหรือยาว ไม่แยกขาวหรือดำ ไม่แยกต่ำหรือสูง ไม่แยกคนกรุงหรือคนบ้านนอก ไม่แยกคนนอกหรือคนใน ไม่แยกใบหรือดอก ไม่ว่าจะบอกหรือไม่บอก ไม่ว่าจะกระจอกหรือผู้ดี ไม่ว่าจะผีหรือพระ ไม่ว่าจะเสียสละหรือตระหนี่ ไม่ว่าจะผู้ดีหรือไพร่ ไม่ว่าจะใจร้ายหรือใจดี ล้วนต้องมีสุขและทุกข์ หากวางใจถูก กำหนดรู้ทุกข์ได้อย่างมีสติสมาธิปัญญาจะเป็นอุบาสิกหรืออุบาสก ล้วนต้องยกจิตใจให้มีความคิดดี มีใจสูงขึ้นด้วยทานศีลภาวนาคือด้วยไตรสิกขาไตรรัตน์และไตรลักษณ์ ให้เห็นประจักษ์ชัดด้วยธรรมะทั้งเก้าตา จนกว่าจะเข้าถึงสังขธรรมในปัจจุบันขณะที่นี่และเดี๋ยวนี้ในทุกที่ทุกเวลา...ผู้มีการศึกษาจึงแก้ปัญหาด้วยสติสมาธิและปัญญาสามารถภาวนาพัฒนาทุกวิกฤตให้มาเป็นโอกาสที่ดีของชีวิต รู้จักฝึกฝนตัวเองให้มีจิตสดใส่กายแข็งแรงให้โชคดีมีชัยไร้ทุกข์โรคภัยอย่างถูกวิธีทำใจให้มีสุขอยู่ได้ด้วยพรหมวิหารธรรม

सब्बदानं धम्मदानं जनिाति।
सब्बरसं धम्मरसो जनिाति।
सब्बरतिधम्मरतिजनिाति।
तण्हक्खयो सब्बदुक्खं जनिाति।।

สรรพทานัน ฌมมทานัน ชินาติ,
 สัพพํ รสํ ฌมมรโส ชินาติ,
 สัพพํ รตฺติ ฌมมรตฺติ ชินาติ,
 ตณฺหกฺขโย สัพพทฺกฺขํ ชินาติ.

ธรรมทานย่อมชนะทานทั้งปวง
 รสแห่งธรรมย่อมชนะรสทั้งปวง
 ความยินดีในธรรมย่อมชนะความยินดีทั้งปวง
 ความสิ้นไปแห่งตัณหาย่อมชนะทุกข์ทั้งปวง.

@ ขุ.ธ.๒๕ (ตณฺหาวคค, ๒๔)

Sabbadānaṃ dhammadānaṃ jināti
 sabbarasaṃ dhammaraso jināti
 sabbaratiṃ dhammarati jināti
 taṇhakkhayaṃ sabbadukkhaṃ jināti
 (DhP 354)

The gift of Dharma conquers all gifts.
 The taste of Dharma excels all tastes.
 The joy of Dharma excels all joys.
 The destruction of thirst conquers all suffering.

Commentary:

The gods were once arguing about four questions: Which is the best of all gifts ? Which is the best among tastes ? Which is the best of joys ? How to conquer all suffering ? They could not agree on an answer, so Sakka, the king of gods, went to see the Buddha and asked him these questions. The Buddha replied with this verse.

Sakka then requested that he gods be invited to share the merit accumulated by the gift of Dharma. The Buddha agreed and from that time on it is a custom to invite the gods to partake of the merit whenever a good deed is done.

This verse consists of four syntactically separate sentences. They are:

1) sabbadānaṃ dhammadānaṃ jināti (the gift of Dharma conquers all gifts). The subject is the compound dhammadānaṃ (the gift of Dharma, nominative singular). The verb is jināti (conquers, 3rd person, singular, active, indicative, present tense). The object is the compound sabbadānaṃ (all gifts, accusative singular).

2) sabbarasaṃ dhammaraso jināti (the taste of Dharma excels all tastes). The subject is the compound dhammaraso (the taste of Dharma, nominative singular). The verb is jināti (conquers, 3rd person, singular, active, indicative, present tense). The object is the compound sabbarasaṃ (all tastes, accusative singular).

3) sabbaratiṃ dhammarati jināti (the joy of Dharma excels all joys). The subject is the compound dhammarati (the joy of Dharma, nominative singular). The verb is jināti (conquers, 3rd person, singular, active, indicative, present tense). The object is the compound sabbaratiṃ (all joys, accusative singular).

4) taṇhakkhayaṃ sabbadukkhaṃ jināti (the destruction of thirst conquers all suffering). The subject is the compound taṇhakkhayaṃ (the destruction of thirst, nominative singular). The verb is jināti (conquers, 3rd person, singular, active, indicative, present tense). The object is the compound sabbadukkhaṃ (all suffering, accusative singular).

□ □ □ □ □

**พระณรงค์ ฐานวุฑโฒ/สระแก้ว, ผศ.ดร.
อาจารย์คณะครุศาสตร์**

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕
- ภูมิลำเนา** บ้านโนนตาอูน ตำบลหนองเรือ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์
- ที่อยู่ปัจจุบัน** วัตรราษฎร์บูรณะ แขวงบางปะกอก เขตราษฎร์บูรณะ
กรุงเทพมหานคร ๑๐๑๔๐
- ประวัติการศึกษา** - พ.ศ. ๒๕๓๓ พธ.บ. (หลักสูตรและการสอนสังคม)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๗ M.A. (Linguistics)
Poona University, India.
- พ.ศ. ๒๕๕๔ Ph.D. (Education)
Poona University, India.
- ประวัติการทำงาน** - คณะครุศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตรและการสอน
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ
- คติพจน์ในการทำงาน** ไม่มีความยากจนในหมู่คนขยัน
(There is no poverty among the industrious)

๘๘๘๘๘

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระณรงค์ จานวุฑฺโฒ, ผศ.ดร.

อาจารย์คณะครุศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยสงฆ์ที่มีวิทยาเขต และวิทยาลัยสงฆ์มากทั่วทุกทิศเป็นการตอบสนองนโยบายทางการศึกษาในระดับอุดมศึกษาตามพระราชปณิธานของล้นเกล้ารัชกาลที่ ๕ ที่มีพระราชประสงค์จะให้ เป็นสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษาระดับปริญญาตรีในวงการพระพุทธศาสนา และ เปิดกว้างให้โอกาสโดยเฉพาะอย่างแก่กุลบุตรชาวไร่ชาวนาที่บรรพชาอุปสมบทใน ร่มเงาพระธรรมวินัยแห่งพระพุทธศาสนาเป็นรากฐานแห่งการ “พัฒนาคน พัฒนาค้น และพัฒนางาน” ในยุคแรก ๆ อย่างต่อเนื่องเสมอมาและส่งผลให้บุคลากรที่จบ การศึกษา จากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยออกไปได้รับใช้วงการศึกษา ทั้งทางด้านศาสนจักรและอาณาจักรเป็นจำนวนมากในเชิงประจักษ์แทบทุกวงการ ตราบจนปัจจุบันนี้

ช่วงต่อมาก็เปิดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา คือ ระดับปริญญาโท และ ปริญญาเอก เป็นการเปิดโอกาสให้ฆราวาสชน และชาวต่างประเทศได้เข้าศึกษาต่อ ยิ่งทำให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นที่รู้จักออกไป เป็นศูนย์แห่ง การศึกษาวิชาการชั้นสูงด้านพระพุทธศาสนาและศาสตร์สำหรับอุดมศึกษา ยิ่งสร้าง ความน่าภาคภูมิใจและประทับใจแก่ผู้มีส่วนรวมในทุกแผนกและทุกแขนงวิชา นั่นก็คือ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ตอบโจทย์การพัฒนาสังคมให้แก่ผู้ด้อย โอกาสให้ได้รับโอกาสและพัฒนาสังคมโดยเฉพาะทางด้านจิตใจที่ดิ่งามเพราะไม่มี สถานอุดมศึกษาไหนนอกจากมหาวิทยาลัยสงฆ์แห่งนี้ที่มีการสอนและฝึกปฏิบัติและ ผ่านวิชาเกี่ยวกับการปฏิบัติกรรมฐานเพื่อพัฒนาจิตใจให้ประเสริฐยิ่ง ๆ ขึ้นไป สมดัง สำนวนที่ว่า “สิกขา วิรุฬหสมปตฺตา การศึกษาทำให้เจริญ”

ความประทับใจของกระผมที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยและได้ทำงานที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจึงเห็นภาพสะท้อนสองบทบาทในตัวของกระผม คือบทบาทคือเคยเป็นนิสิตที่เข้าเรียนในคณะครุศาสตร์ (ตึก มจร วัดมหาธาตุฯ ท่าพระจันทร์) ได้เห็นความเมตตาและความเอาใจใส่ของอาจารย์ก็ประทับใจในความเกื้อกูลเมตตาเชิงวิชาการจากบูรพาจารย์ คนแล้วคนเล่าที่ประกอบสัมมาชีพต่าง ๆ กันมาช่วยเหลืออุปถัมภ์แบบอาจารย์กับศิษย์ แบบที่ช่วยน้องและแบบเพื่อนช่วยเพื่อน อีกบทบาทหนึ่งก็คือการมาเป็นอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์ก็มีโอกาสมาทำงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ จึงมีความเข้าใจในบริบทตั้งแต่ต้นจนจบ มองนิสิต มองมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยอย่างงดงามด้วยเสขียวัตร คือ “อาทิกุลยามณี งามทั้งเบื้องต้น มขณกกุลยามณี งามทั้งท่ามกลาง ปรีโยสานกกุลยามณี งามในที่สุด” ในร่มเงาแห่งพระพุทธศาสนาของเหล่าพุทธบริษัท ๔ ตลอดระยะเวลาที่ได้ทำงานรับใช้และปฏิบัติหน้าที่ตามที่ได้รับมอบหมายตามสายบังคับบัญชา ได้แก่ การสอน การบริหาร การบริการ และการช่วยเหลือแก้ไข ปัญหาทั้งในเชิงนโยบาย และเชิงปัจเจกบุคคล นับว่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยคือสถานที่ให้ความรู้ ให้โอกาส ให้วิธีการและวิถีในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสมแก่บุคคลากรทุกภาคส่วน

ท้ายที่สุดนี้ กระผมขอขอบพระคุณมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอบคุณผู้บริหารและบรรดาสหธรรมิก สาธุชน สัมพันธชน คนผู้รู้จักกันเป็น สัมมาทิสฺสชน ที่ได้ร่วมงานทางวิชาการตามกรอบขอบข่ายแห่งหน้าที่และจักระลิก นึกถึงมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยตลอดไป เพราะมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้ให้การศึกษา และการศึกษาคือการพัฒนาวิถีทางแห่งการดำเนินชีวิต ที่ถูกต้อง เพราะถ้าชีวิตใด ๆ ไม่ได้รับการศึกษาชีวิตนั้น ๆ ก็อาจจะต้องเสียเวลา ในการแก้ปัญหาชีวิตอยู่ร่ำไป ซึ่งในช่วงชีวิตเรา นี้ เราอาจจะต้องล้มหายตายจากไป เสียก่อน ก่อนที่จะแก้ปัญหาชีวิตได้สำเร็จ ถ้า.....ชีวิตนั้น ๆ ไม่ได้รับการศึกษา เฉกเช่นมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้มอบให้.....

พระมหาสังคม ชยานนุโท/ช่างเหล็ก, ดร.
รศ.ผอ.สำนักวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๖๔ หมู่ ๙ บ้านดอกไม้งาม ตำบลท่ากระดาน อำเภอสนามชัยเขต
จังหวัดฉะเชิงเทรา
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๒๔๗ หมู่ ๑๔ วัดอัมพา บ้านเล่า ตำบลบ้านเล่า อำเภอเมือง
จังหวัดชัยภูมิ ๓๖๐๐๐
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๓๒ น.ธ.เอก แม่กองธรรมสนามหลวง
 - พ.ศ. ๒๕๓๙ ป.ธ.๗ (บาลี) แม่กองบาลีสนามหลวง
 - พ.ศ. ๒๕๔๐ มัธยมศึกษาปีที่ ๖ ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน
จังหวัดนครพนม
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ป.วค.)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.)
สาขาวิชาพุทธจิตวิทยา
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๔๘ ศาสตราจารย์มหาบัณฑิต (ศน.ม.)
สาขาวิชาพุทธศาสนาและปรัชญา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๖๕ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.)

สาขาวิชารัฐศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๖๑ ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (Ph.D.)

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ เป็นอาจารย์ใหญ่โรงเรียนพระปริยัติธรรม

วัดนาคกลาง เขตบางกอกใหญ่ กรุงเทพมหานคร

- พ.ศ. ๒๕๔๐ - ๒๕๕๑ เป็นกรรมการตรวจข้อสอบบาลี

แม่กองบาลีสนามหลวง

- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ ครูพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน

ทวีธาภิเชก บางกอกใหญ่ กรุงเทพฯ

- พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นอาจารย์พิเศษหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๕๒ อาจารย์ประจำหน่วยวิทยบริการ

วิทยาเขตนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๕๕ - ปัจจุบัน เจ้าอาวาสวัดอัมพา ตำบลบ้านเล่า

อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๕๖ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

โรงเรียนบ้านเล่าวิทยาการ

- พ.ศ. ๒๕๕๖ อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ หน่วยวิทยบริการ

วิทยาเขตนครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ

- พ.ศ. ๒๕๕๗ คณะกรรมการบริหารหน่วยวิทยบริการ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตนครราชสีมา วัดชัยภูมิวนาราม อำเภอเมืองชัยภูมิ
จังหวัดชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นคณะกรรมการในการจัดตั้งวิทยาลัยสงฆ์
ชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน เจ้าคณะตำบลรอบเมือง อำเภอเมือง
ชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ปัจจุบัน อนุกรรมการบริหารงานบุคคล
วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ปัจจุบัน กรรมการประจำวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๖๒ รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานวิชาการ
วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- พ.ศ. ๒๕๖๔ อาจารย์ประจำหลักสูตร
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

คติพจน์ในการทำงาน อดทน ใจหายอดทน. จงเตือนตนด้วยตนเอง

ความทรงจำอันทรงคุณค่าซึ่งหาไม่ได้อีกแล้ว

พระมหาสังคม ชยานนุโท (ช่างเหล็ก), ดร.

อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาพระพุทธศาสนา

รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

ความทรงจำจากการร่วมทำงานสร้างการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะสงฆ์รวม ๑๕ ปีแห่งความหวังและแห่งความหลัง เริ่มความทรงจำแรก คือ ๕ ปีแรกแห่งการต่อสู้กับความยากลำบากในการเริ่มสร้างการศึกษาระดับอุดมศึกษาของหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิ ได้ประสบกับความวิกฤตขัดสน ทั้งงบประมาณก็น้อย ซึ่งส่วนใหญ่รายได้มาจากค่าเทอมเป็นหลัก ทั้งวิกฤตศรัทธา ส่วนมากผู้คนก็ยังไม่เข้าใจ ไม่ศรัทธาการสร้างการศึกษาของสงฆ์ แต่ก็ร่วมกันสู้ทำงานอาทิตย์ละ ๗ วัน ด้วยความหวังและความคิดว่า “ชัยภูมิจะสร้างการศึกษาของคณะสงฆ์ระดับอุดมศึกษาให้สำเร็จไม่ได้เสียหรือ?... มันต้องได้สิ่น่า ถ้าพวกเราช่วยกันด้วยความศรัทธาและความเสียสละ” ซึ่งก็ได้ใช้หลักธรรมที่ทรงคุณค่า อันหาสิ่งใดเปรียบเทียบไม่ได้ มาใช้โดยอัตโนมัติ เหมือนกับไม่รู้ว่าได้ใช้หลักธรรมนี้ แต่ก็ได้ใช้อย่างมากมายเต็มที คือ พระธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ทรงตรัสสอนไว้ คือ

๑) ฉันทะ ความรักความศรัทธาที่จะสร้างการศึกษาให้สำเร็จ ด้วยความคิดว่า “ในเมื่อพวกเราตั้งใจแล้ว ร่วมใจกันทั้งคณะสงฆ์และชาวจังหวัดชัยภูมิ ก็น่าจะสามารถทำให้สำเร็จได้สิ่น่า” แล้วก็ทำงานด้วยใจรักศรัทธาเรื่อยมา

๒) จิตตะ มีใจตั้งมั่น อดทน บากบั่นและยึดมั่นในอุดมการณ์ที่จะสร้างการศึกษา แม้บางครั้งจะถูกคำกล่าวล่วงเกินและแสดงกิริยาล่วงเกินด้วยความไม่พอใจของบางคน

๓) วิริยะ ความพากเพียร มีใจยอมรับฟังและรับกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นอันไม่พึงประสงค์รอบด้านอย่างไม่ย่อท้อ ไม่ยอมจำนนต่อความลำบากและความดูหมิ่นดูแคลน แม้รู้ตัวว่าด้วยหลายประการ แต่ก็ยังไม่ถอย ไม่หนี แม้บางครั้งผู้บริหารทั้ง ๒ ฝ่าย ตกลงกันไม่ได้ด้วยวิกฤตหนักเรื่องงบประมาณมาใช้จ่ายในการบริหารจัดการ

ทั้งคำวิสต์ในการทำงานและค่าตอบแทนอาจารย์และเจ้าหน้าที่ แต่ก็ร่วมต่อสู้กับเพื่อนร่วมทุกข์ร่วมสุขด้วยกันที่ปรับทุกข์พูดกันบ่อยที่สุดคือ พระมหาแสงมะณี คชาธโร ผู้นำฝ่ายวิชาการ

๔) วิมังสา ความมีจิตใคร่ครวญ พิจารณาดูความบกพร่อง ความด้อยของตนเอง พร้อมกับมองหาหนทางเดินไปข้างหน้า เพื่อการสร้างการศึกษาระดับอุดมศึกษาของสงฆ์จังหวัดชัยภูมิให้สำเร็จ

ซึ่งทั้งมวลนี้ต้องใช้ความเสียสละ ใช้สัพพะกำลังทั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์เท่าที่มี มาทำให้เกิดประโยชน์ต่อองค์กรให้เดินไปข้างหน้าให้ได้ ซึ่งบางครั้งหลายคนก็ท้อและถอย ไม่อยากจะทำงานต่อไปแล้ว แต่มีพระมหาแสงมะณี คชาธโร ได้เสียสละทั้งกำลังกาย กำลังใจและกำลังทรัพย์ของตนเองเพื่อองค์กรทำงานทั้งกลางวันและกลางคืน บางคืนไม่ได้พักจำวัดก็มี จึงถามเขาว่าทำไม... ท่านต้องทำถึงขนาดนี้? ก็ได้คำตอบกลับมาว่า ถ้าเราไม่ทำแล้วใครจะทำ... เป็นคำพูดที่น้ำหนักมาก... ทำให้ต้องมาคิดปรับตนเอง จากผู้ที่เคยหนีการเป็นเจ้าอาวาส ก็ต้องมาตัดสินใจรับเป็นเจ้าอาวาส เพื่อจะได้มีฐานแห่งการทำงานได้สะดวกยิ่งขึ้น มีอุปการณ มีรถได้มาช่วยวิ่งงานของหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิ ร่วมทำงานกับเพื่อนสหธรรมิก จึงทำให้รู้ได้ว่า “การทำงานสร้างสิ่งดี ๆ นี้ มันยากจริง ๆ หนอ....” ซึ่งเป็นการกระทำที่เสียสละอย่างมากแทบจะมองไม่เห็นสิ่งตอบแทนเลยก็ว่าได้

ความทรงจำที่สอง คือ ๕ ปีแห่งความหวังและความสำเร็จพร้อมความเศร้า ซึ่งก็ได้รับความเมตตาอย่างสูงสุดอย่างยิ่งจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระราชภาวนาวราจารย์ได้รับเป็นภาระในการจัดหาสถานที่และหาทุนมาสร้างอาคารเรียนแห่งใหม่ให้เป็นเอกเทศ เป็นสิทธิ์ของวิทยาลัยสงฆ์ ในสถานที่บ้านโนนเหลื่อม ตำบลนาฝาย อำเภอเมืองชัยภูมิ ซึ่งพระคุณท่านได้สร้างด้านกายภาพได้สำเร็จรวดเร็วอย่างสมบูรณ์ ส่วนทางผู้น้อยฝ่ายปฏิบัติภารกิจก็ต้องทำให้ทันพระเดชพระคุณท่าน ซึ่งต่างคนก็ต้องมีความบากบั่นพากเพียรและเสียสละอย่างมากอีกหลายเท่า มากกว่าเดิม ซึ่งก็ประสบกับงบประมาณน้อยอีกเช่นเคย จำเป็นต้องหางบประมาณมาใช้ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเพื่อรองรับการประเมินให้ผ่านเกณฑ์การศึกษา เพื่อยกระดับ

ขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์ และด้วยงบประมาณน้อยก็ต้องหาทางออกด้วยตนเองก่อน ซึ่งก็มีพระมหาแสงมะณี คชสารโร หัวหน้าฝ่ายวิชาการต้องวิ่งประสานสืบทิตทั้งคณะสงฆ์และฝ่ายบ้านเมือง ติดต่อกับมหาวิทยาลัยส่วนกลาง เดินเรื่องการใช้อาคารที่แห่งใหม่และจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพรับการประเมินจากคณะกรรมการ สกอ. ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ผลจากการประเมินคือ ผ่านเกณฑ์และปรับปรุง ได้ดำเนินการแก้ไขตามคณะกรรมการแนะนำแล้ว ก็ร่วมกันทุกฝ่ายดำเนินการขอยกฐานะหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิ ขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ สำเร็จในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจกันทุกฝ่ายทั้งคณะสงฆ์และฝ่ายคฤหัสถ์ เมื่อขึ้นเป็นวิทยาลัยแล้วก็ต้องทำงานหนักยิ่งขึ้น ได้มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารทุกระดับ ซึ่งเราก็ต้องเรียนรู้อีกมาก และที่สำคัญต้องทำให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการศึกษาของมหาวิทยาลัยและกฎหมายของชาติ ซึ่งในปี ๒๕๖๐ นั้น มีเพื่อนร่วมงานหลายท่าน ไม่ได้ไปต่อ หลายท่านเกษียณอายุ หลายท่านวุฒิไม่ตรงก็ไม่ได้ไปต่อและลาออกก็มี ส่วนผู้อำนวยการสำนักงานวิชาการก็ยังคงทำงานอย่างหนัก เพื่อนำองค์กรให้ผ่านการประเมินคุณภาพการศึกษาของทุกปี และได้ป่วยหนักเป็นโรคมะเร็งลำไส้ระยะสุดท้ายและมรณภาพในเดือนธันวาคม ๒๕๖๑ ซึ่งทำให้หลายคนซ็อกไปตาม ๆ กัน คนที่คุ้นเคยกันเสียใจกันมาก เพราะท่านอายุยังน้อย อยู่ในวัยทำงานช่วยหน่วยวิทยบริการด้านวิชาการจนยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์สำเร็จ ยังทำงานให้สังคมส่วนรวมได้อีกมาก แต่ต้องมาจากไปก่อนวัยอันควร ข้าพเจ้าขอถวายความอาลัย จะจดจำไว้ในใจเสมอ และทำให้ได้ความคิดว่า ชีวิตของคนเรานี้ช่างไม่แน่นอนจริงหนอ ไม่รู้ว่าจะเจ็บป่วยวันไหน ด้วยโรคอะไรและจะตายวันไหน ที่ไหน เมื่อไร ซึ่งก็ต้องทำให้ดี พร้อมน้อมนำหลักธรรมคำสอนขององค์สมเด็จพระอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า มาเป็นเครื่องเตือนใจว่า ชีวิตของสัตว์โลก เป็นไปตามกฎไตรลักษณ์แท้ ๆ ไม่มีใครจะอาจหาญหลีกเลี่ยงไปได้ ไม่มีเลย คือ อนิจจัง ความไม่เที่ยงแท้แน่นอน เปลี่ยนแปลงไปเรื่อย ทุกสิ่งไม่ทนทานที่จะอยู่ในสภาพเดิมได้ตลอดไป และสุดท้ายก็เป็นอนัตตา ไม่มีตัวตนให้ยึดมั่นถือมั่นได้เลย ต้องดับสลายหายไปเป็นที่สุด อย่างแน่นอน ซึ่งเป็นกฎตายตัวของธรรมชาติที่แท้จริง

ความทรงจำที่สาม คือ ๕ ปีแห่งความก้าวหน้าและความยากยิ่งกว่าเดิม คือ ชีวิตต้องก้าวต่อไป ต้องทำงานเป็นไปตามกฎหมายหรือพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัย พร้อมตามกฎหมายของชาติ ด้วยกำลังสติปัญญาและเรี่ยวแรงที่มี โดยต้องเน้นหนักอยู่ในระเบียบ วินัย กฎเกณฑ์ ข้อบังคับ ความถูกต้องให้มากที่สุด จึงทำให้เข้าใจได้ว่า “การทำงานสร้างสิ่งดี ๆ ที่ว่ายากแล้ว” “การรักษาไว้ซึ่งความดี หรือสิ่งดี ๆ ที่ทำสำเร็จแล้วนั้น ยากยิ่งกว่า” เสียอีก... ทำให้มีความเห็นความเข้าใจได้ชัดว่า “เมื่อพวกเราได้สร้างการศึกษา จัดการทำให้ดี มีคุณภาพถูกต้องดีงามแล้ว เหมาะสมแก่บุคคล สังคม ประเทศชาติและพระศาสนาแล้ว การศึกษานั้นนั่นแหละ จะสร้างบุคคลให้เป็นคนดี มีความรู้ดี มีคุณภาพ มีศีลธรรมและคุณธรรมให้กับคนในชุมชน สังคม ประเทศชาติและพระศาสนา ได้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป” ซึ่งความจริงได้ประจักษ์ชัดว่าการศึกษาที่ดีมีศีลธรรมนั้นแหละจะช่วยพัฒนาคน ทำให้ทุกคนมีความรู้ดี ดำเนินชีวิตความเป็นอยู่อย่างอยู่รอดปลอดภัยทั้งกายทั้งใจ เจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้นไป ได้ด้วยกันทั้งมวล

แต่การทำงานจัดการศึกษานั้นต้องร่วมมือกันทั้งผู้บริหารกับบุคลากรทุกระดับ ร่วมใจเป็นหนึ่งชนิดมีใจดวงเดียวกัน ทำงานร่วมกันประสานกัน ช่วยเหลือซึ่งกัน และกัน ติดต่อกันกับคณะสงฆ์อยู่เป็นนิตย์ จึงเป็นการจัดการศึกษาที่ช่วยพัฒนา ชาวชัยภูมิและเจริญก้าวหน้าไปได้เรื่อย ๆ พร้อมกับเชิญชุมชน ท้องถิ่น เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของวิทยาลัยสงฆ์ด้วย จึงจะสามารถพัฒนาให้ก้าวหน้า ได้อย่างยั่งยืน มั่นคงสืบไป

สุดท้ายแห่งทรงจำดี ๆ นี้ ข้าพเจ้าขออน้อมถวายความเคารพสักการบูชาคุณ หลวงพ่อพระปริยัติกิจวิธาน เจ้าคณะอำเภอเมืองชัยภูมิ ผู้เสียสละรับผิดชอบจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาของคณะสงฆ์เริ่มเป็นหน่วยวิทยบริการ และขออน้อมถวาย ความเคารพสักการบูชาคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่อพระเทพภาวนาวิกรมและ พระราชชัยสิทธิสุนทร ผู้นำคณะสงฆ์และชาวจังหวัดชัยภูมิ ได้ร่วมกันสร้างอาคาร สถานที่การศึกษาทางด้านกายภาพและด้านการศึกษาของวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิให้สำเร็จ สมบูรณ์ทุกประการ เป็นที่ภาคภูมิใจของคณะสงฆ์และชาวจังหวัดชัยภูมิไว้ ในความ ทรงจำแห่งใจของข้าพเจ้าตลอดอนันตกาล

**พระมหาสุภวิชญ์ ปภัสสรโรวีรัม, รศ.
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
วิทยาลัยสงฆ์เลย**

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** บ้านดงน้อย ตำบําขาว อำเภอบําขาว จังหวัดเลย
- ที่อยู่ปัจจุบัน** วัดชลธาราม ตำบลกุดป่อง อำเภอบําเมือง จังหวัดเลย
- ประวัติการศึกษา**
- น.ธ.เอก
 - ป.ธ.๕
 - พธ.บ. (การสอนสังคมศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - อ.ม. (จริยศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหิดล
- ประวัติการทำงาน**
- อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์เลย
 - อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา วิทยาลัยสงฆ์เลย
 - พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๖๖
รองผู้อำนวยการ ฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์เลย
- คติพจน์ในการทำงาน** มนุษย์ทุกคนสามารถฝึกฝนได้
การศึกษาคือการฝึกพัฒนาคนไปสู่เป้าหมาย

๘๘๘๘๘

ด้วยรักและผูกพันในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระมหาสุภวิษณุ ปภสฺสโร, รศ.

รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์เลย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คือแหล่งผลิตบุคลากรอันทรงคุณค่า แก่สังคมที่ส่งให้คนทุกคนสามารถเข้าถึงสถาบันแห่งนี้ได้โดยความเท่าเทียมกันสร้าง ภูมิปัญญาทางความคิดแบบริเริ่มเปิดโอกาสให้ลูกหลานชาวทั้งภาคอีสาน ชำพเจ้า ก็เป็นหนึ่งในจำนวนหลาย ๆ คนที่มีโอกาสได้เข้ามาสัมผัสกับสถาบันนี้ และรู้สึกซาบซึ้ง ในความเมตตาของบูรพาจารย์ที่ได้ก่อตั้งสถาบัน ชำพเจ้าได้เข้ามาสัมผัสฝากตนเป็น ลูกศิษย์ ถ้านับเป็นรุ่นก็อยู่ในรุ่นที่ ๔๒ โดยเฉพาะรุ่นนี้ ณ ปัจจุบันก็มีบทบาทในงาน บริหารมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนมาก รู้ภูมิใจในความสามารถของแต่ละท่าน ชำพเจ้า เมื่อจบการศึกษาจากมหาจุฬาฯ ก็ได้มีโอกาสได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และมีโอกาส ได้มาทำงานรับใช้งานมหาวิทยาลัยในตำแหน่งอาจารย์ประจำหลักสูตรในสายที่ตนเอง ถนัดคือสายพระพุทธศาสนาและจริยศาสตร์ที่วิทยาลัยสงฆ์เลยซึ่งเป็นถิ่นภูมิลำเนา ตนเองได้สนองมหาวิทยาลัยและคณะสงฆ์ซึ่งก็เป็นไปตามพันธานของมหาวิทยาลัย คืองานบริการรับใช้สังคมและพัฒนาด้านจิตใจ

หน้าที่รับผิดชอบและภาระงาน

ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้รับการบรรจุให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชา พระพุทธศาสนา ในขณะที่เดียวกันก็ได้ช่วยงานด้านทะเบียนเนื่องจำนวนบุคลากรของ วิทยาลัยมีจำนวนน้อยภาระงานมากจึงจำเป็นต้องช่วยงานด้านนี้ด้วย ภาระงานด้าน เป็นพระวิปัสสนาจารย์ในช่วงปฏิบัติธรรมกรรมฐานประจำปี วิทยาลัยสงฆ์เลย ได้พัฒนาการด้านการศึกษาทางพระพุทธศาสนาโดยส่งเสริมให้เปิดหลักสูตรระดับ มหาบัณฑิตสาขาวิชาพระพุทธศาสนาจึงมารับเป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรด้วย ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับการแต่งตั้งเป็นรองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ วิทยาลัยสงฆ์เลย ๒ สมัย จนถึงสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ ชำพเจ้ามีความภูมิใจที่ได้สนองงานวิทยาลัยและ คณะสงฆ์ของชาวจังหวัดเลย

ด้านการดำรงตำแหน่งทางวิชาการ

ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับตำแหน่งแต่งตั้งเป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ในสาขาวิชา
พระพุทธศาสนา

ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้รับตำแหน่งแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์ในสาขาวิชา
พระพุทธศาสนา

การดำรงตำแหน่งทั้งสองนี้ถือเป็นความภาคภูมิใจในชีวิตอันทรงคุณค่าแก่
ข้าพเจ้า ที่ได้รับโอกาสจากมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ขอกราบ
ขอบพระคุณในเมตตาจากคณะผู้บริหารมหาวิทยาลัยที่ได้หยิบยื่นให้กระผม กระผม
จะจดจำคุณความดีที่มหาวิทยาลัยและคณะเพื่อน ๆ พี่น้องที่ร่วมงานกันมาจาก
อดีตจนถึงปัจจุบัน การเกษียณอายุงานก็เป็นไปตามข้อกำหนดสากลทั่วไป แต่ทาง
ความรู้ ความสามารถด้านวิชาการในสายเลือดสี่ชมพูยังอยู่ในตัวตนเสมอ

๘๘๘๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คำพันธ์ วงศ์แสนท์
อาจารย์คณะพุทธศาสตร์

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

บ้านเลขที่ ๗ หมู่ ๒ บ้านโนนดั่ง (บ้านหนองดั่ง) ตำบลหนองแก้ว
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

ที่อยู่ปัจจุบัน

๑๔๘ หมู่ ๗ ตำบลหนองแก้ว อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
๓๓๐๐๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๐ น.ธ.ตรี สำนักเรียนจังหวัดศรีสะเกษ
- พ.ศ. ๒๕๒๑ น.ธ.โท สำนักเรียนจังหวัดศรีสะเกษ
- พ.ศ. ๒๕๒๓ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดอนงคาราม
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๒๓ ระดับ ๔ (มัธยมศึกษาศึกษาชั้นปีที่ ๓)
โรงเรียนการศึกษาผู้ใหญ่วัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๒๕ มัธยมศึกษาชั้นปีที่ ๕ โรงเรียนสิทธธรรมวิทยา
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๒๗ ประกาศนียบัตรพิเศษการศึกษา (พก.ศ.)
กรมการฝึกหัดครู
- พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศนียบัตรพิเศษมัธยม (พ.ม.)
กรมการฝึกหัดครู

- พ.ศ. ๒๕๒๘ ประกาศนียบัตรครุศาสนศึกษา (ป.คศ.)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๑ พุทธศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา
(พธ.บ.) รุ่นที่ ๓๓ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๕ สำเร็จการศึกษาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาสันสกฤต (ศศ.ม.) มหาวิทยาลัยศิลปากร
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๓๕ เป็นครูสอนปริยัติธรรม แผนกธรรม
วัดสันติธรรมาราม
 - พ.ศ. ๒๕๓๑ - ๒๕๓๕ เป็นอาจารย์โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา
วัดพระเชตุพนฯ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๖ - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับแต่งตั้งเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์
สาขาภาษาสันสกฤต

คติพจน์ในการทำงาน

๘๘๘๘

การทำงานและประสบการณ์ชีวิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คำพันธ์ วงศ์เสนห์
อาจารย์คณะพุทธศาสตร์

กราบนมัสการอธิการบดีที่เคารพอย่างยิ่ง

กระผมผู้ช่วยศาสตราจารย์คำพันธ์ วงศ์เสนห์ อาจารย์ประจำสาขาวิชาบาลี สันสกฤต คณะพุทธศาสตร์ ขอนมัสการขอพระคุณท่านเจ้าคุณอธิการบดีที่มีความเมตตาต่อกระผมมาโดยตลอด รองอธิการบดีผู้ช่วยอธิการบดี ทุกรูป/คน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งท่านเจ้าคุณคณบดีคณะพุทธศาสตร์ทุกรูปที่มีความเมตตาและให้โอกาสทำงานในตำแหน่งทางบริหารวิชาการ (หัวหน้าภาควิชา) กระผมคิดอยู่ในใจเสมอว่า ถ้าไม่มีมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กระผมคงไม่เป็นเช่นปัจจุบันนี้ มีความสุขกายสบายใจความเป็นอยู่ที่ดีงาม มีความมั่นคงเจริญก้าวหน้า และเป็นหน้าเป็นตาแก่วงศ์สกุล

ส่วนเรื่องการทำงานในบางอย่างบางเรื่องเป็นอุมคติ บางอย่างก็คิดที่อยากจะทำ แต่ก็ได้ไม่ได้เพราะเกินภาระหน้าที่ตนเอง และหาทางได้ด้วยนำเสนอแนวคิดผ่านผู้มีหน้าที่โดยตรงหรือเกี่ยวข้อง ส่วนภาระงานตามตำแหน่งหน้าที่ทางบริหารวิชาการ ก็มีทั้งสำเร็จและไม่สำเร็จ ที่ไม่สำเร็จก็เกิดจากเหตุภายนอกและเหตุภายใน เพราะการทำงานจะสำเร็จได้ก็ด้วยอาศัยเหตุปัจจัยหลายอย่างมาเป็นองค์ประกอบ อาทิ งานใหญ่ ต้องใช้เวลามากและคนมาก ส่วนงานน้อยก็ใช้เวลาน้อยและคนน้อย งานบางอย่างอาจไม่เป็นตามที่เราคิดเพราะเกี่ยวข้องกับอีกเรื่องอื่นมากมาย เราเองคิดไปว่าทำไม่ไม่ทำ สิ่งนั้นไม่ทำสิ่งนี้ แต่พอไปสัมผัสจริงจึงรู้ว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

แต่เดิมกระผมเคยทำงานที่กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งก็เป็นการทำงานรอการเปิดสอบบรรจุของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และเคยสอบแข่งขันเพื่อทดสอบความรู้ที่ได้เล่าเรียนมา อาทิ สภาผู้แทนราษฎร กรมศิลปากร สำนักงานการศึกษาขั้นพื้นฐาน เขต ๑ จังหวัดนครพนม ซึ่งสอบครั้งท้ายนี้วันสุดท้าย สอบสัมภาษณ์แต่ไม่สอบ เพราะเป็นวันที่ตรงกับวันรายตัวเข้าทำงานที่มหาวิทยาลัย

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะพุทธศาสตร์ ตำแหน่ง อาจารย์ เป็นตำแหน่งที่ รอคอยและสมหวังถึงความตั้งใจมาตั้งแต่ได้เรียนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัย ซึ่งขณะนั้นเป็นมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ ในปี ๒๕๒๖ รัฐบาลยังไม่รับรองปริญญาบัตรเสียด้วยซ้ำ การได้เป็นอาจารย์ใน มหาวิทยาลัยไม่ใช่ว่าจะเป็นได้ง่าย ๆ หรือเกิดกับทุกคนด้วย เมื่อได้เป็นอาจารย์ ก็ตระหนักและสำนึกเรื่องงานตามภาระหน้าที่ตามตำแหน่งที่ได้เป็น ซึ่งจำแนก ออกเป็น คือ

๑. งานหลัก ตามภาระหน้าที่ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย มี ๔ งานหลัก คือ

๑. งานสอน ผลิตเอกสารคำสอน ตำรา หนังสือ

๒. งานวิจัย ทำวิจัย เขียนบทความทางวิชาการ

๓. งานบริการวิชาการ บรรยายประจำ บรรยายพิเศษ ให้ความรู้ชุมชนสังคม

๔. งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและพระพุทธศาสนา ส่งเสริม สนับสนุน

ร่วมกิจกรรมวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและวันสำคัญของชาติ เป็นต้น

มาตรฐานอาจารย์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งเดิมมีประมาณ ๕ ข้อ ส่วนปัจจุบัน จะต้องเป็นไปเกณฑ์

มาตรฐานคุณวุฒิการศึกษา (คุณสมบัติอาจารย์ประจำหลักสูตร)

๒. งานที่ได้รับมอบหมาย เป็นกรรมการ อนุกรรมการ ชุดต่าง ๆ เช่น

๑. คณะกรรมการส่งเสริมสุขภาพของบุคลากรและ ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

๒. คณะกรรมการสวัสดิการภายในของมหาวิทยาลัย

๓. คณะกรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน

๔. คณะอนุกรรมการส่งเสริมสุขภาพบุคลากรฝ่ายฆราวาสของมหาวิทยาลัย

๓. งานจิตอาสาใช้สังคม

๑. กรรมการบริหารศิษย์เก่ามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒. กรรมการบริหารสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ- ราชวิทยาลัย จำกัด

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมทวร นิยมวงศ์
อาจารย์คณะพุทธศาสตร์

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

บ้านโสกหว้า เลขที่ ๒๙ หมู่ที่ ๖ ตำบลโนนสำราญ อำเภอเมือง
จังหวัดชัยภูมิ

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๒๑๙/๗ หมู่ที่ ๗ หมู่บ้านคุณาภทร ๓ ซอย ๔
ตำบลพิมลราช อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๑๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๓๖ ป.ธ.๙ สำนักเรียนวัดจักรวรรดิราชาวาส
กรุงเทพมหานคร

- พ.ศ. ๒๕๓๗ พธ.บ. (ภาษาอังกฤษ)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๓๙ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ภาษาสันสกฤต)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

- พ.ศ. ๒๕๖๒ พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๓๙ บรรณกรและเลขานุการคณะบรรณกร
พระสุตตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย (พระไตรปิฎกเล่มที่ ๒๐, ๒๑,
๒๒, ๒๓, ๒๔) และขุททกนิกาย (เล่มที่ ๒๕) พระไตรปิฎก
ภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๕๐ เลขานุการกรมการพัฒนารายวิชา
พระวินัยปิฎก และบรรณาธิการในรายวิชาพระวินัยปิฎก

(ในโครงการผลิตและพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการ
เรียนรู้พระพุทธศาสนา สำนักหอสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ
และกองวิชาการ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๓ กรรมการสภาวิชาการ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปัจจุบัน กรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์
พระไตรปิฎก กองธรรมศาสตร์และการเมือง
สำนักงานราชบัณฑิตยสภา
- พ.ศ. ๒๕๕๙ - ๒๕๖๒ หัวหน้าภาควิชาบาลีและสันสกฤต
คณะพุทธศาสตร์

คติพจน์ในการทำงาน ความดี ใครไม่เห็น แต่เราเห็น มุ่งให้เป็นพุทธบูชา

๘๘๘๘

คุณค่าการใช้ภาษาบาลีเพื่อการศึกษาพุทธธรรม

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมควร นิยมวงศ์

อาจารย์คณะพุทธศาสตร์

ความนำ

การจะนำความรู้ด้านภาษาบาลีเพื่อศึกษาพุทธธรรมในคัมภีร์พุทธศาสนาเถรวาทนั้น ผู้ศึกษาจำต้องศึกษาให้เข้าใจหลักไวยากรณ์บาลี โดยเริ่มตั้งแต่อักษรที่ใช้ในภาษาบาลี การผสมอักษรเป็นคำ การแจกรูปคำนามศัพท์ทั้งที่เป็นคำนาม คุณนาม และสัพพนามเพื่อกำหนดหน้าที่คำในประโยค การสร้างคำนามจากกริยา การย่อคำ การสร้างคำใหม่จากคำนามเดิม รวมถึงการเชื่อมโยงหรือความสัมพันธ์ระหว่างคำในประโยคเป็นอย่างดีเสียก่อน ซึ่งเมื่อรู้ไวยากรณ์บาลีเป็นอย่างดีแล้วสิ่งสำคัญที่ขาดไม่ได้คือพจนานุกรมบาลี - ไทย หรือ ปทานุกรมบาลี - สันสกฤต - อังกฤษ - ไทย เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในด้านการใช้ศัพท์ต่าง ๆ ในภาษาบาลียิ่งขึ้น เพราะการมีความรู้หรือทักษะการใช้ศัพท์บาลีมาก จะช่วยแก้กฏให้ค้นคว้าคัมภีร์พุทธศาสนาให้เข้าใจความหมายต่าง ๆ ของคำสอนได้ดียิ่งขึ้น

เป้าหมายของการศึกษาภาษาบาลีต้องชัดเจน

การศึกษภาษาบาลีจะมีคุณค่ามากก็ต่อเมื่อได้ใช้เพื่อการสืบค้นพุทธธรรมให้เข้าใจอย่างลึกซึ้งเท่านั้น หากมิเช่นนั้น ความรู้ภาษาบาลีก็มีค่าน้อย อย่างดีก็ทำให้เข้าใจภาษาไทยที่ยืมใช้จากภาษาบาลีเท่านั้น ดังนั้น จึงต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนดีพอที่จะใช้ความรู้ภาษาบาลีในการสืบค้นความรู้หลักพุทธธรรม เพราะหากเป้าหมายการศึกษาบาลีไม่ชัดเจน แรงแบบตาลใจจะไม่มีพลังพอที่จะให้เกิดวิริยะอุตสาหะ รวมถึงขันติธรรมในการศึกษาให้เป็นที่ไปอย่างต่อเนื่อง ความท้อแท้ ความเกียจคร้าน และความเบื่อหน่ายจะได้โอกาสเข้าครอบงำจิตใจให้หยุดชะงักหรือเลิกเรียนการศึกษาเล่าเรียนกลางคัน หรือหากแม้จะมีแรงแบบตาลใจศึกษาจนประสบความสำเร็จ ก็อาจติดอยู่เพียงภพภพมาของความรู้ลึกลับกว่าตนเรียนจบแล้ว มีระดับขั้นการศึกษาสูงแล้ว

ไม่ต้องทำหน้าที่ในการศึกษาอีกต่อไป จึงมิได้ใช้ความรู้บาลีที่มีไปต่อยอดในการศึกษาคัมภีร์พุทธศาสนา เสียโอกาสในฐานะบุคลากรที่เป็นผลิตผลของระบบการศึกษาแห่งคณะสงฆ์ไทยที่จะได้ใช้ความรู้บาลีที่ตนมีในการสืบค้นคัมภีร์พระพุทธรศาสนาให้ลึกซึ้งแล้วนำเผยแพร่หรือเป็นบุคลากรหลักทางวิชาการด้านพระพุทธรศาสนา ทั้งนี้ คงเป็นเพราะคณะสงฆ์ไทยเองยังไม่ได้มีนโยบายสนับสนุนการค้นคว้าคัมภีร์พุทธศาสนาต่อยอดจากการจัดการศึกษาอย่างจริงจัง

ดังนั้น คณะสงฆ์ควรมีนโยบายให้สำนักเรียนพระปริยัติธรรมแผนกบาลีต่าง ๆ ของคณะสงฆ์ได้มีการตั้ง “ศูนย์ศึกษาคัมภีร์พระพุทธรศาสนา” ขึ้นเพื่อสร้างงานรองรับผลิตผลทางการศึกษาบาลี เพื่อสร้างบุคลากรทางพระพุทธรศาสนาที่มีความรู้ลึกซึ้งด้านพุทธรธรรม อันจะเป็นการรักษาผลิตผลที่ทรงคุณค่าให้คงอยู่เป็นกำลังสำคัญของพระพุทธรศาสนา และของคณะสงฆ์สืบไป เหมือนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย โดยผู้บริหารระดับสูงได้จัดให้มี “สถาบันพระไตรปิฎกศึกษา” ซึ่งกำลังดำเนินการทั้งด้านการผลิต การศึกษาวิจัย และการบริการวิชาการด้านคัมภีร์พระพุทธรศาสนา ทั้งพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา และคัมภีร์ปกรณ์วิเสสต่าง ๆ นับเป็นวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลของผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยในการสร้างงานรองรับสาขาวิชาอันเป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นหลักสูตรบาลีสันสกฤต หลักสูตรพระไตรปิฎกศึกษา และหลักสูตรพระพุทธรศาสนา ที่กำลังจัดการศึกษาอยู่ในปัจจุบัน

วิธีการใช้ภาษาบาลีเพื่อการศึกษาพุทธรธรรม

เนื่องจากภาษาบาลีเป็นภาษาบันทึกคำสอนพุทธรศาสนาเถรวาท ทั้งที่เป็นส่วนพระไตรปิฎก อรรถกถา และฎีกา ที่เป็นฉบับภาษาบาลี ดังนั้น การใช้ความรู้ภาษาบาลีในการศึกษาพระไตรปิฎก อรรถกถา และฎีกาฉบับภาษาบาลี จึงมีความสำคัญมากสามารถสรุปได้ ๔ ประการ คือ

- ๑) สามารถอ่านและแปลพระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลีได้อย่างมั่นใจ
- ๒) เข้าใจความหมายพุทธรธรรมในพระไตรปิฎกได้อย่างลึกซึ้งโดยอาศัยคัมภีร์อรรถกถาและฎีกาฉบับบาลีประกอบการศึกษา

๓) เกิดความซาบซึ้งในการอ่านพระบาลีเสมือนได้นั่งฟังต่อหน้าพระพักตร์ขององค์พระศาสดา

๔) เกิดความเชื่อมั่นในองค์ความรู้ที่ได้จากศึกษาพระไตรปิฎกฉบับบาลี และคัมภีร์บาลีที่เกี่ยวข้องที่เราแปลได้ด้วยตนเอง ซึ่งการใช้ภาษาบาลีเพื่อการศึกษาพุทธธรรมนั้นมีลำดับขั้นตอนและวิธีการศึกษา ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ควรศึกษาโครงสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกฉบับบาลีทั้ง ๔๕ เล่ม กำหนดให้ได้ว่าแต่ละเล่มมีชื่อคัมภีร์ใหญ่และคัมภีร์ย่อยอะไรบ้าง และมีอรรถกถาฎีกาในสายของพระไตรปิฎกเล่มนั้น ๆ ชื่ออะไร ทั้งนี้เพื่อความแม่นยำในการสืบค้นหลักพุทธธรรมทั้งจากพระบาลี (พระไตรปิฎก) อรรถกถา และฎีกาอย่างมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันตามสายคัมภีร์ เช่น หากจะศึกษาประเด็นเกี่ยวกับความหมายของ “ปาราชิก” จากคัมภีร์พระวินัยปิฎกมหาวิภังค์ภาค ๑ เราต้องค้นเพิ่มเติมจากมหาวิภังคอรรถกถา สมันตปาสาทิกา สารัตถทีปนีฎีกา และกัณฑ์ชาตรีถณีภินวฎีกา ซึ่งเป็นสายคัมภีร์เดียวกัน

ลำดับที่ ๒ ควรตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาพระไตรปิฎกให้ชัดเจนว่าเรามีความสนใจจะศึกษาเกี่ยวกับเรื่องอะไร ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพระวินัย พระสูตร หรือพระอภิธรรม ก็ค้นเป็นเรื่อง ๆ หรือประเด็น ๆ ไป โดยค้นจากคัมภีร์บาลีทั้งที่เป็นพระไตรปิฎกอรรถกถาและฎีกาให้ตลอดสายของคัมภีร์ ถ้ามหาเหตุใดเมื่ออ่านพระไตรปิฎกแล้วจึงต้องค้นอรรถกถาและฎีกาประกอบด้วย คำตอบก็คือเพื่อหาความหมายของประเด็นหรือคำศัพท์นั้น ๆ ให้ชัดเจนยิ่งขึ้นอันจะช่วยให้เข้าใจและตีความตรงตามพุทธประสงค์ที่ทรงแสดงไว้มิให้คลาดเคลื่อนไปจากพุทธประสงค์เดิม ในที่นี้ จะยกตัวอย่างการตั้งประเด็นในพระไตรปิฎก แล้วค้นคว้าหาคำตอบจากอรรถกถาหรือฎีกา พอเป็นแนวทางการศึกษาโดยสังเขปดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คำว่า “ปาราชิก” ในปฐมปาราชิกสิกขาบทว่า “โย ปน ภิกขุ เมถุนํ ฌมฺมํ ปฎิเสเวยย อนตมโส ตีรจฉานคตยาปิ ปาราชิกโก โหติ อสวาโส” (อนึ่ง ภิกษุใดเสพเมถุนธรรม โดยที่สุดแม้กับสัตว์ดิรัจฉานตัวเมีย ภิกษุนั้นเป็นปาราชิกหาสังวาสมิได้)^๑

ในอรรถกถาสมันตปาสาทิกาอธิบายว่า เป็นผู้ฟ่ายแพ้ (ปาราชิกโติ ปราชีโต ปราชยํ อापนโน) คือ เป็นผู้เคลื่อนไหว พลัดตก เหวินห่างจากพระสัทธรรม (จุโต พรโทธ ภาฎฐุ จ สหุทธมา หิ นีรจโกโต) ไม่ใช่สมณะ ไม่ใช่สากยบุตร (อสุสมโณ โหติ อสกยปุตติโย)^๒

ในสารัตถทีปนีฎีกาและก่งขาวิตรณโณภินวฎีกาอธิบายตรงกันว่า คำว่า “ปาราชิก” มาจาก ปราชิต (แพ้แล้ว) ทำการพหุติคือเปลี่ยน ปรา เป็น ปารา แล้วเปลี่ยน ต อักษรเป็น ก อักษร ได้รูปศัพท์เป็น ปาราชิก (ผู้ฟ่ายแพ้) (ปราชิตสทเท อุกสคคสส วุทธิ กตวา ต-การสส จ ก-การ กตวา ปาราชิกโก โหติ) หมายถึงผู้เหินห่างจากพระสัทธรรมคือปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธ^๓

ประเด็นที่ ๒ คำว่า ปฐมาปตติกา และ ยาวตติยกา ในสังฆาติเสสกันท์ว่า “อุททิติฎฐฐา โข อายสมนฺโต เตรส สงฆาติเสสา ฌมมา นว ปฐมาปตติกา จตตารอ ยาวตติยกา”^๔ (ท่านทั้งหลาย ธรรมคือสังฆาติเสส ๑๓ สิกขาบท ข้าพเจ้ายกขึ้นแสดงแล้ว คือ ๙ สิกขาบท เป็นปฐมาปตติกาบัติ ๔ สิกขาบท เป็นยาวตติยกาบัติ)

ในก่งขาวิตรณโณภินวฎีกาอธิบายว่า คำว่า ปฐมาปตติกา หมายถึง สังฆาติเสส สิกขาบท ๙ ข้อแรกที่ภิกษุเมื่อล่วงละเมิดแล้วต้องอาบัติในขณะที่ล่วงละเมิดทันที ไม่ต้องรอสงฆ์สวดสมณุภาสน์ตักเตือนให้สำนึกผิดเสียก่อน เรียกว่า ปฐมาปตติกาบัติ (ปฐมํ อาปตติ เอเตสนติ ปฐมาปตติกา”ติ. วิติกกมนกขณเยวาติ วตถุวิติกกม-

^๑ วิมหา. (บาลี) ๑/๔๒/๑๗.

^๒ วิ.อ. (บาลี) ๑/๕๕/๒๗๗-๒๗๙.

^๓ สารัตถ.ฎีกา (บาลี) ๒/๕๕/๑๐๓, ก่งขา.อภินวฎีกา (บาลี) ๑๙๖-๑๙๗.

^๔ วิมหา. (บาลี) ๑/๔๔๒/๑๗๖.

นกขณเวย. เหว - กาเรน สมณภาสนภมกขณั ปฏิกิขิปติ) และคำว่า ยาวตติยกา หมายถึง สังฆาติเสสสิกขาบท ๔ ข้อหลังที่ภิกษุผู้ล่วงละเมิดแล้ว ต้องรอสงฆ์สวด ตักเตือนให้สำนึกผิดต่อพฤติกรรมที่ล่วงละเมิดพระบัญญัติก่อน จึงจะปรับอาบัติได้ เป็นวิธีการให้โอกาสกลับใจก่อนปรับอาบัติ จัดเป็นพิธีสังฆกรรมที่เรียกว่า ญัตติ- จตุตถกรรมวาจา คือตั้งญัตติ (เสนอประเด็น) ๑ ครั้ง สวดอนุสาวนาหรือกรรมวาจา (ขอมติที่ประชุมสงฆ์) ๓ ครั้ง ใช้ในสังฆาติเสสสิกขาบทที่ ๑๐ ถึงสิกขาบทที่ ๑๓ หากจบญัตติ ภิกษุผู้ล่วงละเมิดยังไม่สำนึกผิด ต้องอาบัติทุกกฏ จบกรรมวาจา ๒ ครั้ง ยังไม่สำนึกผิด ต้องอาบัติอุลลัจจัย และเมื่อจบกรรมวาจาครั้งที่ ๓ ภิกษุผู้ล่วงละเมิด ต้องอาบัติสังฆาติเสส เมื่อต้องอาบัติสังฆาติเสสแล้ว ทุกกฏและอุลลัจจัย เป็นอันระงับ (ญัตติยา ทุกกฏั ทวีหิ กมมวาจาหิ อุลลัจจยา กมมวาจาปริโยสานเ อาปตติ สงฆาติเสสสส. สงฆาติเสสั อชฌาปชชนตสส ญัตติยา ทุกกฏั ทวีหิ กมมวาจาหิ อุลลัจจยา ปฏิปัสสมภนติ)^๕

สรุป

การใช้ความรู้ภาษาบาลีในการศึกษาคัมภีร์พระพุทธศาสนาที่เป็นฉบับภาษา บาลี ให้คุณค่าคือความมั่นใจในการอ่านและแปล เข้าใจความหมายพุทธธรรมได้ ลึกซึ้ง เกิดความซาบซึ้งในการอ่านพระบาลีเสมือนได้นั่งฟังต่อหน้าพระพักตร์ของ พระพุทธเจ้า และเชื่อมั่นในองค์ความรู้ที่ได้จากศึกษาคัมภีร์ ซึ่งวิธีการใช้ความรู้บาลี ในการศึกษาคัมภีร์พระพุทธศาสนานั้น มีขั้นตอนและวิธีการดังนี้ คือ

๑) ศึกษาโครงสร้างคัมภีร์พระไตรปิฎกทั้ง ๔๕ เล่ม

๒) ตั้งวัตถุประสงค์ในการศึกษาพระไตรปิฎกให้ชัดเจนว่าเรามีความสนใจจะ ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องหรือประเด็นอะไร ก็ศึกษาเรื่องนั้น ๆ พร้อมสืบค้นคัมภีร์อรรถกถา และฎีกาในคัมภีร์สายเดียวกันเพื่อหาคำตอบในการทำความเข้าใจและตีความให้ตรงตาม พุทธประสงค์เดิมที่ทรงแสดงไว้

^๕ กงขา.อภินวฎีกา (บาลี) ๒๖๘-๒๖๙.

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิภพบุลย์ ทองเกลี้ยง
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการสอนภาษาไทย
คณะครุศาสตร์

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๑๐ หมู่ ๔ บ้านสวาย ตำบลสวาย อำเภอเมืองสุรินทร์ จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๐๐๐
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๖๓/๖๕๗ หมู่ ๗ หมู่บ้านมนวดีพาร์คซอย ๒ ถนนบางไผ่-หนองเพรางาย ตำบลบางรักพัฒนา อำเภอบางบัวทอง จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๑๐
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๒๐ น.ธ.เอก สำนักเรียนจังหวัดสุรินทร์
 - พ.ศ. ๒๕๒๕ ป.ธ.๓ สำนักเรียนจังหวัดสุรินทร์
 - พ.ศ. ๒๕๒๙ ป.กศ.สูง วิทยาลัยครุศาสนศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๒ พธ.บ. (การศึกษานอกโรงเรียน) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๕ ศศ.ม. (จารึกภาษาตะวันออก) มหาวิทยาลัยศิลปากร ประเทศไทย
 - พ.ศ. ๒๕๕๗ Ph.D. (Pali and Prakrit) มหาวิทยาลัยมจร ประเทศอินเดีย

- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๓๑ นิสิตทดลองปฏิบัติงานโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มจร วัดพระเชตุพนฯ
 - พ.ศ. ๒๕๓๓ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษา มจร วัดพระเชตุพน ฯ
 - พ.ศ. ๒๕๓๖ อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๓๖ รักษาการรองคณบดีคณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๓๗ รองคณบดีคณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๓๙ รองคณบดีคณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๔๐ รองคณบดีคณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๔๓ อาจารย์ประจำภาควิชาปริญัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นหัวหน้าภาควิชาภาควิชาปริญัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๕๔ เป็นหัวหน้าภาควิชาภาควิชาปริญัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์

คติพจน์ในการทำงาน รับผิดชอบต่อหน้าที่ เป็นศักดิ์ศรีของอาจารย์

เล่าประสบการณ์ชีวิตกับการทำงานใน มจร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิชญ์พล ทองเกลี้ยง
อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์หลักสูตร สาขาวิชาการสอนภาษาไทย

ในช่วงเวลานี้ นับแต่ที่ผู้เขียนได้มาทำงานให้กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะครุศาสตร์แห่งนี้ รวมแล้วได้ ๓๐ ปี ในการเดินทางที่ผ่านมาของชีวิตการรับใช้มหาวิทยาลัย ส่วนมากชีวิตของผู้เขียนจะมีความสุขกับการทำงานระยะ ๓๐ ปี สำหรับชีวิตการทำงาน ในช่วงแรก ๆ ที่เข้ามาทำงาน ตั้งแต่ปี ๒๕๓๖ - ๒๕๔๒ ได้รับมอบหมายให้ทำงานเป็นอาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์และได้รับแต่งตั้งเป็นรองคณบดีคณะครุศาสตร์ต่อเนื่อง โดยมีคณบดีคณะครุศาสตร์ พระมหาขุนทอง สุวณฺณเมโธ (พระครูสุตกิจบริหาร) ปัจจุบันราชทินนามว่า พระสุวรรณเมธาภรณ์ และพระมารุต วรรณกุล ปัจจุบัน พระครูปลัดมารุต วรรณกุล ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานวิชาการ การพัฒนาหลักสูตร พ.ศ. ๒๕๓๘ และการพัฒนาและปรับปรุง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย และผู้เขียนได้รับความรู้จากผู้ทรงคุณวุฒิ รศ.ดร.วิชัย วงษ์ใหญ่ เป็นอย่างมาก ในเรื่องการพัฒนาและปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง คณบดีให้ความเอื้ออาทรตลอดมา

ในช่วงที่ ๒ ผู้เขียนได้ลาสิกขาและขอกลับเข้ามาสอบเป็นอาจารย์ประจำภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา คณะครุศาสตร์ เข้ามาทดลองปฏิบัติงาน ตั้งแต่ ๑ เมษายน ๒๕๔๓ พร้อมได้รับมอบหมายให้ทำงานเป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชาการสอนภาษาไทยและในปี พ.ศ.๒๕๕๐ - ๒๕๕๘ สมัยที่ ๑ และ ๒ ได้รับแต่งตั้งเป็นหัวหน้าภาควิชาปริยัติธรรมและจริยศึกษา และในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีประกาศมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เรื่องการแบ่งส่วนงานใหม่ ปรับเปลี่ยนชื่อภาควิชาใหม่เป็น “ภาควิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว” ได้รับมอบหมายให้ดูแลงานวิชาการและแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการการพัฒนาหลักสูตรใหม่ (๕ ปี) พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร (๕ ปี) พ.ศ. ๒๕๕๖

คณะกรรมการการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร (๕ ปี) พ.ศ. ๒๕๖๑ และเป็นคณะกรรมการการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร (๔ ปี) พ.ศ. ๒๕๖๒ และเป็นคณะกรรมการการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร (๔ ปี) พ.ศ. ๒๕๖๓ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ของ สป.อว. ได้รับผิดชอบงานมาอย่างต่อเนื่อง

ในช่วง ๓ ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๗ ได้ขออนุมัติลาไปศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก ที่มหาวิทยาลัยมคธ ประเทศอินเดีย ในสาขาวิชาภาษาบาลีและปรากฏต ได้ประสบการณ์ในการไปเรียนที่เมืองนอกและฟังเขาพูดภาษาอังกฤษไม่ค่อยรู้เรื่อง ต้องอดทนท่องภาษาอังกฤษเพื่อแปลกว่าจะรู้เรื่องและสื่อสารได้ เป็นเวลา ๓ ปี ก็สำเร็จการศึกษา

คติพจน์ในการทำงานให้มีความสุข

การทำงานเรียกว่า...**มารไม่มี...บารมีก็จะไม่เกิด...**แต่บางครั้ง ความตั้งใจ ความมุ่งหวังของเรานั้นคือ การทำงานเป็นที่ตั้ง ทำงานอย่างไรให้ประสบผลสำเร็จมากกว่า “**ตัวเรา มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด**” เราก็ขอทำหน้าที่ให้ดีที่สุด จนอายุครบ ๖๐ ปี

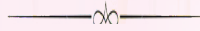
ขอมอบกำลังใจให้กับคนทำงานทุกรูปทุกคนที่เกิดปัญหาต่อการทำงานในหน้าที่ “**...ขออย่าได้ท้อถอย ต่อหน้าที่ที่เราได้ปฏิบัติ...**” ตั้งใจทำงาน ศึกษางาน เรียนรู้งาน ปฏิบัติงานให้เต็มความสามารถ ไม่ต้องคำนึงถึง “**คำนิทาน อัจฉา ริชยา**” เพราะเป็นเรื่องปกติของโลก หรือของสังคม...การทำงานเหมือนกับคำกล่าวที่เคยพูดว่า “**ทำงานดี แต่อย่าเด่น จะเป็นภัย**” แต่ขอให้เราคิดเสมอว่า “**เราได้ทำงานรับใช้พระปิยมหาราชของคัมภีร์สถาปนามหาวิทยาลัยแล้ว**”...

รองศาสตราจารย์ ดร.สิน วามประโคน

อาจารย์คณะครุศาสตร์

วัน/เดือน/ปีเกิด
ภูมิลาเนา
ที่อยู่ปัจจุบัน

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๑

๘๖ หมู่ ๓ ตำบลปราสาท อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์
๔๕ หมู่ ๖ ตำบลคลองจินดา อำเภอสามพราณ จังหวัดนครปฐม
๗๓๓๑๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๗ พธ.บ. (บริหารการศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๑ M.A. (Educational Administration)
Panjab University, India,
- พ.ศ. ๒๕๓๗ Ph.D. (Educational Administration)
Panjab University, India,

- พ.ศ. ๒๕๖๑ พธ.ม. (พระไตรปิฎกศึกษา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๓๖ - ๒๕๓๙ ปฏิบัติงานที่คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ
และวัดศรีสุธรรมมาฯ

- พ.ศ. ๒๕๓๙ - ๒๕๕๒ ปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยสยาม

- พ.ศ. ๒๕๕๓ - ปัจจุบัน ปฏิบัติงานที่คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คติพจน์ในการทำงาน

ทำงานด้วยใจรัก ขยันอดทน รับผิดชอบหน้าที่
และมีความสุขในการทำงาน

มหาจุฬาผลิตชีวิตเซราะกราวได้ดีเลิศ

รองศาสตราจารย์ ดร.ลิน งามประโคน

อาจารย์คณะครุศาสตร์

กระผมเป็นคนเซราะกราว คำว่า เซราะกราว ทุกท่านคงได้ยินว่า **คนบ้านนอก หรือคนเซราะกราว** ซึ่งผมเป็นคนบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ หรือบุรีแป๊ะ เมื่อเรียนไม่จบ ป.๔ ก็ไปบวชเป็นสามเณร เรียนอยู่วัดบ้านกรวดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๕ จนสอบได้นักธรรมชั้นเอก ก็ไปสมัครเรียนการศึกษาผู้ใหญ่ที่วัดกลาง บุรีรัมย์ หลังจบการศึกษาผู้ใหญ่ระดับ ๔ เดินทางไปสมัครเรียนต่อที่โรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดทุ่งศรีเมือง จังหวัดอุบลราชธานี ตอนนั้นเพื่อนไปฝากไว้ที่วัดวารินทราราม (วัดค้ำน้ำแซบ) อำเภวารินชำราบ

หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนบาลีสาธิตศึกษามหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดทุ่งศรีเมือง แล้วเพื่อนชวนไปสมัครเรียนที่มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพฯ เป็นครั้งแรกของชีวิตสามเณรสิน ได้เข้ากรุงเทพฯ สอบคัดเลือกได้พอดี ซึ่งมีปัญหาคือไม่มีที่อยู่กรุงเทพฯ ในขณะนั้น เพื่อน ๆ แนะนำว่าไปพบเลขาธิการ มจร (ตำแหน่งอธิการบดีปัจจุบัน) คือ พระมหานคร เขมปาสิ สมัยนั้น ซึ่งผมไม่รู้ว่าเป็นเขาแก่ล้งผมหรือเปล่า แต่ผมก็ไปพบท่านจริง ๆ แบบชื่อ ๆ และท่านก็รับจริง ๆ ให้อยู่วัดมหาธาตุฯ คณะ ๒ เพื่อน ๆ ก็ว่าเออสินโชคดี เขายังหาที่อยู่กันเลย

จุดเปลี่ยนของชีวิตเซราะกราวของผม ก็เปลี่ยนทันที ด้วยการรักเรียน ก็ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาคณะครุศาสตร์ พธ.บ.รุ่นที่ ๓๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๒๗ ได้ฝึกปฏิบัติศาสนกิจที่โรงเรียนพุทธศาสนาวินอาทิตย์ มจร มีเพื่อนที่เรียนรุ่นเดียวกันคือ ผศ.ดร.ประยูร แสงใส ชวนไปเรียนต่อที่อินเดีย ซึ่งเมื่อพูดถึงการเรียนต่อกับประเทศอินเดียสมัยนั้นดังมาก ใคร ๆ ก็อยากไปกัน ซึ่งผมก็อยากไป เพื่อนชวนอีกแล้วผมก็ตัดสินใจไปเรียนระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยปัญจาบ คณะศึกษาศาสตร์

ประเทศอินเดีย จำได้ว่าเดินทางไปพร้อมกัน ๗ รูป/คน สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก ๓ รูป/คน พระ ๒ ขรवास ๑ คนในรุ่นเดียวกัน

เมื่อ พ.ศ. ๒๕๓๖ สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาเอก แล้วมาปฏิบัติงานที่ คณะครุศาสตร์ในนาม ดร.พระสิน โกวิท อีกไม่นานก็ลาครบตีคณะครุศาสตร์ คือ พระมหาขุนทอง สุวณฺณเมโธ (พระสุวรรณเมธาภรณ์) สมัยนั้นลาสิกขา และก็ทำงานกับท่านต่อสักพักก็บอกคุณบิดว่า อยากไปเรียนรู้ประสบการณ์ข้างนอก รศ.ดร.อินทาศิริวรรณ พาไปสมัครทำงานที่มหาวิทยาลัยสยาม แต่คิดถึงสถาบันแม่ มจร เสมอ จนเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๓ ลากลับมาปฏิบัติงานต่อที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราช คณะครุศาสตร์ อยู่ที่วัดศรีสุदारาม เขตบางกอกน้อย กรุงเทพฯ ได้รับความเมตตาจาก รศ.ดร.สมศักดิ์ บุญปุ่ หัวหน้าภาควิชาสมัยนั้น มอบหมายงานใหญ่ให้ยกร่างหลักสูตรครุศาสตร์ดุขภูษิต สาขาวิชาพุทธบริหารการศึกษา ที่มงานในสมัยนั้นช่วยกันจนสำเร็จและเปิดดำเนินการเรียนการสอนจากวันนั้นถึงปัจจุบันได้รับนิสิตรุ่นที่ ๑๓ (๒๕๖๖) ซึ่งให้เห็นว่าหลักสูตรนี้ได้เจริญเติบโต และพัฒนาการอย่างต่อเนื่องด้วยทีมงานที่เข้มแข็ง

ชีวิตเซราะกราวอย่างผม มีความภาคภูมิใจกับการปฏิบัติงานที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยเป็นอย่างมาก เพราะสถาบันนี้ได้ให้ชีวิตใหม่ที่ส่งผลต่อชีวิตครอบครัวผมอยู่อย่างมีความสุข สามารถส่งลูกเรียนให้เป็นพลังของชาติในอนาคตได้เป็นอย่างดี ถ้าไม่มีมหาจุฬาฯ ช่วยผลิตชีวิตใหม่ให้อย่างมีคุณภาพวันนี้ชีวิตเซราะกราวอย่างผมคงหาอนาคตยากมาก ขอกราบขอบคุณครูอาจารย์ไว้ในดวงใจตลอดชีวิต

การเกษียณชีวิตข้าราชการก็เป็นไปตามระเบียบของราชการพวกเราต้องยึดถือปฏิบัติตามกฎระเบียบด้วยความเคารพ แต่ความรู้ทักษะ ความสามารถที่ได้สะสมกันมายาวนานจะไม่มีวันเกษียณแน่นอน ยิ่งยุคศตวรรษที่ ๒๑ ยุคดิจิทัล ยุค AI ผมว่าพวกเราต้องเรียนรู้ตลอดเวลา และก็มีมีความสุขด้วยในการได้เปิดโลกความรู้ใหม่ ๆ ก้าวให้ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคใหม่ต่อไป

ความสุขหลังเกษียณราชการแล้วพวกเราต้องเรียนรู้เพิ่มต่อไปอย่างไร

ผมขอเสนอความคิดฝากไว้ใน การเกษียณอายุราชการวันนี้ของพวกเรา ด้วยหลัก ๓ อ. กับ ๒ ร. ดังนี้

๑. อาหาร ชีวิตวัยเกษียณต้องดูแลสุขภาพให้เหมาะสมกับวัย โดยเฉพาะอาหาร ต้องเรียนรู้ที่เลือกรับประทานอาหารที่เหมาะสมกับสุขภาพที่แตกต่างกัน (อ.๑)

๒. อากาศ ต้องรู้จักเรียนรู้ที่จะอยู่กับธรรมชาติให้มาก รับแดดพอประมาณ อยู่กับอากาศบริสุทธิ์ อากาศดีช่วยทำให้ชีวิตสดชื่น อายุยืน (อ.๒)

๓. ออกกำลังกายให้พอเหมาะสมกับวัยเช่น การเดินตอนเช้า หรือ เย็น ก็ควรเดินบ้างเพื่อให้ร่างกายปรับสมดุลชีวิต อาจจะมีเทคนิคที่แตกต่างกันไป (อ.๓)

๔. เรียนรู้เรื่องใหม่ ๆ อยู่เสมอ เพราะมีศาสตร์ใหม่ ๆ ที่น่าสนใจในโลกยุคใหม่ มีเยอะที่น่าสนใจเพื่อเติมเต็มกับความรู้เดิมที่ผู้เกษียณอายุมีอยู่แล้วจะได้เพิ่มคุณค่ามากขึ้น (ร.๑)

๕. เรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับเพื่อนเก่าและใหม่ ๆ อย่างมีความสุข ยิ้มง่าย มองโลกในแง่ดีที่มีเหตุผล (ร.๒)

สรุปได้ว่า ชีวิตเซราะกราวอย่างผมขอกราบขอบคุณพระเดชพระคุณ ท่านอธิการบดีองค์ปัจจุบัน (พระธรรมวัชรบัณฑิต) และทีมผู้บริหารทุกรูป/คน ที่ได้เมตตาด้วยดีตลอดมาและขอฝากขอคิดที่ว่า ๓ อ. และ ๒ ร. ชีวิตหลังเกษียณที่ไม่ต้องเกษียณในการทำงานและการดำเนินชีวิตให้มีความสุข ขอให้ชีวิตหลังเกษียณทุกท่านมีความสุขด้วยหลักไตรสิกขาที่ว่า กาย จิตและปัญญา ต้องเรียนรู้ฝึกฝนตลอดชีวิตที่เขาเรียกว่า “Life Long Learning” แล้วคุณค่าชีวิตจะเพิ่มความสุขมากขึ้นอย่างไม่มีวันเกษียณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เบน นกร
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนา

๕๒ หมู่ ๒ ตำบลหนองกรวด อำเภอเมือง จังหวัดนครสวรรค์

ที่อยู่ปัจจุบัน

๗๒/๑๖๒ หมู่ ๕ หมู่บ้านพฤษภาวิไล ๒๘ ตำบลเสาธงหิน
 อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๔๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๐ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดโพธาราม
 จังหวัดนครสวรรค์

- พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ม. (ประโยคครูพิเศษมัธยม)

- พ.ศ. ๒๕๒๕ ป.ธ.๖ สำนักเรียนวัดประยูรวงศาวาส ธนบุรี

- พ.ศ. ๒๕๒๙ พธ.บ.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๓๒ M.A. (Public Admn.)

มหาวิทยาลัยปัญญา ประเทศอินเดีย

- พ.ศ. ๒๕๔๕ ศศ.ม. (จารึกภาษาไทย)

มหาวิทยาลัยศิลปากร

- พ.ศ. ๒๕๖๓ Ph.D. (พุทธจิตวิทยา)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๓๒ - ๒๕๓๔ ผู้แทนจำหน่ายบริษัทิตาซิเซล
 ประเทศไทย จำกัด

- พ.ศ. ๒๕๓๕ - ๒๕๔๐ บรรณาธิการหนังสือบริษัทเคล็ดไทย จำกัด
- พ.ศ. ๒๕๔๑ - ๒๕๔๗ ผู้จัดการโรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยเกษตรราชวิทยาลัย (วัดมหาธาตุฯ)
- พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ผู้จัดการโรงพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เอมีเทรตติ้ง (สุขภาพใจ)
- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ปัจจุบัน ผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด เซนปรินติ้ง
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำหลักสูตร สาขาวิชาภาษาไทย ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๕๘ - ปัจจุบัน กองบรรณาธิการ วารสารมนุษยศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

คติพจน์ในการทำงาน

๘๘๘๘๘

ที่เห็นและเป็นไปในรั้ว มจร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชน นคร
อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์

เมื่อผมได้รับจดหมายผ่านมาทางคณะ ลงนามโดย พระมหาถาวร ถาวรเมธี ผู้อำนวยการกองกลาง มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ให้เล่าถึงประสบการณ์ในการทำงานและสิ่งที่ประทับใจในชีวิตการทำงานที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนั้น ผมมีความรู้สึกเหมือนกับว่า ท่านกำลังส่งสัญญาณมาว่า เวลาของการทำงานที่นี้กำลังจะหมดลง ตามเงื่อนไขที่สิ้นสุดลงด้วยอายุ ๖๐ ปี ประมาณว่าเขียนไว้ให้คนรุ่นหลังอ่าน จะอ่านหรือไม่ก็ไม่อาจรู้ได้ แต่ถ้าบังเอิญมีคนอ่านก็จะรู้ว่าผมนั้นมีความรัก ความผูกพันและเทิดทูนมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยไม่น้อยไปกว่าใคร ๆ

ผมรู้จักมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมานานถึง ๔๔ ปี ตั้งแต่เป็นสามเณรเข้าเรียนที่โรงเรียนบาลีอบรมศึกษา วัดสระเกศ (๒๕๒๒) แต่ไม่ใช่ชื่อนี้ ชื่อที่ผมรู้จักคือ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ครับ ผมกำลังจะบอกว่า ชื่อสองชื่อนี้ ถ้ามองเป็นคน ก็เป็นคนละคนกัน มีบุคลิกอัยาศัยที่แตกต่างกัน ผมจึงอยากจะเล่าถึงความรู้สึกที่ผมมีต่อคนสองคนนี้ หวังว่าความรู้สึกนี้อาจจะทำให้หลายคนชอบและอีกหลายคนไม่ชอบ แต่ก็จนปัญญาครับ เพราะมันเป็นความรู้สึกที่ผมอยากจะเล่าให้คนรุ่นหลังฟังไว้ก็เท่านั้นเอง

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ในยุคนั้นก็เป็นเหมือนครอบครัวที่มีพ่อแม่ยากจน เลี้ยงลูกด้วยความขยันอดทน แต่พวกเรา (นิสิต) รักกัน โดยมีศูนย์รวมใจอยู่ที่เจ้าประคุณสมเด็จพระพุทธาจารย์ (อจ อาสภมหาเถร) ในฐานะที่ท่านเป็นผู้นำของครอบครัว ท่านจะเรียกพวกเราว่า “ลูกพระลูกเณร” ทุกครั้งที่พระนิสิตจัดงาน เช่น วันสถาปนาที่ลานอโศก วัดมหาธาตุฯ (ท่าพระจันทร์) ท่านจะ

ออกมาตรวจดูความเรียบร้อย ให้ขยับทางโน้นทางนี้ ดูเหมือนเป็นพ่อที่คอยจู้จี้ลูก ๆ อีกทั้งยังมีท่านเจ้าคุณพระราชปริยัติโมลี (นคร เขมปาไล) ถูกร่มเดินไปมา คอยว่ากล่าว ตักเตือนเรื่องของการนุ่งห่มให้เป็นสมณสาธูป มากกว่านี้ก็คือ ไปจัดระเบียบเรื่อง รองเท้า ซึ่งจะหาผู้บริหารระดับสูงมาให้ความสนใจขนาดนี้เป็นไม่มีอีกแล้ว พวกเรา เห็นท่านที่เรารู้สึกเกรงกลัวว่าท่านจะตำหนิ บางครั้งมีการเปิดไฮด์ปาร์คถึงบทบาทของท่าน ซึ่งท่านไม่เคยถือสาหาความ แถมแอบไปยื่นฟังด้วย นั่นก็คือ ความประทับใจ ในความมีเมตตา เป็นความอบอุ่นที่มีภายในครอบครัวมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในพระบรมราชูปถัมภ์ แต่สิ่งที่เป็นปัญหามากในบ้านเราก็คือ ความอึดคัดขัดสน ไม่มีเงินมาบริหารมหาวิทยาลัยฯ จนมีครั้งหนึ่งผมแอบได้ยินมาว่า ต้องถึงกับไปหยิบยืมเงินทองเขามาจ่ายเงินเดือน ซึ่งนี่ก็น่าสงสารพ่อแม่อยู่ไม่น้อย จนเรื่องนี้ไปถึงหูสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อаж อาสภมมหาเถร) ท่านจึงพูดในที่ประชุมว่า “เงินมันมี แต่ขาดคนใช้เงิน” ซึ่งลูก ๆ ก็ต้องมานั่งตีความกันไปต่าง ๆ นานา แต่ได้บทสรุปว่า เงินมีอยู่ทั่วไป แต่เราต้องใช้ปัญญาหาทางเอามาใช้ให้เป็นประโยชน์ ความยากจนทำให้มีการบัญญัติศัพท์ “**นตลิจัจฉัย**” ขึ้นมาโดยท่านอาจารย์จ่านงค์ ทองประเสริฐ ผู้เป็นที่เคารพรักของพระนิสิตอีกท่านหนึ่ง อย่างไรก็ตาม เมื่อสิ่งนี้มี สิ่งนั้นอาจไม่มี เมื่อสิ่งนั้นไม่มี สิ่งนี้ก็อาจมี นั่นคือ บรรยากาศความเป็นพี่น้องน้องล้อมวงฉันข้าว หยอกเข้ากระเช้าแหย ทำให้เราลืมความยากจนไปได้ อีกสิ่งหนึ่งที่เป็นพลังแห่งความสามัคคีระหว่างพี่น้อง คือการเรียกร้องให้รัฐบาลรับรองวิทยฐานะปริญญาตรี ให้เทียบเท่ามหาวิทยาลัยทั่วไป คำว่า “มหาวิทยาลัยเถื่อน” กลายเป็นปมด้อยที่ทำให้พวกเราหลอมรวมพลังเป็นหนึ่งเดียว แล้วความฝันก็เป็นจริง ชื่อของ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยในพระบรมราชูปถัมภ์ ก็หายไปพร้อมกับความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่ ที่รอคอยมานาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เป็นมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มีศักดิ์และสิทธิ์เท่ากับมหาวิทยาลัยทั่ว ๆ ไป ไม่เป็นมหาวิทยาลัยเถื่อนแล้ว มีความเจริญรุ่งเรืองภายใต้การนำของพระพรหมบัณฑิต (ประยูร ธมมจิตโต) ต่อมาได้ย้าย

จากวัดมหาธาตุฯ มาสร้างบ้านหลังใหญ่อยู่ที่อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อผมเข้ามาครั้งแรก (๒๕๕๗) ก็ถึงกับตกตะลึงเพราะไม่นึกว่าจะสร้างได้ใหญ่ขนาดนี้ ถ้าเทียบกับตอนที่อยู่วัดมหาธาตุฯ ซึ่งมีที่ทำงาน “เฮ้อเจ้าเงาะ” เวลาเดินเข้าไปทำงาน ต้องเอียงตัว ที่วังน้อย สำนักงานอธิการบดี อยู่แยกจากอาคารเรียนรวม มีอาคาร หอฉัน สำนักงานหอสมุด หอประชุม มวก และหอพัก นี่ดูจะเกินกว่าที่พวกเราฝันกันไว้ไกลเสียทีเดียว ผมอยากจะเรียกว่า ยุคนี้เป็นยุค**อັติปิัจจย** เป็นยุคที่เจริญรุ่งเรือง เมื่อ**ยุคนัติปิัจจย** เราตื่นตื่นที่ได้เห็นอาจารย์ที่จบ Ph.D. เช่น ดร.พระมหาประยูร ธรรมจิตโต พอถึงชั่วโมงของท่านแทบไม่มีใครขาดเรียนเลย แต่ปัจจุบันเดินไปไหน มาไหน แทบจะชนกับ ดร. นี่แสดงว่าเรามีทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพมากกว่ายุคนั้น หลายท่านก็ เรามีศาสตราจารย์ มีรองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อีกนับไม่ถ้วน ทั้งส่วนกลางและที่กระจายกันอยู่ตามวิทยาเขต วิทยาลัยสงฆ์ และห้องเรียน ผมมองว่า มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย มีโอกาสที่ก้าวหน้าไปอีกไกล แต่ทุกอย่างจะเกิดขึ้นได้ก็ด้วยความร่วมมือจากทุกฝ่าย จึงอยากฝากโคลงของท่าน อังคาร กัลยาณพงศ์ ศิลปินแห่งชาติ ไว้เป็นคติเตือนใจว่า

โลกนี้ไซ้ช้อยู่ได้ด้วย	มณี เตียวหนา
ทรายและสิ่งอื่นมี	ส่วนสร้าง
ปวงธาตุต่ำกลางดี	ดูสภาพ
ภาคจักรพาลมิร้าง	เพราะน้ำแรงไทน
ภพนี้มิไซ้ห้ำ	หงส์ทอง เตียวเอย
กาก็เจ้าของครอง	ชีพด้วย
เมาสมมุติจงทอง	ทินชาติ
น้ำมิตรแล้งโลกม้วย	หมดสิ้นสุขสานต์ ฯ

สุดท้ายขอจบลงด้วยบทกลอนที่ว่า

จากมือเถื่อนสู่มอที่มีศักดิ์ศรี

จากไม่มีสู่มักยากยากหนักหนา

จากบ้านนอกภูเขาลำเนาหมา

เปล่งแสงจรัสรังงามนามระปือ

สร้างบัณฑิตผลิตผลคนของชาติ

ให้แก่งกาจมีคุณธรรมไว้ได้ยึดถือ

นามมหาจุฬาลงกรณได้เลื่องลือ

สิ่งนี้คือ อุดมการณ์ งานของเรา

ขอกราบขอบพระคุณท่านผู้บริหารทุกท่าน มีพระธรรมวัชรบัณฑิต, ศ. ดร. (สมจินต์ สมมาปญโญ) อธิการบดี เป็นต้น เป็นประธานที่ให้ความเมตตาโดยตลอด ขออานุภาพ ของคุณพระศรีรัตนตรัยและพระบารมีของสมเด็จพระปิยมหาราชองค์ผู้สถาปนา และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายทั้งปวง จงดลบันดาลให้ทุกท่านมีสุขภาพแข็งแรง เป็นกำลังในการ พัฒนามหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยให้เจริญรุ่งเรืองยิ่ง ๆ ขึ้นไป ตราบนานเท่านาน

๘๘๘๘

รองศาสตราจารย์ ดร.พรรษา พุดมยางกูร
อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๐

ภูมิลำเนา

กรุงเทพมหานคร

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๒ หมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ ซอย ๙ ถนนพหลโยธิน ๓๒
 แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๓๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๘ พุทธศาสตรบัณฑิต
 สาขาวิชามานุษยสังคมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๓๐ Master of Arts (Political Science)
 Poona University, India
- พ.ศ. ๒๕๓๔ Doctor of Philosophy (Political Science)
 Marathawada University, India

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๓๔ เจ้าหน้าที่บริหารงานการศึกษา
- พ.ศ. ๒๕๓๗ อาจารย์ประจำ สังกัดคณะพุทธศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๔๕ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่
- พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์
 คณะสังคมศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๕๓ รักษาการผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์
 และเผยแพร่

- พ.ศ. ๒๕๕๗ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริการสังคม
- พ.ศ. ๒๕๖๑ รองศาสตราจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์
คณะสังคมศาสตร์
- พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายบริการสังคม

คติพจน์ในการทำงาน

ความสำเร็จเริ่มต้นจากการตัดสินใจลงมือทำ

๘๘๘๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก นุ่นเกล้า
อาจารย์ วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๑๐ หมู่ที่ ๔ ตำบลหินตก อำเภอรัตนบุรี
จังหวัดนครศรีธรรมราช ๘๐๓๕๐
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๓๕ พธ.บ. (สังคมวิทยา)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๓๘ M.A. (Sociology)
มหาวิทยาลัยปูเน่ ประเทศอินเดีย
 - พ.ศ. ๒๕๓๙ M.A. (Political Science)
มหาวิทยาลัยติลัค ประเทศอินเดีย
 - พ.ศ. ๒๕๕๖ Ph.D. (Sociology)
มหาวิทยาลัยภารตี ประเทศอินเดีย ๒๕๕๖
- ประวัติการทำงาน** - บรรจุนวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๓๙ - ๓๐ กันยายน ๒๕๖๖
- คดีพจน์ในการทำงาน**

๘๘๘๘๘

ชีวิตหลังเกษียณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดิเรก นุ่นกล้า

วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

เมื่อถึงเวลาของการเกษียณอายุจากการทำงานชีวิตย่อมเปลี่ยนแปลงไปตาม บทบาทและหน้าที่ของแต่ละคนต้องยอมรับตามสภาพของความเป็นจริง บางคน อาจประสบปัญหามากมายตอนทำงานมีรายได้ พอออกจากการทำงานรายได้ลดหรือ ไม่มีเลย บางท่านไม่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้าก็จะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมายตามมา การทำความเข้าใจและรับรู้กับสิ่งต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในช่วงชีวิตหลังเกษียณนั้น จึงสำคัญมาก ดังนั้น ในที่นี้ขอฝากข้อคิด ชีวิตหลังเกษียณไว้เพื่อเป็นประโยชน์ และ แนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีต่อไปดังนี้

๑. บทบาทและหน้าที่ทางสังคม

ในข้อนี้หมายถึงตำแหน่งหน้าที่ที่เคยรับผิดชอบนั้นต้องหมดไป หายไปต้อง ปรับตัวปรับใจ หาโอกาสสร้างบทบาททางสังคม หาทางเลือกใหม่ของตัวเอง แล้วใช้ ประสบการณ์ที่มีสร้างสรรค์สังคม ชุมชนที่ตนเองอยู่ให้เกิดคุณค่าแก่ตนเองและเป็น ที่ยอมรับของสังคม

๒. สภาพคล่องทางการเงิน

ระบบของรายได้และรายจ่ายทางการเงินไม่สมดุลกันหลังการเกษียณไปแล้ว การวางแผนการเงิน การออมเงินการใช้จ่ายทุกอย่างต้องควบคุม ระมัดระวัง และมี วินัยทางการเงินเป็นอย่างดี

๓. การจัดการกับชีวิต

ข้อนี้สำคัญยิ่ง เพราะชีวิตได้เปลี่ยนไปเนื่องจากเวลาในการทำงานไม่เหมือนเดิม เวลาว่างเพิ่มขึ้นต้องใช้เวลาให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคม

๔. ชีวิตครอบครัว

สิ่งที่ต้องระวังคือจากการที่ตนเคยมีรายได้หลักของครอบครัวต้องเกษียณอายุงานไป ทำให้รายได้หมดไป หรือลดลงจะก่อให้เกิดปัญหาตามมาหากไม่วางแผนไว้แต่เนิ่น ๆ

๕. ปรับสภาพอารมณ์ความรู้สึก

เมื่อไม่มีงานทำเป็นหลักแล้วคนเราต้องคิดไปต่าง ๆ นานา มีความเหงา อ้างว้าง รู้สึกว่าตัวเองน้อยค่า เป็นอยู่อย่างลำบากต้องยอมรับปรับเปลี่ยนสภาพทางอารมณ์ที่เป็นบวกกับตนเอง หากำลังใจจากบุคคลในครอบครัว และคนรอบข้างในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

ดังนั้น ชีวิตหลังเกษียณต้องมีคุณค่า มีความหวัง มีความสุข ความมั่นคง ทั้งร่างกายจิตใจ อารมณ์ รายได้ สุขภาพที่ดี มองโลกตามความเป็นจริงยอมรับสิ่งที่เปลี่ยนแปลง ที่เกิดขึ้นตลอดเวลา ให้เป็นประโยชน์ เว้นสิ่งที่เป็นโทษมุ่งมั่นทำความดี ต่อตนเอง ชุมชน สังคม ประเทศชาติต่อไป

๘๘๘๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุวิมล สรศักดิ์ดา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป
วิทยาเขตอุบลราชธานี

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๔๘ หมู่ ๕ ตำบลแดงใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๒๙๙ หมู่ที่ ๔ ตำบลกระโสบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ๓๔๐๐๐
- ประวัติการศึกษา**
- ประถมศึกษา โรงเรียนบ้านป่าซาดครูประชาบำรุง จังหวัดขอนแก่น
 - มัธยมศึกษา โรงเรียนสมเด็จ จังหวัดอุบลราชธานี
 - ปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร
 - ปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๓๓ เจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ มจร วิทยาเขตอุบลราชธานี
 - พ.ศ. ๒๕๓๔ อาจารย์/เลขานุการคณะครุศาสตร์ มจร วิทยาเขตอุบลราชธานี
 - พ.ศ. ๒๕๓๗ หัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอน มจร วิทยาเขตอุบลราชธานี
 - พ.ศ. ๒๕๓๙ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและวิจัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

- พ.ศ. ๒๕๔๗ กรรมการผู้แทนสมาชิกกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ฝ่ายสมาชิก (๑ สมัย)
- พ.ศ. ๒๕๔๑ กรรมการสภาวิทยาเขตอุบลราชธานี (๒ สมัย)
ปฏิบัติหน้าที่เลขานุการ
- พ.ศ. ๒๕๔๖ กรรมการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา
ของมหาวิทยาลัย (ถึงปัจจุบัน)
- พ.ศ. ๒๕๔๗ กรรมการประกันคุณภาพการศึกษา (สกอ.สมศ.)
- พ.ศ. ๒๕๔๗ ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนปทุมมวาราชวิทยา
- พ.ศ. ๒๕๕๐ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป
มจร วิทยาเขตอุบลราชธานี (สมัยที่ ๑)
- พ.ศ. ๒๕๕๔ ประธานกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
โรงเรียนอุบลราชธานีศรีวนาลัย (๒ สมัย)
- พ.ศ. ๒๕๕๕ รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
วิทยาเขตอุบลราชธานี
- พ.ศ. ๒๕๕๖ บรรณาธิการวารสารตะวันใหม่ก่อนใครในสยาม
มจร อุบลราชธานี
- พ.ศ. ๒๕๖๓ ประธานสมาคมศิษย์เก่า
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
สาขาจังหวัดอุบลราชธานี
- พ.ศ. ๒๕๖๓ รก.ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาลัยสงฆ์
อุบลราชธานี
- พ.ศ. ๒๕๖๕ ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไปถึงปัจจุบัน
(สมัยที่ ๒)

- พ.ศ. ๒๕๖๖ กรรมการมูลนิธิเพื่อการศึกษา
โรงเรียนปทุมบรรราชวิทยา

คติพจน์ในการทำงาน

เมื่อทำดีมีคนคิดคอยอิงฉา
ก่อนขอตนินทาร้ายไร้เหตุผล
ทำอย่างไรก็ไม่สิ้นเล่ห์ลั่นคน
อย่ากังวลคนอิงฉาถ้ารักงาน

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

๓๓ ปี วิถีงานในมหาวิทยาลัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพิมล ตรีศักดิ์ดา

ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป วิทยาเขตอุบลราชธานี

การทำงาน

นับแต่สำเร็จการศึกษาเมื่อปี ๒๕๓๑ มีโอกาสได้ย้ายมาสนองงานพระเดชพระคุณหลวงปู่พระเทพกิตติมุนี (สมเกียรติ์ สมกิตติ) ที่จังหวัดอุบลราชธานีในปี ๒๕๓๒ ในฐานะบัณฑิตปฏิบัติศาสนกิจ ซึ่งก่อนหน้านั้นก็ได้สนองงานทางด้านการศึกษามาตลอด จนกระทั่งได้รับการบรรจุเข้าทำงานในตำแหน่งเจ้าหน้าที่โสตทัศนูปกรณ์ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๓ ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ และเป็นผู้ช่วยเลขานุการหลักสูตรครุศาสตร์ ภาระสำคัญคือการเสนอขออนุมัติเปิดสาขาวิชาสังคมศึกษา ในปี ๒๕๓๖ ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้รักษาการหัวหน้าภาควิชาหลักสูตรและการสอนของวิทยาเขต งานในสาขาของครุศาสตร์นั้น มีความแตกต่างจากสาขาในคณะอื่น เพราะมีรายวิชาที่ครูอยู่ด้วยต้องจัดให้เรียนตั้งแต่ปี ๑ - ๔ ศิษย์เก่าตั้งแต่รุ่นแรกจนถึงปัจจุบัน เป็นข้าราชการครู เป็นผู้บริหารสถานศึกษาและรับราชการอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก ต่อมาได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ดำเนินการขออนุมัติเปิดหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพครู (ปว.ค) และสาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ และเปิดดำเนินการสอนจนถึงปัจจุบัน

การทำงานมีความก้าวหน้าตามลำดับ ด้วยความมุ่งมั่น โชคดีที่มีรุ่นพี่คอยให้การสนับสนุน หลวงปู่ฯ ท่านเมตตาให้ขวัญกำลังใจ ให้ข้อคิดเสมอว่า “การเป็นครูและเป็นพระอยู่ละที่การสอน” ในปี ๒๕๓๙ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าฝ่ายวิชาการและวิจัย ภาระงานเพิ่มขึ้นเพราะต้องดูแล การจัดการเรียนการสอนทั่วทั้งวิทยาเขต ตลอดทั้งค่าใช้จ่าย ซึ่งต้องอาศัยการประสานกับทางวัดมหาวนาราม อันมืองค์พระเจ้าใหญ่ อินแปลง ที่เป็นแหล่งทุนทางสังคมมาช่วยสนับสนุน เพราะในยุคนี้ยังไม่มีพระราชา-บัญญัติรับรอง หากมองย้อนไปในอดีต จะเห็นได้ว่าการจัดตั้งวิทยาเขตฯ วิทยาลัย

ในส่วนภูมิภาคแต่ละแห่งนั้น สภามหาวิทยาลัยจะพิจารณาอนุมัติให้ตั้งในวัดที่มี ศาสนวัตถุหรือปูชนียสถานอันเป็นที่เคารพสักการะของสาธุชน อันเป็นกุศโลบาย และวิสัยทัศน์ชั้นยอด นับตั้งแต่เจ้าประคุณสมเด็จพระพุฒาจารย์ (อาจ อาสภ-มหาเถระ) เป็นต้นมา จนกระทั่งมหาวิทยาลัยมีพระราชบัญญัติรองรับ มีโครงสร้าง การบริหารงานที่ชัดเจน ได้รับความไว้วางใจให้เป็นกรรมการบริหารวิทยาเขต และเป็นกรรมการสภาวิทยาเขตในฐานะผู้แทนคณาจารย์ติดต่อกันหลายสมัย ในปี ๒๕๔๓ ได้รับมอบหมายจากหลวงปู่ฯ ให้เป็นผู้ประสานการขอใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ ดงบังไฟ บางส่วนจากสภาตำบลกระโสม และได้นำพาคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ออกไป พัฒนา จัดปฏิบัติธรรมทุกปีเรื่อยมาจนในปี ๒๕๔๖ จึงได้ย้ายจากวัดมหาวนาราม ไปอยู่ที่ดงบังไฟ ช่วงแรกลำบากเพราะอยู่ไกล เดินทางไม่สะดวก ต่อมาได้ประสาน กับท่านผู้ว่าราชการจังหวัด และหน่วยงานราชการและเอกชน ให้มีส่วนร่วมในการ พัฒนาพื้นที่ จนมีสิ่งปลูกสร้าง และสาธารณูปโภคสาธารณูปการเข้าถึง ในปัจจุบัน ได้เสนอขอเอกสารสิทธิใช้ที่ดิน จำนวน ๑๗๘ ไร่เศษ เพื่อเป็นศูนย์กลางการศึกษาและ บริหารกิจการของคณะสงฆ์ให้มีความมั่นคง

ประสบการณ์

ปี ๒๕๔๖ เป็นต้นมาได้รับการเสนอชื่อเข้ารับการอบรมการเป็นผู้ตรวจประเมิน คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย ยุคแรกเริ่มทั้งหมด ๑๘ ท่าน จนได้รับฉายาว่า ๑๘ อรหันต์ในยุคต่อมา จากนั้นได้รับการแต่งตั้งจากอธิการบดี ให้เป็นผู้ตรวจประเมิน คุณภาพการศึกษาของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมการพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ และกำหนดเกณฑ์ต่าง ๆ เรื่อยมา ผ่านการอบรมของ สกอ และ สมศ และขึ้นทะเบียน เป็นผู้ประเมิน การเป็นผู้ประเมินนั้นสิ่งสำคัญคือ จะต้องทำใจเป็นกลาง วางตน ไว้ชอบ ประกอบด้วยกัลยาณมิตร จากประสบการณ์ในการเป็นผู้ตรวจประเมิน ได้เขียน บทความเรื่อง “คุณภาพคน คุณภาพงาน คุณภาพการศึกษา” นอกจากประสบการณ์ ในมหาวิทยาลัยแล้ว ยังมีโอกาสเรียนรู้และสร้างประสบการณ์โดยการเป็นกรรมการ ของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น การเป็นกรรมการสถานศึกษา กรรมการมูลนิธิ กรรมการ

กองทุนหมู่บ้าน เป็นต้น ทำให้ได้ประสบการณ์ในการบริหารบุคลากร งบประมาณ และพฤติกรรมองค์กร อำนาจในการกำกับหรือสั่งการ เป็นต้น หลายเรื่องที่สามารถนำมาบูรณาการในหน่วยงานได้เป็นอย่างดี เช่น การใช้อำนาจแฝง การมีส่วนร่วมในงาน และการมีมนุษยสัมพันธ์ ความเป็นกันเอง การเป็นผู้ให้มากกว่าผู้รับ จึงทำให้ได้รับเชิญ เป็นประธานกรรมการโรงเรียนปทุมวรรณราชวิทยาลัย ๒ สมัย โรงเรียนอุบลราชธานี ศรีวนาลัย ๒ สมัย และเป็นรองประธานกรรมการมูลนิธิเพื่อการศึกษาของโรงเรียนเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษามองเห็นความสำคัญได้ให้เกียรติบัตรประธานกรรมการสถานศึกษาดีเด่น อย่างไรก็ตามงานบางเรื่องหากไม่ได้รับความร่วมมือจากสมาชิกก็ลำบาก ดังนั้น การเป็นผู้นำจะต้องจัดความขัดแย้งให้เหลือน้อยที่สุด ด้วยการผ่อนแรง แบ่งความรับผิดชอบ มอบให้ดำเนินการ การหาทางออกที่ตีรวมกัน คือการจัดการที่ไม่ต้องบริหาร ให้รู้สึกว่าจะชนะแบบไม่ต้องชุนเคือง คือบัวไม่ให้ช้ำ น้ำไม่ให้ชุนนั่นเอง หลักการดังกล่าวสามารถนำมาบูรณาการในการทำงานและประสบผลสำเร็จเป็นอย่างดี เมื่อใดที่คนเราได้รับรู้ มีความเข้าใจในสิ่งนั้น ๆ จะทำให้ผ่อนคลายลงสำคัญคือ ลดอัตตา อย่าทำร้ายกัน อีกอย่างการตำหนิซึ่งหน้าไม่ควรทำ เพราะการตำหนินั้น ใช้เวลาเพียงชั่ววินาที แต่มันต้องใช้เวลาเป็นปีหรือตลอดชีวิตของผู้ถูกตำหนิ ในการที่จะลืมหรือลบล้าง คนเราเมื่อรู้ว่าตนเองไม่ชอบในสิ่งใด ก็ไม่ควรที่จะทำสิ่งนั้นกับบุคคลอื่น

การใช้ชีวิตในมหาจุฬาฯ ข้อคิดที่เตือนตนเองและผู้อื่นอยู่เสมอว่า “พุทธศาสตร์ ให้ปัญญา มหาจุฬาฯ ให้ชีวิต” และเขียนเป็นบทความตีพิมพ์ในวารสาร เพราะชีวิตความเป็นอยู่ ความรู้ที่ได้มา สามารถบูรณาการกับศาสตร์ร่วมสมัย พัฒนาจิตและกายไม่หยุดนิ่ง วิ่งตามกระแสอย่างมีวิจารณ์ญาณ ในศตวรรษนี้ ปัญญาที่ได้จากการศึกษาเล่าเรียนเขียนฟัง ปัญญาที่ได้จากการคิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจัย และวิจัย ปัญญาที่ได้จากการลงมือทำคือหน้าที่การงาน สามารถสรุปลงใน ๓ วิชา คือ

๑) วิชาการ academic คือวิชาความรู้ทั้งหลายทั้งศาสตร์บริสุทธิ์และศาสตร์ประยุกต์

๒) วิชาชีพ profession คือองค์ความรู้ที่มีอยู่ในตนสามารถนำมาประยุกต์กับงานที่ตนเองประกอบอยู่ให้เกิดผลดีต่อหน่วยงาน

๓) วิชาชีวิต subject life คือการประมวลองค์ความรู้ทั้งหมด มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตแห่งตน

เพราะทุกคนต้องมีครอบครัว มีปัจจัยสี่ที่อำนวยความสะดวก ลองพิจารณาให้ดีหากการดำเนินชีวิตที่ไม่เป็นปกติสุข จะส่งผลกระทบต่องานที่ทำ ความรู้ที่มี แต่เมื่อใดเรามีชีวิตที่เป็นสุข งานย่อมจะเอื้อต่อเรา และจะมีค่าตอบแทนที่ควรแก่งานที่ทำสำเร็จ คนโบราณจึงสอนไว้ว่า “เงินกับงาน การศึกษาควรหาก่อน อย่ารีบร้อนหารักงานจักเสีย ถ้าขาดเงินขาดงานพาลขาดเมีย งานไม่เสีย เงินก็มี เมียคงมา” นอกจากนี้ การเป็นผู้บริหาร นอกจากจะชัดเจนในการบริหารคือ คน เงิน งาน และการจัดการแล้ว สิ่งสำคัญที่จะต้องถือเป็นคุณลักษณะเฉพาะคือ “กับงานต้องอดทนกับคนต้องอดกลั้น” เพราะบางงานอาศัยการทำอย่างต่อเนื่อง จึงจะสำเร็จ แต่สำหรับคนต้องใช้ความอดกลั้นต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกมา เพราะคนไม่เหมือนกัน ดังนั้น “ถ้าอดกลั้นจะได้คน ถ้าอดทนจะได้งาน”

ความประทับใจ

๓๓ ปี ใน มจร มีทั้งงานที่สานต่อและคิดค้นใหม่ ผลงานทางวิชาการ ที่ได้ร่วมทำและมีส่วนร่วมคืองานผลิตตำรา หลายเล่มที่ได้รับมอบหมายให้เป็นบรรณาธิการ เช่น

- ๑) งานวิจัยและวรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา
- ๒) พุทธปรัชญาการศึกษา
- ๓) เทคนิคการศึกษาระดับอุดมศึกษา
- ๔) วรรณกรรมทางพระพุทธศาสนา
- ๕) สถิติเบื้องต้นและการวิจัย

นอกจากนี้ ยังมีเอกสารหลายเล่มที่เขียนและรวบรวมด้วยตนเอง เช่น

- ๑) ปรัชญาคุณธรรมเพื่อการดำเนินชีวิต
- ๒) เทคนิคการศึกษา
- ๓) ระเบียบวิธีวิจัยทางรัฐศาสตร์
- ๔) พระพุทธศาสนากับการศึกษา
- ๕) ทักษะการใช้ภาษาเพื่อการเรียนรู้
- ๖) การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้
- ๗) จริยธรรมสิ่งแวดล้อม

ส่วนผลงานวิจัย เช่น

- ๑) แนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นของพระสงฆ์เข้าสู่ระบบโรงเรียน
- ๒) บทบาทของพระสงฆ์ในการใช้สมุนไพรบำบัดผู้ติดยาเสพติด
- ๓) บทบาทของพระสงฆ์สายวัดป่าในการจัดการทรัพยากรป่าไม้
- ๔) สภาพการดำเนินงานด้านสมุนไพรของพระสงฆ์
- ๕) รูปแบบและกระบวนการอนุรักษ์ป่าชุมชนแนวพุทธ
- ๖) การพัฒนาองค์ประกอบและคุณลักษณะความเป็นพลเมืองดีของเยาวชนตามหลักพุทธธรรมของพระสอนศีลธรรมในโรงเรียน

๗) การอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นของวิทยาลัยหมอพรหมมณเฑียร

๘) พระสงฆ์กับการอนุรักษ์ป่าภรณ์วัดหนองป่าพงและสาขา

๙) อธิปไตยทางอาหาร : การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนจังหวัดอุบลราชธานี

นอกจากนี้ ยังมีบทความทางวิชาการที่ตีพิมพ์ในฐาน TCI หลายเรื่อง ผลงานทางวิชาการเหล่านี้ ถึงแม้จะไม่ดีเลิศ แต่ก็ภาคภูมิใจที่ได้ทำ เอกสารหลายเล่มบทความหลายเรื่องที่ถูกนำไปอ้างอิงในแวดวงวิชาการ เมื่อ Search เข้าไปดูผลงานได้ถูกนำไปอ้างอิงก็อดที่จะภาคภูมิใจไม่ได้

จากประสบการณ์ ๓๓ ปี ชีวิตในการทำงาน ด้วยความมุ่งมั่น อดทน จนมาถึงวัยเกษียณ งานในเชิงบริหารต้องอาศัยการประสานงานทำความเข้าใจกับภาระงานแต่ละฝ่าย มอบหมายและติดตาม ที่บกพร่องให้รับแก้ไข ยึดหลักการไม่ใช่หลักใจ ส่วนงานเชิงวิชาการต้องเอาใจใส่ในการเรียนรู้ ปรับปรุงพัฒนาตนสม่ำเสมอ เชื่อมโยง

องค์ความรู้และเครือข่าย หากมองย้อนไปในการดำเนินชีวิต วันนี้ มีความอบอุ่น และมั่นคง ทั้งด้านชีวิตครอบครัว บ้านเรือนที่อยู่อาศัยสิ่งอำนวยความสะดวก ตำแหน่งหน้าที่การงาน วันหน้า สุขภาพอนามัย คือสิ่งที่จะต้องใส่ใจ ใช้ชีวิตให้มีความสุข สนุกสงบและสันติ สมดังที่ได้กล่าวไว้ว่า พุทธศาสตร์ให้ปัญญา มหาจุฬาฯ ให้ทางชีวิต

๘๘๘๘๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิศมัย วงศ์จำปา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป
วิทยาเขตพะเยา

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๑๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** ๘/๒ หมู่ ๑๐ ตำบลดอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ๕๖๑๒๐
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๓๐ หมู่ ๙ ตำบลดอนศรีชุม อำเภอดอกคำใต้ จังหวัดพะเยา ๕๖๑๒๐
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๒๘ ศิลปศาสตรบัณฑิต ศศ.บ.(รัฐศาสตร์)
 - พ.ศ. ๒๕๔๕ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ร.ม.(การปกครอง)
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๓๖ เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ
 - พ.ศ. ๒๕๔๑ อาจารย์
 - พ.ศ. ๒๕๕๐ รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
 - พ.ศ. ๒๕๕๘ รักษาการผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนวิชาการ
 - พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาลัย
 - พ.ศ. ๒๕๖๔-ปัจจุบัน ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป
- คติพจน์ในการทำงาน** ไม่มีอะไรที่ทำได้ไม่ได้นอกจากไม่ทำ

๘๘๘๘๘

“จากกันใช้ห่างไกล ยังห่วงใยเสมอไม่เสื่อมเลือน”

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิศมัย วงศ์จำปา
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป วิทยาเขตพะเยา

“มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตพะเยา” เริ่มแรกดิฉันได้ก้าวเข้ามายังสถานที่แห่งนี้ ปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ในตำแหน่ง **เจ้าหน้าที่วิเคราะห์งบประมาณ** ต่อมาได้มีโอกาสย้ายสายการทำงานเป็นสายวิชาการในตำแหน่ง **อาจารย์ หลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต** ต่อมาดิฉันได้เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ และในปี พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์** นอกจากนั้นยังได้รับคำสั่งให้ดำรงตำแหน่งบริหารหลากหลายตำแหน่ง เช่น รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการ, รักษาการผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนวิชาการ, รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาลัย และสุดท้ายก่อนเกษียณอายุราชการได้ดำรงตำแหน่ง **ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการทั่วไป วิทยาเขตพะเยา**

จากวันนั้นจนวันนี้ตลอดระยะเวลากว่า ๓๐ ปี ๘ เดือน ที่ดิฉันได้ทำงานในสถานที่แห่งนี้ ดิฉันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสามารถอย่างเต็มกำลัง มุ่งมั่น ทุ่มเท เสียสละ และอุทิศเวลาของตนเองเพื่อการทำงาน โดยไม่ได้หวังอะไรไปมากกว่าการที่ได้เห็นผลงานของเรานั้นแตกกิ่งก้านสาขาและผลิดอกออกผล ซึ่งถึงแม้ในการทำงานอาจมีอุปสรรคบ้างบางครั้งว แต่ด้วยความรักและความสามัคคีกันของผู้ร่วมงานทุกคน ทำให้สามารถฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านั้นไปได้

นับว่าเป็นความโชคดีของดิฉันที่ได้มีโอกาสทำงานร่วมกับผู้บริหาร คณาจารย์ และบุคลากรที่ผูกพันกันตั้งพื้น้อง ดิฉันมีผู้บังคับบัญชาที่ให้โอกาสและให้ความไว้วางใจในการบริหารงาน มีผู้ใต้การบังคับบัญชาที่ดี มีเพื่อนร่วมงาน คอยช่วยเหลือ คอยเกื้อกูล คอยสนับสนุน และให้โอกาส ทำให้ดิฉันได้รับสิ่งดี ๆ เข้ามาในชีวิตหลายประการ อีกทั้งยังมีลูกศิษย์ที่น่ารัก เคารพและให้เกียรติดิฉันอยู่เสมอ

สุดท้ายนี้เมื่อถึงเวลาใกล้เกษียณ ดิฉันก็ยังคิดถึงเพื่อน ๆ น้อง ๆ ที่เคยร่วมงานกันมา คิดถึงความรัก ความสามัคคีระหว่างกันที่ทำให้งานที่ออกมานั้นประสบความสำเร็จ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ดิฉันอยากให้มีต่อไปในอนาคตภายภาคหน้า รุ่นพี่ให้กำลังใจรุ่นน้อง รุ่นน้องให้ความเคารพและให้กำลังใจรุ่นพี่ โดยสิ่งเหล่านี้จะเป็นฐานที่ทำให้งานต่าง ๆ ประสบความสำเร็จ และทำให้มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เกิดการพัฒนาและก้าวต่อไปข้างหน้าอย่างมีประสิทธิภาพ

๘๘๘๘๘

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย ภูมิสุข
อาจารย์ วิทยาลัยเขตนครราชสีมา

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนา** บ้านเลขที่ ๑๔๙ หมู่ ๑๓ บ้านไผ่ ตำบลไผ่ อำเภอรัตนบุรี
จังหวัดสุรินทร์ ๓๒๑๓๐
- ที่อยู่ปัจจุบัน** บ้านเลขที่ ๒๓๑ หมู่ ๓ บ้านสารภี ตำบลมะเร็ง อำเภอเมือง
จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐
- ประวัติการศึกษา**
- น.ธ.เอก
 - ป.ธ.๔
 - พธ.บ. (อังกฤษ)
 - M.A. (Political Science)
 - M.A. (Linguistics)
 - พธ.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
- ประวัติการทำงาน**
- อาจารย์พิเศษ มจร วิทยาเขตขอนแก่น
 - อาจารย์พิเศษ มจร วิทยาเขตนครราชสีมา
 - อาจารย์พิเศษมหาประชาชนบดีเถรีวิทยาลัย อำเภอปักธงชัย
จังหวัดนครราชสีมา
 - อาจารย์ประจำ สาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาเขตนครราชสีมา
 - อาจารย์ประจำหลักสูตรพุทธศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ

- หัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาเขตนครราชสีมา
- รักษาการผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการและเลขานุการอนุกรรมการบริหารงานบุคคล
วิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ
ประจำวิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการการเงินและ
ทรัพย์สิน วิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการสภาวิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการบริหารโครงการ ป.บส. วิทยาเขตนครราชสีมา
- กรรมการบริหารโครงการ ป.บส. วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- กรรมการบริหารหน่วยวิทยบริการจังหวัดชัยภูมิ
- อนุกรรมการบริหารงานบุคคล วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- กรรมการและเลขานุการคณะกรรมการ
ประจำวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- คณะอนุกรรมการการเงินและทรัพย์สิน วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- กรรมการบริหารหลักสูตรบัณฑิตศึกษา วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ
- รองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิฝ่ายบริหาร
วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ

คติพจน์ในการทำงาน “ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น”

วันวานที่ก้าวผ่าน เป็นหนึ่งตำนานของชีวิต

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย ภูมิสุข

อาจารย์ วิทยาเขตนครราชสีมา

จุดเริ่มต้นการศึกษา

วันวานที่ผ่านมาผู้เขียนเป็นเด็กเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย เป็นลูกชาวไร่ชาวนาที่อำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ ได้มาบรรพชาเป็นสามเณรเพื่อเป็นสามเณรรับใช้ปรณนิตติ (ถวายน้ำร้อนน้ำชา, ทำความสะอาดและล้างบาตร) หลวงพี่ที่เป็นญาติที่ได้มาอุปสมบทในช่วงเข้าพรรษาเป็นเวลา ๓ เดือน ซึ่งเป็นขนบธรรมเนียมประเพณีของหมู่บ้านที่ปฏิบัติสืบกันมาเป็นเวลานาน (ปัจจุบันไม่มีแล้ว) โดยผู้เขียนไม่ได้ตั้งใจว่าจะบรรพชาเป็นสามเณรเพื่อศึกษาเล่าเรียนทั้งทางธรรมและทางโลก ความตั้งใจในการมาบรรพชาเป็นสามเณรก็คิดเพียงแค่การมารับใช้ปรณนิตติหลวงพี่ที่เป็นญาติเท่านั้น เมื่อถึงเวลาออกพรรษาหลวงพี่ที่เป็นญาติลาสิกขาไปสามเณรก็ต้องลาสิกขาไปด้วย และก็ต้องไปเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย ทำไร่ทำนาเหมือนเดิมต่อไป

แต่ก็เป็นบุญมาวาสนาส่งเสริมให้ชีวิตสามเณรไม่ได้ลาสิกขาไปตามหลวงพี่เมื่อออกพรรษา เนื่องจากโยมพ่อสั่งห้ามไม่ให้ลาสิกขา โยมพ่อจะส่งไปเรียนบาลีที่วัดกลางรัตนบุรี ซึ่งเป็นสำนักเรียนบาลีและการศึกษานอกโรงเรียน (การศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ ๓ ระดับ ๔) เพราะโยมพ่ออยากจะให้ลูกเณรเรียนเป็นมหา ทั้ง ๆ ที่ลูกเณรก็ไม่ทราบว่าจะหาหมั้นหมายควมว่าอย่างไร เมื่อลาสิกขาไม่ได้ก็ต้องเข้ามาเรียนตามคำสั่งของโยมพ่อ เข้าเรียนปีแรกก็ถือว่าเรียนหนักมาก เพราะสำนักเรียนมีกฎระเบียบข้อบังคับในการเป็นนักเรียน เช่น เวลา ๐๘.๐๐ น. ของทุกวันนักเรียนจะต้องทำวัตรเช้า หลังจากนั้นก็เรียนนักเรียน เวลา ๑๓.๐๐ น. ก็เข้าเรียนบาลี เวลา ๑๗.๐๐ น. ลงทำวัตรเย็น หลังจากนั้นก็เข้าเรียนศึกษาผู้ใหญ่ (ระดับ ๓, ๔) จนถึง เวลา ๒๑.๐๐ น. ต่อจากนั้นก็มาท่องจำบาลีไวยากรณ์และนักธรรมตามที่อาจารย์มอบหมาย เรียนอยู่อย่างนี้เป็นเวลา ๓ ปี ทำให้สามเณรได้สั่งสมความรู้จากครูบาอาจารย์มาโดยไม่รู้ตัว

และสำเร็จการศึกษา นักธรรมชั้นเอก, ประโยค ๑ - ๒ และสำเร็จการศึกษาผู้ใหญ่ ระดับ ๔ เทียบเท่า ม.๓ เมื่อเข้าสู่ปีที่ ๔ ก็มุ่งหน้าเรียนบาลีอย่างเดียวเพื่อสร้างความหวังของโยมพ่อให้สำเร็จคือการเป็นมหา (สามเณรเปรียญธรรม ๓ ประโยค) ในปีนั้นก็สอบเปรียญธรรม ๓ ประโยคได้ตั้งใจหวัง ทำให้โยมพ่อดีใจมาก เพราะเณรลูกชายทำให้โยมพ่อเป็นที่รู้จักของหมู่บ้านและคุยโต้อวดได้ว่า ลูกเณรเป็นเปรียญธรรม (มหา) รูปแรกของหมู่บ้านและของตำบล

หลังจากการหล่อหลอมกลมกล่อมทางด้านวิชาและจรณะอยู่ที่สำนักเรียน วัดกลางรัตนบุรี สี่ปีผ่านไป ทำให้สามเณรมองเห็นทิศทางในการดำเนินชีวิตและมีเป้าหมายในการเรียนที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้วางแผนการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นไปอีก คือการได้มาเรียนที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วัดมหาธาตุฯ กรุงเทพมหานคร

ด้วยวิชาและจรณะของสามเณรที่ได้สั่งสมมาจากสำนักเรียนวัดกลางรัตนบุรี นำมาเป็นใบเบิกทางในการนำพาตัวเองเข้ามาสู่เมืองกรุงได้โดยสะดวกสบาย โดยไม่ต้องยุ่งยากในการหาวัดที่อยู่อาศัย เพราะพ่อแม่ครูบาอาจารย์ที่เคยสั่งสอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนและให้ความอุปถัมภ์ค้ำจุนจนสามารถดูแลตนเองได้

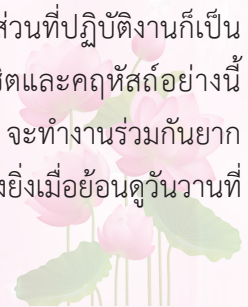
ความรู้และประสบการณ์

เจ็ดปีที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้เป็นแหล่งบ่มเพาะหล่อหลอมกลมกล่อมทางด้านวิชาและจรณะให้แก่ผู้เขียนที่เป็นลูกชาวไร่ชาวนา จนสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี พช.บ. (ภาษาอังกฤษ) และอีกสี่ปีต่อมาก็ได้ไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโทที่มหาวิทยาลัยปทุมธานี ประเทศอินเดีย สำเร็จการศึกษา ๒ สาขา คือ M.A. (Linguistics) และ M.A. (Political Science) ได้นำเอาใบปริญญาอันเป็นใบเบิกทางในการเข้าทำงานกับบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งได้ทั้งความรู้และประสบการณ์จากการทำงานกับหน่วยงานเอกชนเป็นอย่างมาก สามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการดำเนินชีวิต จนประสบผลสำเร็จตามที่มุ่งหวังไว้ ทำให้ผู้เขียนมีความภาคภูมิใจในมหาวิทยาลัยที่มีเกียรติมีศักดิ์ศรีในหน้าที่การงานและสังคม

หลังจากที่ผู้เขียนได้ลาออกจากการทำงานบริษัทเดชาอย่างกึ่งที่ประเทศพม่า แล้วก็ได้เดินทางกลับมาที่ประเทศไทย เมื่อต้นปี ๒๕๔๗ เป็นวันจุดเริ่มต้นของการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้สั่งสมมาทั้งภายในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย และหน่วยงานภายนอกมาเสนอผู้บริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งทางผู้บริหารมหาวิทยาลัยก็เมตตารับไว้เป็นอาจารย์พิเศษสอนในคณะสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ทำงานอยู่ช่วงระยะเวลาหนึ่ง เมื่อมหาวิทยาลัยเปิดรับสมัครสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง อาจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ ผู้เขียนก็มีโอกาสได้มาสมัครสอบในครั้งนั้น และได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยตั้งแต่วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๗ เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน

ความประทับใจ

ในระหว่างการปฏิบัติงานเป็นเจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ ผู้เขียนได้ปฏิบัติงานด้วยความวิริยะอุตสาหะ อุทิศเวลาเพื่อพระพุทธศาสนาและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ทำให้ได้รับความไว้วางใจจากผู้บริหารจากวิทยาเขตนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นหัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์, เป็นรักษาราชการผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา, เป็นผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธและส่งเสริมสนับสนุนให้เรียนระดับปริญญาเอกในสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ตามลำดับและปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิฝ่ายบริหาร นับว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งเรียนรู้งานและถ่ายทอดประสบการณ์ให้แก่ผู้เขียนเป็นอย่างมาก อีกทั้งผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทั้งในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยส่วนกลางในสถานที่ปฏิบัติงานก็เป็นกัลยาณมิตรที่ดีต่อกัน ซึ่งการทำงานร่วมกันทั้งฝ่ายบรรพชิตและคฤหัสถ์อย่างนี้หาไม่ได้จากหน่วยงานภายนอก คนไม่รู้องค์คาพยพของ มจร จะทำงานร่วมกันยาก มันเป็นอัตลักษณ์ของ มจร ผู้เขียนมีความภาคภูมิใจเป็นอย่างยิ่งเมื่อย้อนดูวันวานที่

ก้าวผ่าน คิดว่าเป็นตำนานของชีวิตและเป็นกระจกส่องสะท้อนให้เห็นชีวิตในปัจจุบัน นอกจากนั้นผู้เขียนยังมีส่วนร่วมกับผู้บริหารจากวิทยาเขตนครราชสีมา ได้ขยายการศึกษาจากวิทยาเขตนครราชสีมาไปเปิดโครงการหลักสูตร ป.บ.ส. เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ และหน่วยวิทยบริการวิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา จังหวัดชัยภูมิ ณ วัดชัยภูมิ-วนาราม ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดชัยภูมิ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นตัวแทนของวิทยาเขตนครราชสีมาปฏิบัติงานอยู่ที่หน่วยวิทยบริการนั้นจนยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๘ หลังจากนั้นผู้เขียนก็ขอตัวกลับมาปฏิบัติงานที่ต้นสังกัดวิทยาเขตนครราชสีมาตามเดิม หลังจากนั้นสองปีผ่านมา เมื่อวันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑ วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ ได้มีหนังสือบันทึกข้อความขอเยี่ยมตัวบุคลากรจากรองอธิการบดีวิทยาเขตนครราชสีมา คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วินัย ภูมิสุข อาจารย์ประจำ สาขาวิชารัฐศาสตร์ มาช่วยงานที่วิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ อีกครั้งในวันพุธ, พฤหัสบดีและศุกร์ ผู้เขียนได้ปฏิบัติงานเรื่อยมาจนถึงวันที่ ๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ ทางมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยได้แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเป็นรองผู้อำนวยการวิทยาลัยสงฆ์ชัยภูมิ ฝ่ายบริหาร ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๖๓ จนถึงปัจจุบัน ผู้เขียนมีความภูมิใจที่มีโอกาสได้สนองงานพระพุทธศาสนาและตอบแทนบุญคุณที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ให้วิชาและจรณะ เพื่อนำมาประกอบสัมมาอาชีวะ นับเป็นเกียรติเป็นศักดิ์ศรี แก้ววงศ์ตระกูลและครอบครัวที่ส่งผลถึงความยินดีปรีดาแต่ผู้มีพระคุณคือบิดรมารดา ผู้ให้กำเนิดเกิดเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความสำเร็จของลูกชาย

ข้อเสนอแนะที่ผู้เขียนอยากจะฝากไว้

ในช่วงเวลาแห่งการปฏิบัติงาน ๑๗ ปี กับอีก ๑ เดือน ของผู้เขียน ณ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยนี้ ผู้เขียนได้คิดอยู่ในใจว่าทำอย่างไรถึงมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยจะมีศูนัยปฏิบัติธรรมโลกที่ครบวงจร เมื่อชาวไทยหรือคนต่างชาติต่างภาษาอยากจะมาเข้าปฏิบัติธรรม สามารถมาใช้บริการได้ตลอดเวลา และมหาวิทยาลัยควรส่งเสริม สนับสนุนและพัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการ

เผยแผ่ธรรมทั้งภาคภาษาไทยและภาคภาษาอังกฤษ ซึ่งในปัจจุบันนี้มีมหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยมีบุคลากรด้านอาจารย์ฝึกสอนวิปัสสนากัมมัฏฐานที่มีความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติในทางพระพุทธศาสนาจำนวนมาก

ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่, สำนักเรียนบาลีวัดกลางรัตนบุรี, วิทยาเขตนครราชสีมา, มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย คณะผู้บริหาร คณาจารย์ และเจ้าหน้าที่ทุกภาคส่วนที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เขียนเจริญก้าวหน้า ในหน้าที่ของตนจนเกษียณอายุการทำงาน และขออุทิศส่วนกุศลที่ได้บำเพ็ญมาตั้งแต่ ต้นจนเกษียณอายุทำงานให้แก่องค์ผู้สถาปนามหาวิทยาลัยตลอดทั้งบูรพาจารย์ ผู้ประสิทธิ์ประสาทวิชาให้

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยญา นามสง่า
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด
ภูมิสำเนาเดิม
ที่อยู่ปัจจุบัน
ประวัติการศึกษา

วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

อำเภอตะพานหิน จังหวัดพิจิตร

๖๘ หมู่ที่ ๕ ตำบลอรุณภูมิ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก

- น.ธ.เอก

- ประโยค ป.ธ.๔

- มัธยมศึกษาตอนปลาย อำเภอเมืองพิจิตร จังหวัดพิจิตร

- พธ.บ. (ศาสนา) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- M.A. (Philosophy) University of Madras, India

- พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๔๐ นิสิตทดลองงาน

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ส่วนกลาง

ฝ่ายประชาสัมพันธ์

- พ.ศ. ๒๕๔๑ เลขานุการรองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์

- พ.ศ. ๒๕๔๔ - ปัจจุบัน อาจารย์ประจำ

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

- พ.ศ. ๒๕๔๘ เป็นหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป

- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๖๖ ประธานหลักสูตรศาสนาและปรัชญา

- พ.ศ. ๒๕๕๖ - ปัจจุบัน รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร

วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

คติพจน์ในการทำงาน ขยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน

จากความรู้สึกและความผูกพัน กับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปัญญา นามสง่า
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร วิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช

เริ่มต้นจากการที่ตนเองได้มีโอกาสเข้ามาสัมผัสกับ มจร สถาบันอันทรงเกียรติแห่งนี้นับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ เป็นต้นมา เนื่องจากได้เข้ามาเป็นนิสิตของ มจร ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้สำเร็จการศึกษาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ผมจบ พธ.บ. รุ่นที่ ๔๓ ในช่วงเวลาที่ผมได้ศึกษาอยู่รู้สึกได้ว่ามีความภาคภูมิใจกับสถาบันแห่งนี้เนื่องจากได้รับโอกาสที่ดีในการศึกษาหาความรู้ อีกทั้งยังเป็นสถาบันที่ได้รับการสถาปนาจากล้นเกล้ารัชกาลที่ ๕ ซึ่งเป็นสถาบันของลูกหลานชาวบ้านที่มีฐานะยากจนและขาดโอกาสทางการศึกษาเนื่องจากมีฐานะยากจน

หลังจากที่ผมได้สำเร็จการศึกษาปี พ.ศ. ๒๕๔๐ แล้วผมได้มีโอกาสเข้ามารับใช้สถาบันที่เราได้ศึกษาหาความรู้มานั้นคือผมได้เข้ามาทำหน้าที่เป็นนิสิตทดลองงานอยู่ส่วนงานประชาสัมพันธ์และเผยแพร่โดยปฏิบัติงานอยู่กับท่านพระอาจารย์มหาไชว ทสฺสนีโย ในสมัยนั้น (ปัจจุบันพระสุธีวีรบัณฑิต, รศ.ดร.) และในปี พ.ศ. ๒๕๔๑ ผมได้รับมอบหมายหน้าที่โดยแต่งตั้งให้เป็นเลขานุการรองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ ผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดีฝ่ายประชาสัมพันธ์และเผยแพร่คือพระมหาต่วน สิริธมโม ในสมัยนั้น และต่อมา ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ หลังจากสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากประเทศอินเดีย ผมก็ได้เดินทางมาทำงานที่ มจร อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลกจนถึงปัจจุบัน

นับได้ว่าเป็นความโชคดีสำหรับผมเพราะได้รับโอกาสสนองงานของมหาวิทยาลัยที่ทรงเกียรติแห่งนี้ ผมมีความรู้สึกภาคภูมิใจอย่างยิ่งทำให้เรามีความผูกพันกับสถาบันแห่งนี้นับตั้งแต่ตัวผมเองได้เข้ามาสู่รั้วของมหาวิทยาลัยแห่งนี้นับตั้งแต่การเข้ามาเป็นนิสิต ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ - ๒๕๖๖ รวมเป็นระยะเวลา ๒๙ ปี ผมมีความรู้สึกว่าคุณพระมจร จึงมีผมในวันนี้ มหาวิทยาลัยแห่งนี้ถือได้ว่ามีพระคุณต่อผมและครอบครัวของผม

เป็นอย่างยิ่งสมกับคำกล่าวที่ว่า “เป็นมหาวิทยาลัยของลูกคนจน” คำว่า มจร เป็นคำที่มีความหมายที่ยิ่งใหญ่ทั้งทางเกียรติยศ ชื่อเสียง และเป็นสัญลักษณ์แห่งคุณงามความดีจึงเป็นความภาคภูมิใจอย่างยิ่งสำหรับผมที่ได้ทำหน้าที่ด้วยความรักสถาบัน ความซื่อสัตย์ สุจริตที่ได้รับการบ่มเพาะ ปลูกฝัง และครูบาอาจารย์ทั้งหลายเป็นแบบอย่างที่ดีตลอดมา

หน้าที่รับผิดชอบ

ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ ได้รับมอบหมายให้เป็นอาจารย์สอนในหลักสูตรปรัชญาและดูแลช่วยงานในส่วนงานกิจการนิสิตและงานอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมาย

ปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้รับบรรจุแต่งตั้งให้เป็นอาจารย์ประจำหลักสูตรปรัชญาวิทยาลัยสงฆ์พุทธชินราช จังหวัดพิษณุโลก และปี พ.ศ. ๒๕๔๘ ก็ได้รับมอบหมายให้ดำรงตำแหน่งบริหารควบคู่กันไปด้วยคือหัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าสาขาวิชาศาสนาและปรัชญาเป็นเวลา ๓ สมัย รวมจำนวน ๑๒ ปี ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารเป็นระยะเวลา ๒ สมัย รวม ๘ ปี หลักการทำงานของผมที่สำคัญมุ่งมั่นตั้งใจอดทนและซื่อสัตย์ในการปฏิบัติงานทำงานด้วยความมุ่งมั่นตามที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายทำหน้าที่ด้วยความตั้งใจเสียสละเพื่อองค์กรหรือสถาบัน

ความภาคภูมิใจของชีวิตผมและครอบครัว

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ (ผศ.) สาขาวิชาปรัชญา

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการระดับรองศาสตราจารย์ (รศ.) สาขาวิชาปรัชญา นี้อธิบายได้ว่าเป็นความภาคภูมิใจในฐานะความเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยและได้เสนองานของมหาวิทยาลัยด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจทั้งหมดทั้งมวลที่กล่าวมานี้เพราะมี มจร จึงมีผมในวันนี้ส่วนคิดในการทำงานหรือหลักปรัชญาในการทำงานของผม ชยัน ซื่อสัตย์ ประหยัด อดทน

นายเกษม ประอาจ

อาจารย์ประจำวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนาเดิม

บ้านเลขที่ ๗๘ หมู่ ๑๑ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง
จังหวัดศรีสะเกษ

ที่อยู่ปัจจุบัน

บ้านเลขที่ ๗๘ หมู่ ๑๑ ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง
จังหวัดศรีสะเกษ

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๔ น.ธ.เอก สำนักเรียนวัดเบญจมบพิตร
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๒๗ ป.ธ.๓ สำนักเรียนวัดเบญจมบพิตร
กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๒๘ มัธยมศึกษาตอนต้น
โรงเรียนวัดพระเชตุพน กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๓๒ มัธยมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนวัดอินทรวีหาร กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๓๗ พธ.บ. (รัฐศาสตร์)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๓ ป.วค.
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๔๒ ศน.ม. พุทธศาสนศึกษา
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๔๕ อาจารย์สอนวิชาพระพุทธศาสนา
ระดับมัธยมศึกษา โรงเรียนศิลาจารพิพัฒน์
เขตบางซื่อ กรุงเทพมหานคร
- พ.ศ. ๒๕๔๗ อาจารย์พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
ห้องเรียนวิทยาเขตอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ
- พ.ศ. ๒๕๔๘ พระสอนศีลธรรมในสถานศึกษา
จังหวัดศรีสะเกษ
- พ.ศ. ๒๕๕๒ - ๒๕๕๔ อาจารย์พิเศษ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
ศูนย์การศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ
- พ.ศ. ๒๕๕๗ อาจารย์ประจำวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

คติพจน์ในการทำงาน อยู่เพื่อตนเองอยู่แค่สิ้นลม อยู่เพื่อสังคมอยู่ได้ตลอดกาล

ประสพการณ์การทำงาน
ในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

นายเกษม ประอาจ
อาจารย์วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ

ย้อนหลังเมื่อ ๑๙ ปีก่อน ประมาณพุทธศักราช ๒๕๔๗ กระผมได้มีโอกาสเข้ามาทำงานในวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ในฐานะเป็นอาจารย์พิเศษโดยสอนในคณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ในขณะที่วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ยังมีสถานะเป็นห้องเรียนวิทยาเขตอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ ตั้งอยู่วัดสระกำแพงใหญ่ อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่พุทธศักราช ๒๕๔๕ เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งแรกของคณะสงฆ์จังหวัดศรีสะเกษ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอน ในหลักสูตรระดับปริญญาตรีตามหลักการและโครงสร้างในระบบการศึกษาระดับอุดมศึกษายุคปัจจุบัน โดยมีปณิธานที่แน่วแน่ว่าจะสร้างสถาบันการศึกษาแห่งนี้ให้เป็นสถานศึกษาทางพระพุทธศาสนาอย่างแท้จริงโดยอนุวัติตามปรัชญาของพระมงคลดลฺ (หลวงปู่เครื่อง สุภทฺโท) ผู้ก่อตั้งสถาบันแห่งนี้ ซึ่งได้ให้ไว้ว่า “โรงเรียนคือโรงหล่อโรงหลอมมนุษย์” เพื่อสร้างบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจในพระสัทธรรมอย่างแท้จริง และเพื่อขยายโอกาสแก่ผู้ที่สนใจปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของ พระพุทธองค์ อันจะเป็นปัจจัยสำคัญ ในการรักษาพระพุทธศาสนา จนกระทั่งปีพุทธศักราช ๒๕๕๐ คณะผู้บริหารโครงการขยายห้องเรียนวิทยาเขตอุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ อันมีพระราชกิตติรังษี (บุญทัน สนตจิตโต) เจ้าคณะจังหวัดศรีสะเกษ เป็นประธานอำนวยการ พระราชธรรมสารสุธี (ธีรังกูร ธีรงกูโร ป.ธ. ๙) รองเจ้าคณะจังหวัดศรีสะเกษ (พ.ศ. ๒๕๕๒) ในฐานะผู้อำนวยการห้องเรียนฯ เป็นประธานดำเนินการ ได้กำหนดยุทธศาสตร์และวางแผนในการพัฒนาห้องเรียน

และสถานที่ป่าโนนทรายน้อยให้เป็นสถานศึกษาแก่พระภิกษุสามเณรจนกระทั่งถึงปัจจุบัน

ในปีพุทธศักราช ๒๕๕๖ ห้องเรียนจังหวัดศรีสะเกษได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ มีที่ตั้งอยู่ เลขที่ ๖๗ หมู่ที่ ๒ ตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ และกระผมได้รับการบรรจุเป็นบุคลากรของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษ ตำแหน่งอาจารย์ คณะพุทธศาสตร์ สาขาวิชาพระพุทธศาสนา ตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๗ ตลอดระยะเวลาที่กระผมได้เข้าทำงานในวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษแห่งนี้ กระผมมีความภาคภูมิใจและผูกพันเป็นอย่างมากเพราะทั้งผู้บริหารให้ความอนุเคราะห์ที่ให้ความช่วยเหลือค่าปรึกษาให้กำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาเวลามีปัญหา และอุปสรรคในการทำงานอีกทั้งเพื่อนคณาจารย์สาขาวิชาพระพุทธศาสนาและคณาจารย์ท่านอื่นเวลามีกิจกรรมปรึกษาในเรื่องเกี่ยวกับการทำงานหรือเป็นกันเองตลอดระยะเวลาที่ได้ปฏิบัติงานจนกระทั่งเกษียณอายุการทำงานและได้สนองงานคณะสงฆ์จังหวัดศรีสะเกษด้านการศึกษาของพระภิกษุสามเณรในจังหวัดศรีสะเกษโดยถวายเป็นความรู้ในวิชาการด้านพระพุทธศาสนา เพื่อติดอาวุธทางปัญญาและเพื่อให้เผยแผ่พระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ

กระผมขอขอบคุณวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษที่ได้ให้โอกาสในการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งอาจารย์และขอขอบคุณคณะผู้บริหาร คณาจารย์และเจ้าหน้าที่ทุกส่วนงานของวิทยาลัยสงฆ์ศรีสะเกษที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ ส่งเสริมและทำงานร่วมกันด้วยดีตลอดมา

๘๘๘๘๘

นางสาวลาวัลย์ วารินทีร์รัตน์

นักวิชาการพัสดุ กองคลังและทรัพย์สิน

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนาเดิม

๖ ถนนริมทางรถไฟ ตำบลหน้าเมือง อำเภอเมือง
จังหวัดปราจีนบุรี

ที่อยู่ปัจจุบัน

๔๒๑/๘๙ ซอยวัดรวกสุทธาราม ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ ๓๓
แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ๑๐๗๐๐

ประวัติการศึกษา

- ศิลปศาสตร์บัณฑิต ศศ.บ. (บริหารงานรัฐกิจ)

ประวัติการทำงาน

งานในภาครัฐเอกชน

- ธุรกิจโครงการ บริษัท สยามนาโซค จำกัด
- เลขานุการโครงการ บริษัท ยูนิเวสแลนด์ จำกัด มหาชน
- เลขานุการโครงการ บริษัท C.P แลนด์ จำกัด มหาชน
(ฝ่ายโครงการก่อสร้าง)

งานในมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

- พ.ศ. ๒๕๔๑ – ๒๕๕๔ นักทรัพยากรบุคคล
กองกลาง สำนักงานอธิการบดี
- พ.ศ. ๒๕๕๖ – ปัจจุบัน นักวิชาการพัสดุ
กองคลังและทรัพย์สิน สำนักงานอธิการบดี

คติพจน์ในการทำงาน

๘๘๘๘๘

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

นางสาวลาววัลย์ วารินศิริรัตน์
นักวิชาการพัสดุ กองคลังและทรัพย์สิน

การเกษียณอายุการทำงาน คือช่วงเวลาที่ต้องจากลาจากหน้าที่การปฏิบัติงาน ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่มีความผูกพันในอาชีพการทำงาน ตั้งแต่เริ่มทำงานในตำแหน่งแรก จนถึงหน้าที่ในปัจจุบันคือ นักวิชาการพัสดุ สังกัดกองคลังและทรัพย์สิน ดิฉันขอกราบขอบพระคุณท่านผู้บริหารที่ได้ให้โอกาสในการทำงานและเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวมหาวิทยาลัยเป็นเวลานานนับสิบปี การทำงานในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายต่าง ๆ ทำให้ได้มีโอกาสในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะที่หลากหลาย

ดิฉันขอขอบคุณเพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่ได้เคยร่วมงานด้วย ทั้งที่อยู่ในสายงาน และนอกสายงาน ที่ได้สนับสนุน ช่วยเหลือเกื้อกูล ร่วมแรงร่วมใจ จนสามารถทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายของมหาวิทยาลัย ด้วยความมุ่งมั่น ด้วยความอดทน ด้วยการให้อภัยกัน และให้กำลังใจซึ่งกันและกัน จนพวกเราสามารถปฏิบัติงานได้ด้วยดี

ดิฉันเชื่อมั่นว่า รุ่นน้องต่อ ๆ ไป จะช่วยนำพามหาวิทยาลัยไปสู่สถาบันอุดมศึกษาที่สำคัญของประเทศ ซึ่งมีบุคลากรผู้เชี่ยวชาญหลากหลายด้านมาร่วมงาน เต็มเปี่ยมไปด้วยพลัง ความเข้มแข็งแห่งความรู้และภูมิปัญญา สรรสร้างประโยชน์ นำความสุขและความเจริญก้าวหน้ายิ่ง ๆ ขึ้น ตลอดไป

นายชัยพร วัชรสุขโพธิ์

นักจัดการงานทั่วไป อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนาเดิม

๓๒ หมู่ ๑ ตำบลบึงคล้า อำเภอบึงคล้า จังหวัดบึงกาฬ

ที่อยู่ปัจจุบัน

๓๘/๑๑๒ หมู่บ้านเคซี ๔ ร่วมใจ ถ.หทัยราษฎร์ ซ.๓๙
แขวงสามวาตะวันตก เขตคลองสามวา กรุงเทพฯ ๑๐๑๕๐

ประวัติการศึกษา

- บธ.บ. (บริหารรัฐกิจ)

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประวัติการทำงาน

- นักจัดการงานทั่วไป อภิธรรมโชติกะวิทยาลัย

คติพจน์ในการทำงาน

ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

๘๘๘๘๘

นางปวันรัตน์ พรหมพิทักษ์
นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนาเดิม** ๑๕ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลเคอรั้ง อำเภอชะอวด
จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๑๐๓/๔๘ หมู่ที่ ๕ หมู่บ้านบึงเลิฟ ถนนอ้อมค่าย
ตำบลปากพูน อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช
- ประวัติการศึกษา**
- พ.ศ. ๒๕๒๒ มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนชะอวด
 - พ.ศ. ๒๕๒๕ มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนวรনারีเฉลิม
 - พ.ศ. ๒๕๓๒ ศบ. (เศรษฐศาสตร์บัณฑิต เอกการคลัง)
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - พ.ศ. ๒๕๔๕ ป.วค. (ประกาศนียบัตรวิชาชีพครู)
มจร วิทยาเขตนครศรีธรรมราช
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๓๓ เจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี
 - พ.ศ. ๒๕๓๕ นักวิชาการศึกษา
 - พ.ศ. ๒๕๔๒ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป
 - พ.ศ. ๒๕๕๓ หัวหน้าฝ่ายวิชาการและวิจัย
 - พ.ศ. ๒๕๕๖ นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ
- คติพจน์ในการทำงาน** เอาใจเขามาใส่ใจเรา

๘๘๘๘๘

การทำงานและประสบการณ์ชีวิตที่ได้รับ จากการทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

นางปวันรัตน์ พรหมพิทักษ์
นักจัดการงานทั่วไป ชำนาญการ
วิทยาเขตนครศรีธรรมราช

การทำงานและประสบการณ์ชีวิตที่ได้รับจากการทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา ได้ทุ่มเทแรงใจแรงกายอย่างเต็มที่เมื่อได้มอบหมายภาระงานจากผู้บริหารในแต่ละครั้งก็ได้ประสบความสำเร็จเป็นส่วนมากในการทำงาน แต่มีบางครั้งก็ไม่ได้รับการยอมรับ (แต่น้อยมาก) การทำงานในหน้าที่แต่ละปีการศึกษาบางครั้งหรือบางสถานการณ์อาจเกิดความขัดแย้ง หรืออุปสรรคต่อการทำงาน การใช้ความนุ่มนวลอาจใช้ได้บางกรณี แต่บางกรณีก็ไม่สามารถใช้ได้เพราะอาจขาดประสิทธิภาพในการสั่งการ แต่จะอย่างไรให้เกิดการทำงานของผู้ร่วมงานที่ดี คำตอบง่าย ๆ ก็คือเราจะต้องสร้างเสน่ห์แบบธรรมชาติให้มากที่สุด จึงจะทำให้เกิดเป็นนิสัยประจำตนนั้น เพราะมองว่า การสร้างเสน่ห์นั้นนำไปสู่ความสำเร็จของงานได้ และเป็นแรงจูงใจให้ผู้ตามเกิดการยอมรับในคุณงามความดีและความสามารถของเรา เกิดการทำตามที่บอกแบบไม่ต้องต่อต้านแต่ประการใด ซึ่งอาจจะสร้างด้วยรอยยิ้ม การใช้วาจาที่อ่อนหวาน อ่อนโยน นำไปสู่การสร้างความสัมพันธ์อันดีกันในมหาวิทยาลัยหรือสังคม จากประสบการณ์ทำงานในแต่ละปีได้สอนให้การทำงานกับสิ่งนั้น ๆ เป็นอย่างดี สำหรับการทำงานหนักในบางครั้งต้องจำใจทำให้ดี บางครั้งต้องทำงานนอกเวลาหรือไม่ก็นำไปทำที่บ้าน มีเพื่อนร่วมงานบางท่านถามว่าทำงานหนักแล้วได้อะไรบ้าง หรือเปล่า มันได้ประสบการณ์ชั้นดี แต่ในทุก ๆ สถานการณ์ถ้าเลือกที่จะ “บ่น” ก็จะได้อะไร ให้สังเกตดูว่ายังมีคนที่ทำงานหนักกว่าเรามากมาย โดยเฉพาะคนที่ประสบความสำเร็จในชีวิตทั้งหลายที่ยึดเป็นแบบอย่าง ยิ่งทำงานหนักยิ่งต้องเห็นคุณค่าของเวลาและความอาวุโสจากการทำงานยิ่งเวลาผ่านไปนานเท่าไรงานแต่ละช่วงพัฒนายิ่งวุฒิ และความเชี่ยวชาญในประสบการณ์ได้มากขึ้น เพราะเป็น

งานที่รับผิดชอบตามภาระแบบนี้อยู่เป็นประจำ บางครั้งมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน เพราะต้องทำงานเป็นทีมเกี่ยวกับการประมวลรวมเอกสารภายในมหาวิทยาลัย งานเอกสาร/หลักฐานจากฝ่ายต่าง ๆ แต่ไม่ว่าจะงานหนักแค่ไหนแต่เพียงเห็นรอยยิ้มของผู้ร่วมงานก็หายเหนื่อย นั่นเป็นความจริงที่ใครหลายคนยอมรับ แต่สำหรับรอยยิ้มของผู้ร่วมงานในมหาวิทยาลัยอาจจะสร้างพลังอีกอย่างหนึ่งที่คนทำงานหลายคน หลงลืมไป

สรุป การทำงานหนักในช่วงหนึ่งขีวิตได้สร้างประสบการณ์ แต่ต้องสร้าง ด้วยการทำงานที่ชาญฉลาดให้กับตัวเอง หากว่าวันนี้ทำงานหนักจงอุทิศตัวเองเพื่อมัน อย่างสุดใจและตระหนักในความสำเร็จของชีวิต และอนาคตที่ดี

ความประทับใจที่ได้เข้ามาทำงาน ที่แห่งนี้ก็เปรียบเสมือนบ้านหลังที่สอง ที่เป็นร่วมพิธีร่วมไทรปกป้องคุ้มครอง เพราะเป็นมหาวิทยาลัยศูนย์กลางการศึกษา พระพุทธศาสนา สำหรับพระภิกษุสามเณรและคฤหัสถ์ ทำให้ได้รับความรู้ทั้งทางโลก และทางธรรมควบคู่กันไป ได้นำไปใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และประสบการณ์ จากการใช้ชีวิตจนถึงปัจจุบันนี้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ทั้งสิ้น ก็หมายความว่าในโลกนี้ไม่มีอะไรที่เที่ยงตรงแท้และแน่นอนเราต้องมีการประยุกต์ ปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเองและผู้อื่น จึงส่งผลให้เราได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ทุกวินาที เมื่อได้เข้ามาอยู่ในรั้วสี่ชมพูแห่งนี้

ข้อเสนอแนะด้านการทำงาน

ควรสร้างความเข้าใจแก่บุคลากรในส่วนงานการศึกษา เกี่ยวกับเรื่องการประกัน การศึกษาและการดำเนินงานในมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการบริหาร การศึกษา ทุกท่านจะต้องปฏิบัติให้เป็นกิจวัตรและถือเป็นเรื่องปกติที่ต้องทำเป็นประจำ ตามแนวปฏิบัติที่ดีในการปรับปรุงประสิทธิภาพของการปฏิบัติงานตาม แนวทางของมหาวิทยาลัย โดยส่งเสริม สนับสนุนอาจารย์ผู้สอนให้สามารถจัดการ เรียนการสอนควบคู่ไปกับการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบุคลากรทุกส่วนงานควรตระหนักถึงความสำคัญของการ

พัฒนาการทำงานประกันคุณภาพการศึกษาควรจัดให้มีการทำงานเป็นทีมเพื่อความ
สามัคคี และควรส่งเสริมบุคลากรแต่ละส่วนงานมีความเข้าใจในการเตรียมความพร้อม
จัดทำเอกสาร/หลักฐานโดยสร้างความตระหนักและจิตสำนึกตามภาระหน้าที่ของ
ตนเองให้เห็นผลประโยชน์ของงานประกันคุณภาพการศึกษาอย่างเป็นระบบ

ดังนั้น ผู้บริหารควรสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากร ควรจัดสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวก สนับสนุนการปฏิบัติงานของบุคลากรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อ
เกิดความต่อเนื่องกับงานอันจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง และควรจัดสรรงบประมาณ
อย่างเพียงพอในการบริหารงานประกันคุณภาพการศึกษาของส่วนงาน

๙ ๙ ๙ ๙ ๙

นางสาวลักลมา อาดมนตรี
นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ
วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น

๘ ๘ ๘ ๘ ๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๕
- ภูมิลำเนาเดิม** จังหวัดขอนแก่น
- ที่อยู่ปัจจุบัน** เลขที่ ๑๓๔ ถนนกลางเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ๔๐๐๐๐
- ประวัติการศึกษา**
- มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๕ โรงเรียนแก่นนครวิทยาลัย จังหวัดขอนแก่น
 - ปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
 - ปริญญาโท คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- ประวัติการทำงาน**
- พ.ศ. ๒๕๓๗ ทดลองงานตำแหน่งบรรณารักษ์
 - พ.ศ. ๒๕๓๘ เจ้าหน้าที่บรรณารักษ์
 - พ.ศ. ๒๕๔๐ นักวิชาการ/สนง.วิทยาลัยสงฆ์
 - พ.ศ. ๒๕๔๑ อาจารย์ผู้ช่วยสอนสาขารัฐศาสตร์
 - พ.ศ. ๒๕๔๘ นักวิชาการศึกษา/สนง.วิทยาเขตขอนแก่น
 - พ.ศ. ๒๕๖๐ นักวิชาการศึกษา/สนง.วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น
 - พ.ศ. ๒๕๖๔ - ปัจจุบัน นักวิชาการศึกษา ชำนาญการ / สำนักวิชาการ
- คติพจน์ในการทำงาน** ความสำเร็จไม่ใช่เรื่องบังเอิญ มันคือการทำงานหนัก ความพากเพียร การเรียนรู้ การศึกษา การเสียสละ และที่สำคัญที่สุดคือ รักในสิ่งที่เรากำลังทำหรือเรียนรู้ที่จะทำ

ແຫນ້າ ເຫລືອບຳລັງ... ຄົນເກືອບຍຸດ

นางสาวลักคณา อาดมนตรี

นักวิชาการศึกษา ข้าราชการ วิทยาลัยสงฆ์ขอนแก่น

เมื่อครั้งที่เริ่มเข้าทำงานใหม่ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น สถานที่ตั้งวัดธาตุ ปี พ.ศ. ๒๕๓๗ ตำแหน่งบรรณารักษ์ (ปริญญาตรี รัฐศาสตร์) กับเงินเดือน ๖,๓๖๐ บาท ตอนนั้นค่าครองชีพก็ยังไม่แพงพอใช้ เพราะบ้านไม่ไกลจากที่ทำงาน ไม่มีค่าเดินทาง เงินเดือนอาจชนเดือนบ้าง ไม่ชนเดือนบ้างเป็นไปตามวัฏจักรของมนุษย์ที่มีค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในสังคม แม้ว่าการทำงานที่ต้องอยู่ในสถานที่ที่ต้องมีพระสงฆ์ เป็นทั้งคณาจารย์ เจ้าหน้าที่และนิสิต (ยังไม่มีนิติตกฤหัสถ์) ความคิดความเชื่อที่มีต่อสถานที่ทำงานเป็นไปด้วยความศรัทธา และความเคารพ นับถือ ตามพระพุทธศาสนามากกว่าองค์กร หน่วยงานอื่น ๆ แต่ก็สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ผ่านการทดลองงาน ๑ ปีกว่า และได้สอบบรรจุได้ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๓๘ (เกือบไม่ได้

ชีวิตการทำงานเริ่มมีสีสัน เพราะมีพี่ที่ดูแลน้อง ๆ (อาจารย์จีระ ศรเสนา) พี่ที่คอยให้กำลังใจดีมาก และเพื่อน และน้อง ที่น่ารักทุกคน ตอนนั้นองค์กรเรายังไม่กว้างขวางมากมายเหมือนปัจจุบัน พื้นที่ห้องทำงาน ห้องเรียน ห้องคณะ ห้องสมุด อยู่ในอาคาร ๔ ชั้น ที่เดียวกัน จึงมีความอบอุ่นมาก ได้พบหน้าเจอตากัน พูดคุย บอกเล่าเก้าสิบกันได้หลาย ๆ เรื่อง การทำงานก็สนุก ไม่เครียด (เพราะตอนนั้นพวกเรา还没有มีสถาบันการเงินเข้ามา อออิ) เมื่อหน่วยงาน องค์กร ได้มีการขยาย การเจริญเติบโตทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น อาคารเรียนไม่พอ ปี ๒๕๕๐ จึงได้ย้ายมาที่ ตำบลโคกสี ในสถานที่ใหม่ซึ่งกว้างกว่า และเติบโตทางการศึกษาสำหรับ พระสงฆ์ (ตอนนี้ละพวกเราเริ่มไม่ค่อยเจอกัน) แต่ก็ไม่เป็นอุปสรรคเพราะเราโทรหากันได้ค่ะ

การเดินทางมาทำงานจากตัวเมือง ๑๗ กม. รู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะได้ขับรถได้เดินทาง (มีรถยนต์ใหม่) สนุกกับการมาทำงาน และมีอาคารใหม่ ตื่นตาตื่นใจกับความเป็นมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตขอนแก่น ตอนนี้นำการเดินทางมาทำงานยังใหม่ ๆ อาจทำให้ไม่รู้สึกเหนื่อยในการขับรถไป-กลับ ๓๔ ก.ม. มีนิสัยเพิ่มมากขึ้น ทั้งคลุ่หส์ถ์ ปริญญาโท ปริญญาเอก เป็นที่ทราบกันดีทั่วจังหวัดขอนแก่น ในชื่อ มจร วิทยาเขตขอนแก่น ของการปฏิบัติหน้าที่ที่เป็นไปตามปรกติสุขทุกประการในที่ใหม่ ๆ คนเดิม เพิ่มเติมก็มีอายุคะ

เมื่อถึงวัยเกษียณ ไม่มีงานเลี้ยงใด...ที่ไม่มีวันเลิกลา ชีวิตการทำงานก็เช่นกัน...ก็มีสักวันที่ต้องเดินทางมาถึงวันเกษียณ เมื่อถึงวัยเกษียณ พอถึงเดือนกันยายนที่ไรก็ทำให้รู้สึกใจหาย เพราะว่าคนคุ้นเคยค่อย ๆ ทอยจากที่ทำงานไปที่ละหลาย ๆ คน ทำให้ความรู้สึกที่ดี ๆ ความอบอุ่นที่มีให้กันเห็นหน้ากันทุกวัน อยู่ร่วมทำงานกันมีเวลาทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกัน ความผูกพันที่มีต่อกันก็เป็นวัฏจักรที่ส่งต่อรุ่นต่อรุ่น เห็นการเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาและช่วงเวลา que พบปะผู้คน จึงรู้สึกเข้าใจความรู้สึกของคนเกษียณที่เกิด ความวิตก...กังวล...เมื่อถึงวัยเกษียณ (แม้บางคนจะเตรียมตัวมาดีแล้วก็ตาม)

เหลียวหลัง...มองย้อนอดีต เมื่อเดินทางมาถึงวัยเกษียณ...นับว่ายาวนานพอสมควรชีวิตแต่ละคนได้ผ่านเรื่องราวอะไรมา มากมาย เมื่อมองย้อนไปในอดีตมีทั้งเรื่องสุข ทุกข์ ปัญหาอุปสรรค ความรัก ผิดหวัง ความสำเร็จ ความอิจฉา ริษยา การถูกนินทา อีกทั้งการถูกเป็นที่รักและที่เกลียดชังของผู้คน ดูแล้วเหมือนโรงละครโรงใหญ่ ไม่ว่าจะอะไรเกิดขึ้นก็ตามจนสุดท้ายมันก็ผ่านพ้นมาแล้วด้วยดีจนมาถึงวันนี้ จึงเก็บบทเรียนไว้

แลหน้า...ไปในอนาคต ความวิตกกังวลถึงอนาคตเป็นเรื่องธรรมดาของคนเกษียณ เนื่องจากวิถีชีวิตต่อจากนี้จะเปลี่ยนไป คนที่ไม่เคยมีตำแหน่งสูงอย่างเรา จึงไม่ต้องวิตกกังวลอะไร ไม่ต้องเตรียมใจ เพราะจะไม่มี ความผิตหวังในใจแน่นอน การประเมินตัวเองจากปัจจุบันก็เป็นสิ่งที่อยู่กับความเป็นจริงของชีวิต ถ้าร่างกายเรา

แข็งแรงอยู่และ ยังทำงานไหวก็หางานที่เหมาะสมกับวัยและไม่หักโหม มีความสุขในงานที่ทำ แบ่งเวลาพักผ่อนและไปเที่ยวกับเพื่อนวัยเดียวกันบ้าง เป็นความสุขกับปัจจุบันที่เป็นจริง รู้จักปล่อยวางบ้างจะทำให้ชีวิตสงบสุข การพบปะเพื่อนวัยเดียวกันก็เป็นการทำให้จิตใจกระชุ่มกระชวย ไม่ว่าจะเป็นการคุยเรื่องที่ชอบทำกิจกรรมเหมือน ๆ กัน หรือคุยเรื่องเก่า ๆ ที่ประทับใจ ล้วนทำให้สารความสุขได้หลั่งออกมา ทั้งสิ้น เสียหัวเราะ ช่วยต่อชีวิตของผู้คนให้แจ่มใส การดูแลจิตใจคนรอบข้าง

***** ก่อนจากกัน...ขอสัญญา ผากประทับใจตรา จนกว่าจะพบกันใหม่ โบกมืออำลา สัญญาด้วยหัวใจเพราะความรักติดตรึงห่วงใย ด้วยใจผูกพันมั่นคง....

***** หากเราต้องจากกัน...จากกันด้วยเหตุใด เก็บความคิดที่คล้ายกัน กับความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน นั้นไว้..... *****

เราจะเก็บบ้านหลังนี้ไว้ในความทรงจำตลอดกาล

๘๘๘๘

นายคม นีสูงเนิน

ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา
วิทยาเขตนครราชสีมา

๘๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๑๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนาเดิม

๑๗๔ หมู่ ๑ เทศบาลตำบลกุดจิก อำเภอสูงเนิน
จังหวัดนครราชสีมา

ที่อยู่ปัจจุบัน

๓๙ หมู่ ๙ ตำบลสูงเนิน อำเภอสูงเนิน จังหวัดนครราชสีมา
๓๐๑๗๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๒ มัธยมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนราชสีมาวิทยาลัย
- พ.ศ. ๒๕๒๕ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)
- พ.ศ. ๒๕๒๗ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)
- แผนกวิชาเลขานุการ โรงเรียนช่างกล - วิทยาลัยการนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๔๘ ปริญญาตรี (เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา)
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๕๔ ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ศษ.ม.)
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น
- พ.ศ. ๒๕๒๖ เจ้าหน้าที่คลังข้อสอบ วิทยาลัยครูนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๒๘ เจ้าหน้าที่การเงิน/เจ้าหน้าที่ธุรการ (ข้าราชการ)
โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๓๓ เจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๔๐ เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๕๐ หัวหน้าฝ่ายบริหารงานทั่วไป
- พ.ศ. ๒๕๕๒ รองผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา
นครราชสีมา/นักจัดการงานทั่วไป
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ปัจจุบัน ผู้อำนวยการสำนักงาน
วิทยาเขตนครราชสีมา/นักจัดการงานทั่วไป

คติพจน์ในการทำงาน ทำงานอย่างมีความสุข

๘๘๘๘

ประสบการณ์ชีวิตในการทำงาน ที่มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตนครราชสีมา

นายคม ณีสูงเนิน
ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา

กระผมเริ่มเข้ามาอยู่ในรั้วของการศึกษาระดับอุดมศึกษาของ มจร รุ่นแรก ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอนให้แก่พระภิกษุสงฆ์ในเริ่มแรก เข้ามาเป็นเจ้าหน้าที่พิมพ์ดีด ปฏิบัติงานช่วยเหลือมหาวิทยาลัยเรื่อยมา มีประสบการณ์มากขึ้น ได้รับความเมตตาจากผู้บริหาร เลื่อนขั้นเรื่อยมา จากเจ้าหน้าที่เป็นหัวหน้าฝ่าย เป็นรองผู้อำนวยการ จนถึงปี ๒๕๖๐ ได้ตำแหน่งสูงสุดในชีวิตการทำงาน คือ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานวิทยาเขตนครราชสีมา ซึ่งเป็นสิ่งที่ภูมิใจมาก เพราะได้เข้ามาจากเจ้าหน้าที่ธรรมดาคนหนึ่ง จนมีตำแหน่งสูงสุด และเป็นตำแหน่งที่ต้องดูแลงานของมหาวิทยาลัยโดยภาพรวม และปกครองบุคลากรได้บังคับบัญชา ได้ยึดหลักเมตตาธรรมในการปกครองคน ให้ความเป็นกันเองกับทุกคน กับเพื่อนร่วมงาน ตลอดการทำงานที่ผ่านมา บางครั้งการทำงานก็ไม่เข้าใจกัน ชัดแย้งในเรื่องความคิด แนวปฏิบัติ แต่ก็สามารถพูดคุย ปรับเข้าหากันได้ดี และทำงานให้สำเร็จด้วยดี ในการอยู่ร่วมกันของชาว มจร ตลอดระยะเวลา ๓๐ กว่าปี มีบุคลากร เข้ามาเกษียณอายุการทำงาน หลายรุ่น แต่สิ่งที่ยังคงอยู่ตลอดไปคือ ความเป็น มจร ซึ่งเป็นที่ทำงาน เป็นที่พักพิงในการดำรงชีวิตของกระผม ได้รับเงินเดือน ได้ตำแหน่งหน้าที่ เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไป ได้มีครอบครัวจนถึงทุกวันนี้ ก็เพราะความเป็น มจร นี้แหละ

กระผมเกษียณอายุการทำงาน ปีนี้ ๒๕๖๖ ก็ยังรักความเป็นคน มจร อยู่มาก จะว่าแล้วยังแข็งแรงที่จะทำงานต่อได้อีก ๔-๕ ปีนะ อีกร่างเพราะผมอยู่มานาน คิดว่า มจร วิทยาเขตนครราชสีมา เป็นบ้านที่สองของกระผม แต่คำว่า งานเลี้ยงก็มี

วันเลิกรา ก็คงใช้ได้กับทุกคน ต่อจากนี้ก็คงดำรงชีวิต กลับมาเป็นคนธรรมดา ไม่มีเงิน
เดือน ไม่มียศ ตำแหน่ง ไม่เจอเพื่อนร่วมงาน กลับมาดูแลครอบครัวอันเป็นที่รัก ที่จะ
ต้องอยู่กับเราไม่มีวันเลิกลา ให้สมบูรณ์ มีความสุขที่สุดตลอดชีวิต

กราบขอบพระคุณมาก มจร

๘๘๘๘๘

นายกิตติพัฒน์ สุวรรณสิริเมธี
ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนวิชาการ
วิทยาเขตนครราชสีมา

๘๘๘๘

วัน/เดือน/ปีเกิด

วันที่ ๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๖

ภูมิลำเนาเดิม

๖๕ หมู่ที่ ๑ ตำบลโนนทองกลาง อำเภอบัวใหญ่
 จังหวัดนครราชสีมา

ที่อยู่ปัจจุบัน

๑๓๙/๑๙ หมู่ที่ ๕ ถนนชาติพัฒนา ตำบลหัวทะเล
 อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา ๓๐๐๐๐

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. ๒๕๒๑ น.ธ.เอก สำนักศาสนศึกษาพระปริยัติธรรม
 วัดพายัพ จ.นครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๓๑ ป.ธ.๔ สำนักศาสนศึกษาพระปริยัติธรรม-บาลี
 วัดทุ่งสว่าง จ.นครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๓๕ พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.)
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 วิทยาเขตนครราชสีมา
- พ.ศ. ๒๕๔๘ ปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.)
 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติการทำงาน

- พ.ศ. ๒๕๓๑ ครูสอนพระปริยัติธรรมบาลี สำนักศาสนศึกษา
 พระปริยัติธรรมบาลีวัดทุ่งสว่าง
- พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้จัดการโรงเรียนอนุบาลวัดทุ่งสว่าง
- พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่ทะเบียนและวัดผล

- พ.ศ. ๒๕๔๖ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและวัดผล
- พ.ศ. ๒๕๕๔ รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการ
- พ.ศ. ๒๕๕๘ ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนวิชาการ

คติพจน์ในการทำงาน อนาคตา จ กมนตนา เอตมมจกมตตม
การงานอันไม่อากุล เป็นอุดมมงคล

๘๘๘๘

ชีวิตกับงาน มจร วิทยาเขตนครราชสีมา

นายกิตติพัฒน์ สุวรรณสิริเมธี

ผู้อำนวยการส่วนสนับสนุนวิชาการ วิทยาเขตนครราชสีมา

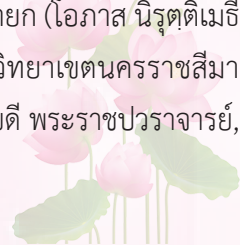
สมัยเป็นพระนิสิตเรียนสาขาพระพุทธศาสนา รุ่นที่ ๒ ของวิทยาเขตนครราชสีมา มีอาจารย์จิตอาสาสอนโดยไม่คิดค่าจ้างเงินเดือน เช่น จากมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา อาจารย์บุญเลี้ยง พุทธจันทร์ อาจารย์อัมพร นามเหลา เป็นต้น มาจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน อาจารย์สังคม สุวรรณ อาจารย์ประสาน สมพงษ์ เป็นต้น มาจากมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล อาจารย์จำเริญรัตน์ จิตจิรจันทร์ เป็นต้น จากมหาวิทยาลัยสวนกลาง พระสุธีวรญาณ, รศ.ดร. และ รศ.ดร.ปรีชา คະเนตนอก เป็นต้น มีอาจารย์จากคณะสงฆ์อีกจำนวนหลายรูป มีพระเทพสีมาภรณ์ (นวล เขมสจจวาทิ) พระครูภัทรธรรมากร (บุญเลื่อน กิตติภทโท) พระโพธิวรญาณ (เขียว สนต์จิตโต) พระมหาธนิต ปญญาปสุโต, ป.ธ.๙ พระมหาอำนาจ กนโก เป็นต้น และที่สำคัญ คือ พระพรหมวชิรนายก (โอภาส นิรุตติเมธี) เจ้าคณะจังหวัดนครราชสีมา เป็นพระอาจารย์ที่ติดตามสอนนิสิตอย่างไม่ลดละ พระเดชพระคุณท่านออกบรยาย อบรมพระสังฆาธิการและประชาชนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา จะนำพระนิสิตไปด้วย เพื่อฟังการบรรยายของท่านและเพื่อเป็นประสบการณ์ตรงของนิสิต ซึ่งได้สร้างแรงบันดาลใจทำให้มุ่งมั่นศึกษาเล่าเรียนจนสอบได้ นธ.เอก, ป.ธ.๔, กศน.ม.๖ ปริญญาตรีพุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ. รุ่นที่ ๒) หลังจากจบ ยังไม่ยอมลาสิกขา จึงทำงานเพื่อศาสนาตามแรงบันดาลใจที่พระเดชพระคุณท่านปลูกฝัง ได้พัฒนา วัดบ้านเกิด สร้างอุโบสถ สนับสนุนการศึกษา จัดตั้งโรงเรียนอนุบาลวัดทุ่งสว่าง สานต่องานโรงเรียนพระปริยัติธรรม บาลีวัดทุ่งสว่าง พัฒนาศาสนวัตถุ ตามความรู้ความสามารถจนเป็นฐานการพัฒนาวัดให้เจริญก้าวหน้าสืบมาถึงปัจจุบัน

และประการสำคัญได้ทำงานที่วิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา ในตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ทะเบียนและวัดผล ด้วยความรู้ความสามารถอันจำกัดทางด้านคอมพิวเตอร์ แต่ทางผู้บริหารได้ให้ออกาศพัฒนาการทำงาน จึงฝึกอบรมเรียนรู้การใช้งานคอมพิวเตอร์

(ปี ๒๕๓๕) ด้วยการเรียนรู้กับ ผศ.ดร.สมเกียรติ ศรีปัทมา ฝึกเรียนกับคอมพิวเตอร์เครื่องแรกของวิทยาเขต ใช้ระบบปฏิบัติการ DOS โปรแกรม LOTUS 1-2-3 เพื่อทำบัญชีนิสิตและตัดเกรดผลการเรียน ต่อมา มีระบบปฏิบัติการ WINDOWS 3.11 ซึ่งมาพร้อมกับ Microsoft Office จึงได้เปลี่ยนมาใช้โปรแกรม Excel ในการจัดทำบัญชีข้อมูลนิสิตและตัดเกรด หลังจากนั้นสำนักทะเบียนและวัดผล ได้พัฒนาโปรแกรมมิตรภักข์ขึ้นมาและตามมาด้วยโปรแกรมทะเบียนออนไลน์ regweb.mcu.ac.th ที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ซึ่งได้เข้าเรียนรู้พัฒนามาโดยตลอด และอีกส่วนหนึ่งยังได้รับโอกาสเข้าอบรมพัฒนาระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต การพัฒนาเว็บไซต์ การทำวิจัย เป็นต้น

จากที่ได้ศึกษาเรียนรู้ในเรื่อง IT จึงนำมาใช้กับการบริการดูแลนิสิตระดับปริญญาตรี, โท และเอก จากเดิมการประกาศข่าวสารต่าง ๆ จะติดตามกระดานบอร์ดที่กำหนดไว้ จึงได้เปลี่ยนมาเป็นประกาศในเพจ เฟซบุ๊ก จัดตั้งกลุ่มไลน์ ทะเบียนนิสิต เพื่อแจ้งประกาศคำสั่ง กำหนดการเรียนการสอน การลงทะเบียน การเข้ารับปริญญา รายชื่อนิสิต เป็นต้น ทำให้งานสะดวก รวดเร็ว คล่องตัวขึ้น แม้งานที่ทำจะหนัก เพราะต้องดูแลนิสิตจำนวนมาก แต่ก็สามารถทำงานได้รวดเร็วทันตามเวลาที่กำหนด จึงทำให้นิสิตที่มีจำนวนมากได้รับความสะดวก ตลอดระยะเวลาที่ศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษา ในส่วนของการจัดเก็บค่าธรรมเนียมซึ่งแต่เดิมจะเรียกเก็บเป็นราย ๆ แต่ละรายก็จะมีค่าเรียกเก็บไม่เท่ากัน ทำให้การคิดคำนวณยุ่งยากนับเป็นปัญหาในการจัดเก็บ การทำบัญชีและการติดตาม หลังจากใช้โปรแกรมทะเบียนออนไลน์มาจัดการ จึงทำให้การติดตามจัดเก็บง่ายขึ้น ทำให้การจัดเก็บรายได้นอกงบประมาณของมหาวิทยาลัยมีประสิทธิภาพ การตัดเกรดวัดผล การประกาศผลคะแนน การตรวจสอบผู้สำเร็จการศึกษา โปรแกรมออนไลน์จะจัดการให้ทั้งหมด จึงเป็นการส่วนหนึ่งของการยกระดับการจัดการศึกษาได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน

จากประสบการณ์และได้เรียนรู้พัฒนาตนในด้านต่าง ๆ สิ่งทั้งหลายทั้งมวลนี้เกิดขึ้นจากผู้บริหารวิทยาเขตนครราชสีมา มีพระพรหมวชิรนายก (โอกาส นินฺรุติเมธีมหาเถระ) หัวหน้าวิทยาลัยสงฆ์นครราชสีมา ประธานสภาวิทยาเขตนครราชสีมา ในปัจจุบัน พระราชวิมลโมลี (ดำรง ฐิณฺฐมโม) อธิการอธิการบดี พระราชปวรจารย์,

รศ.ดร. (ณรงค์ จิตตโสภโณ) อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์, ดร. (วันชัย กนต์จารย์) อธิการบดี พระศรีวัชรวิสุทธิ, ดร. (โกวิท อภิปุณฺโณ) รองอธิการบดี ในปัจจุบัน และมี พระสวาท ธมฺมโรโส, ดร. พระครูวิริยธรรมานุศาสตร์, ดร. พระมหาสุพร รุกขิตธมฺโม, ผศ.ดร. พระมหาสุพัทธ์ วชิราวุโธ, รศ.ดร. ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ เป็นผู้บริหารตามลำดับเรื่อยมาตั้งแต่ ปี ๒๕๓๕ - ปัจจุบัน นับเป็นผู้บริหารที่ให้โอกาสในการทำงานฝึกฝนพัฒนาตนเอง ส่งเสริมสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้า ในการศึกษา ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ให้ความรัก ให้ความอบอุ่น คอยช่วยเหลือมาโดยตลอด นับเป็นความซาบซึ้งใจประทับใจอย่างยิ่ง ขอกราบขอบพระคุณผู้บริหารทุกระดับชั้นไว้ ณ ที่นี้ ครับ

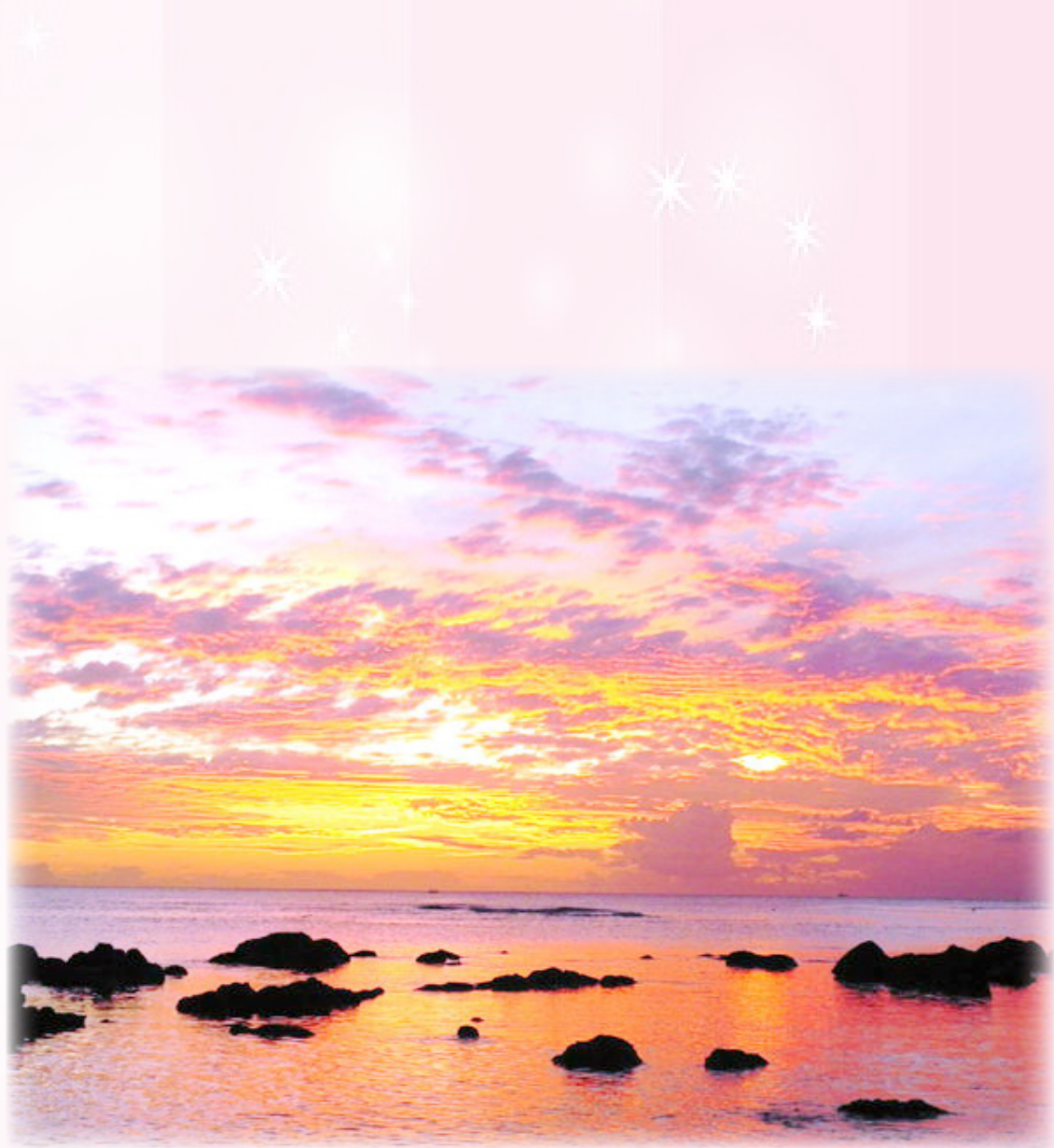
นายรณพล เกตุรัตน์
พนักงานขับรถ
วิทยาเขตแพร่

๘๘๘๘๘

- วัน/เดือน/ปีเกิด** วันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๐๖
- ภูมิลำเนาเดิม** จังหวัดแพร่
- ที่อยู่ปัจจุบัน** ๔๐๐/๓๖๕ หมู่ ๙ ตำบลนาจักร อำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ๕๕๐๐๐
- ประวัติการศึกษา** - พ.ศ. ๒๕๔๒ มัธยมศึกษาตอนปลาย
- พ.ศ. ๒๕๕๘ พธ.บ. สาขารัฐศาสตร์
- ประวัติการทำงาน** - พ.ศ. ๒๕๓๗ - ปัจจุบัน พนักงานขับรถ
มจร วิทยาเขตแพร่
- คติพจน์ในการทำงาน** มุ่งมั่น ตั้งใจ รับผิดชอบต่อหน้าที่

๘๘๘๘๘

**ผู้ปฏิบัติราชการ จำเป็นต้องรู้วิทยาการ ฐึ้นงาน และรู้วิธีรู้ตัว อย่างกระจ่างชัด
จึงจะสามารถปฏิบัติบริหารงานในความรับผิดชอบให้ถูกต้องตามเป้าหมาย
และสัมฤทธิ์ผลที่เป็นประโยชน์เป็นความเจริญที่แท้จริงและยั่งยืน
ทั้งแก่ตนเองและส่วนรวม...**

พระบรมราชาโชคาท : พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช
พระตำหนักมิ่งมงคลฯ จังหวัดกัังวล
วันที่ ๓๐ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗